

S O B Ě

IX. ročník

listopad 2015

živě a nově

www.blatensko.cz www.blatensko.cz/mas

Žili s námi aneb lidé na Blatensku

Karel Hildprandt

Uznávaný malíř s modrou krví si potrpěl na upravený zevnějšek u sebe i svých hostů

I když od smrti malíře se šlechtickým erbem Karla Hildprandta uplynulo letos již čtyřicet let, někdy se zdá, jakoby na věčnost ani neodešel.

I po tak dlouhé době ho totiž škvořetičtí pamětníci nosí ve svých srdcích a myslích. Karel Hildprandt si dokázal získat pozornost a úctu /nejen/ svého okolí jak svými krásnými obrazy, tak přátelským vystupováním a milou povahou. I budova staré škvořetické školy, kde od roku 1948 žil a tvořil v ateliéru, působí dojmem, jakoby z ní měl každou chvíli aristokrat původem a duší vystoupit a podle svého zvyku hodit mezi klubko dětí žvýkačku a s potěšením hledět na to, jak chytivě o pamlskek soupeří.

Ano, i to byl jeden z rysů malíře Karla Hildprandta tak, jak si ho uchoval ve svých vzpomínkách někdejší správce kulturního domu ve Škvořeticích a člen osvětové besedy pan František Vošahlík: „*My jsme jako děti práci Karla Hildprandta velice obdivovaly. Dokázaly jsme se zatajeným dechem dlouhé chvíle v jeho školním ateliéru sledovat tahy štětcem, pod kterými vznikaly zdařilé obrázky z jeho cest po světě, ať už se jednalo o moře, tropické pralesy nebo krajinu tropů. Se zvláštní oblibou vdechoval pro nás*

Pokračování na str. 5

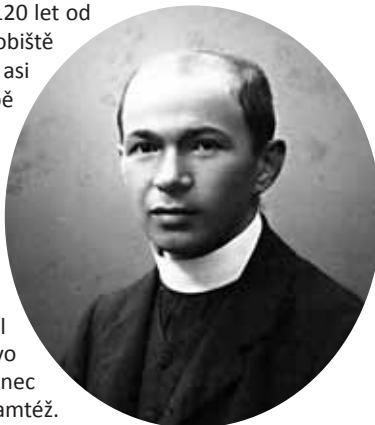
Žili s námi aneb lidé na Blatensku

Zapomenutý blatenský kaplan František Jan Kroihner (1871–1948)

Koncem druhého měsíce roku 2016 uplyne 120 let od doby, kdy se z Blatné odstěhoval na nové působiště místní kaplan František Jan Kroihner. Jeho jméno asi málokomu dnes něco řekne, přestože ve své době patřil k poměrně výrazným jihočeským postavám. Vedle toho, že byl římskokatolickým knězem, se velmi aktivně angažoval i v politických, hospodářských a finančních organizacích. My si přiblížíme pouze ve stručnosti to nejdůležitější.

Narodil se 2. prosince 1871 v osadě Rojšín pod severním svahem hory Kleť jako nejstarší potomek nezáměrného sedláka. Absolvoval obecnou školu v Brlohu, potom Jirsíkovo gymnázium v Českých Budějovicích a nakonec v letech 1889–1894 bohoslovecký seminář tamtéž. Kněžského svěcení se mu dostalo 15. dubna 1894. Koncem května byl ustanoven druhým kaplanem v Blatné, kam jako čerstvý novosvěcenec nastoupil 7. června 1894. Po necelých dvou letech ovšem Blatnou opustil, protože byl

Pokračování na str. 5

Gabriela Hanzalová, 15 let, ZUŠ Blatná

Narodil se Kristus Pán

Narodil se Kristus Pán, veselme se,
z růže kvítek vykvet nám, radujme se.
Z života čistého, z rodu královského
nám, nám narodil se.

Jenž prorokován jest, veselme se,
ten na svět poslán jest, radujme se.
Z života čistého, z rodu královského
nám, nám narodil se.

Co se u nás událo a co se bude dít

Když se blíží konec roku, nastává období hodnocení a bilancování. Úspěchy a neúspěchy, malá či větší radost, menší zaváhání či jiná nepříjemnost. Co s tím? Například předsevzetí do dalšího roku? Někdy to funguje, občas také ne. Záleží na mnoha faktorech. Správně zvolené předsevzetí, dostatek energie a času na jeho splnění, houževnatost, cílevědomost ... a mnoho dalšího.

V této rubrice s názvem „Co se u nás peče“ bilancujeme každé dva měsíce a vždy Vás hned seznamuji, co se bude dít. Také taková malá předsevzetí. Jdeme na to:

- ⇒ Tradiční stolní kalendář SOBU na rok 2016 je ještě k dostání. Doporučená cena 70,- Kč.
- ⇒ V polovině září se konalo jednání Valné hromady SOBU, členům SOB byl předložen návrh rozpočtu na rok 2016, který je zveřejněn na úředních deskách. Podobně je tomu i u všech obcí.
- ⇒ V pondělí 12. října provedl pracovník finančního odboru Krajského úřadu Jihočeského kraje průběžný audit hospodaření SOBU za rok 2015. Nebyly shledány žádné nedostatky.
- ⇒ Po uzavěře příjmu příspěvků se konalo malé setkání zájemců o instrukce, jak si vyplnit žádost obce do Programu obnovy venkova Jihočeského kraje 2016. Za tímto účelem si SOB pronajal „počítačovou učebnu“ ve Střední odborné škole Blatná.
- ⇒ V říjnu byl ukončen projekt 12. ročníku z cyklu „Příroda Blatenska – Zvířátka, jak bydlíte v přírodě?“ a byla zpracována vyhodnocení finanční dotace od Jihočeského kraje a daru od Lesů ČR. Poslední akce, které z projektu byly podpořeny a o kterých se dočtete na jiných místech SOBáčka, byly:
 - exkurze pro kolektivy ze ZŠ Bělčice a ZŠ Záboří do přírodní rezervace Řežabinec s RNDr. Karlem Peclm (viz str. 28 a 56),
 - dílny o tom, jak dřevo ožívá s Evou Hodinkovou v ZŠ Záboří (viz str. 55),
 - pracovní seminář pro děti do Národního parku Šumava a na Stezku korunami stromů (viz str. 2 - 3).
- ⇒ Společný projekt členských obcí „Blatensko bezpečnější a viditelnější“ za finanční dotace z Programu obnovy venkova (= POV) Jihočeského kraje se blíží do finále, závěrečné vyúčtování a hodnocení bude SOB předkládat v lednu 2016, celková výše 1 mil. Kč, z toho dotace 658.000 Kč. Současně do konce roku bude podána žádost o dotaci z POV 2016.
- ⇒ Byl ukončen projekt „Mezi obecní spolupráce“, kdy SOB byl partnerem pro Svaz měst a obcí (=SMO).
- ⇒ Začátkem října, byly osloveny všechny obce v ČR, aby projevíly eventuální zájem o tzv. Centra společných služeb. Mělo by se jednat o projekt SMO, v rámci kterého by v regionech, jako je ten náš, mohla fungovat jakási poradenská centra. SOB projevil zájem o tuto spolupráci s nadějí, že některé poradenské služby by mohly být pro členské obce dostupnější. Realizace se předpokládá od poloviny roku 2016. O podrobnostech Vás budeme průběžně informovat.
- ⇒ Společná žádost o finanční podporu na nákup nádob pro třídění odpad byla podána do Operačního programu životní prostředí a byla zaregistrována. Do společného projektu se zapojilo 29 členských obcí. Celková požadovaná částka se blíží 3 mil. Kč, nyní budeme netrpělivě čekat, zda se žádostí uspějeme. Na přípravě žádosti o dotaci SOB spolupracuje s pí Ing. Markétou Hoškovou ze Zlína a firmou Desacon (analýza produkce odpadů na území zapojených obcí SOBU do projektu).
- ⇒ SOB také podal žádost o finanční dotaci do Operačního programu zaměstnanost. Jedná se o projekt s názvem „Dětský klub SOB“, celková výše požadované dotace je cca 2,5 mil. Kč. Na zpracování žádosti SOB spolupracoval s pí Mgr. Hanou Kolínskou z Blatné. Chceme touto cestou poděkovat školám i rodičům dětí z MŠ a z 1. stupně ZŠ, že se zapojili do dotazníkového šetření, které

předcházelo vlastnímu zpracování projektu. Vrátilo se více než šest stovek dotazníků, na základě jejich vyhodnocení byl vypracován projekt na podporu prodloužení termínu fungování školních družin na ZŠ JAK Blatná, ZŠ TGM Blatná a ZŠ Sedlice (požadavek od 6.00 do 18.00 hod.). Dále by ve velké míře měla být podpořena realizace příměstských táborů zejména o jarních a letních prázdninách pro žáky všech oslovených škol. V případě, že bude projekt podpořen, termín jeho realizace je plánován od 1. 9. 2016 do 31. 8. 2018.

- ⇒ V polovině října se také uskutečnila vzdělávací akce, kterou financoval Svaz měst a obcí z projektu „Odpovědný zastupitel pro otevřenou a hospodárnou obec“ s lektorem Ing. Robertem Zemanem.
- ⇒ V říjnu proběhla soutěž „O nejlepší kroniku Blatenska“, soutěž byla vyhodnocena na setkání kronikářů v Hajanech. O této akci Vás informujeme na jiném místě SOBáčka (viz str. 3).
- ⇒ Ve druhém listopadovém týdnu si skupina žen, které se účastní pravidelných tvořivých dílen, vyrobila vánoční ozdoby technikou nešitý patchwork.
- ⇒ Poslední úterý v listopadu se koná Valná hromada SOB, na program je mj. projednání a schvalování rozpočtu SOBU na rok 2016.
- ⇒ Na VH SOB navazuje vzdělávací akce pro zastupitele obcí s lektorem JUDr. Lubošem Průšou na téma veřejné zakázky malého rozsahu, zadávací řízení, nakládání s majetkem obce a další dle zájmu představitelů členských obcí SOB.
- ⇒ Na úterý 1. prosince je připraveno školení pro účetní malých obcí s lektorem Ing. Davidem Vičarem z Plzně.
- ⇒ Vzdělávání pro účetní malých obcí se koná pravidelně dva krát do roka. Takže na únor až březen 2016 připravíme školení podle požadavků účetních.
- ⇒ Na první čtvrtletí 2016 se připravuje vzdělávací akci pro představitele členských obcí na téma strategické dokumenty obce ve spolupráci s Jihočeskou univerzitou.

Univerzita 3. věku

V době, kdy budete číst tyto řádky, se zimní semestr Virtuální univerzity 3. věku přehoupl za svou polovinu. Ve dvou kurzech je zapsáno celkem 32 studentek a 1 student, některé z nich studují oba kurzy: Život a dílo Michelangela Buonarroti (29 studentů), Pěstování a využití jedlých a léčivých hub (11 studentů). Noví zájemci o účast a studium VU3V se mohou hlásit až na další tj. na letní semestr, který bude zahájen v únoru 2016.

Uzavěrka dalšího vydání zpravodaje je v pondělí 4. ledna 2016

Dočetli jste až sem, k tomuto místu? Děkuji za trpělivost. Zbývá mi tedy popřát klidný čas v době Adventu, pohodu při přípravě svátků. Přejí rozvahu a odvahu, protože komerční tlak reklam o nezbytnosti právě toho či onoho je silný. Přejí dobrou náladu, protože pak ani plískanice nemůže pokazit radostný okamžik, který připravujeme pro své blízké a který současně přinese radost i nám. Přejí mnoho milých chvil ze setkávání s lidmi kolem Vás. Přejí štěstí a zdraví nejen při vstupu do nového roku ale po celý čas budoucí. Přejí šťastný a veselý každý den.

Na závěr bych si dovolila ocitovat Jana Wericha: *Lidi maj' dar vzájemně si dělat radost, jenom mít dost času.* Přejí proto dostatek šťastného času pro nás pro všechny.

Radka Vokrojová

Výlet do Šumavského národního parku

Takřka všechny děti a mládež z našeho regionu velmi dobře znají výtvarnou a fotografickou soutěž Příroda Blatenska, jejímž letošním mottem bylo heslo Zvířátka, jak se bydlí v přírodě? Hlavní pořadatelé, kterými jsou Svazek obcí Blatenska, Město Blatná a Základní umělecká škola v Blatné připravili už 12. ročník soutěže, jehož vrcholem byl výlet zorganizovaný pro nejúspěšnější soutěžící. Mladí výtvarníci a příznivci

ZŠ Záboří, Z. Baštová, ZUŠ Blatná
Stezka v korunách stromů

Lukáš Hochmut, h 12 let, ZUŠ Blatná
Stezka v korunách stromů

přírody, jejichž díla byla nejdříve vystavena v muzeu, se dne 17. září t. r. za odměnu zúčastnili celodenního pracovního výjezdového semináře s velmi zajímavým programem.

Cílem výletu byla prohlídka dvou míst v Šumavském národním parku, jenž je největší svou rozlohou v České republice.

První zastávkou byla za krásného slunečného dne Chalupská slať (Svinná Lada), která se nachází asi 1 km od obce Borová Lada. V příjemně klidné procházce slatí (rašeliništěm) a cestou k velkému rašelinnému jezírku si děti mimo jiné vyposlechly výklad tamní průvodkyně o vzácných vrchovištních rostlinách, jakými jsou např. vložyně bahenní nebo klikva bahenní, rosnatka okrouhlolistá, šicha černá a další. Z dalších živočichů je možno jmenovat tetřívka obecného nebo motýlka žluťáka borůvkového, který patří mezi silně ohrožené druhy motýlů naší přírody. Formou hry a soutěží se pak děti dozvídaly další a další zajímavosti o jedinečných přírodních skvostech Šumavy. V informačním centru shlédly děti naučný film o Šumavě, mohly si vyzkoušet své znalosti na interaktivní tabuli.

Autobusem jsme dál dojeli až do obce Lipno nad Vltavou. Zde byla cílem prohlídka nové Stezky korunami stromů, která se nachází na vrcholu kopce Kramolín. Už prvním zážitkem byla cesta nahoru moderní čtyřsedačkovou lanovkou do výšky 900 metrů nad mořem. Po vstupu na stezku dlouhou 675 metrů, která je bezbariérová, a za výkladu průvodkyně o tamní flóře a fauně, nastal výstup na 40 m vysokou vyhlídkovou věž, ze které se naskytl fantastický výhled na téměř celou část Lipenského jezera a okolní Šumavu. Byly to zážitky jakoby z jiné perspektivy. V pozdním odpolední před odjezdem zpět děti ještě malovaly přímo v pleněru tomto krásném prostředí a odpovídaly na otázky v soutěžním testu. Nejúspěšnější obdrželi drobné ceny.

Jednoznačně můžeme říci, že se všem tento den stoprocentně vydařil. Zážitky účastníků měly nejen vzdělávací a kulturní charakter, ale místy to byly i prožitky vskutku dobrodružné. Závěrem můžeme

Rašeliniště, Štěpánka Klímová, 10 let,
ZUŠ Blatná

Tetřívka, Kateřina Dolejšová, 11 let,
ZUŠ Blatná

Žluťásek borůvkový, David Žák, 12 let,
ZUŠ Blatná

říci, že je třeba za takovéto smysluplné akce organizátorům poděkovat. Akci se podařilo zrealizovat díky podpoře Jany Germenisové, Jihočeského kraje a státního podniku Lesy ČR. Všem je možno doporučit návštěvu stezky i jako ideální cíl pro výlet aktivních návštěvníků, rodin s dětmi i seniorů.

Jiří Kovář, učitel výtvarného oboru
ZUŠ Blatná
Radka Vokrojová, Svazek obcí Blatenska

Soutěž o nejlepší kroniku Blatenska má svého vítěze

Ve středu 4. listopadu 2015 se v Hajanské hospodě konala další vzdělávací akce pro obecní kronikáře nejen z regionu Blatenska. Tentokrát mělo kronikářské setkání slavnostnější průběh než v minulých letech. Byly zde totiž vyhlášeny výsledky soutěže O nejlepší kroniku Blatenska.

Soutěž vyhlásil v září letošního roku Svazek obcí Blatenska pro své členské obce. Cílem soutěže bylo podpořit a ocenit náročnou práci městských a obecních kronikářů a upozornit širokou veřejnost na význam kronik pro uchování pravdivého obrazu současnosti budoucím generacím. Posuzovány byly v kategoriích obcí do 200 obyvatel a nad 200 obyvatel zápisy z let 2012 a 2013, odborná komise hodnotila obsah a členění zápisů, stylistickou úroveň, grafickou stránku a přílohy ke kronice. Komise pracovala ve složení: Mgr. Tomáš Hromádka (předseda poroty – šéfredaktor zpravodaje „Kroniky a kronikáři“) a kronikář Velké Chuchle, Mgr. Jaromír Košťák – předseda Sdružení kronikářů Čech, Moravy a Slezska a kronikář Dolního Slivna, Dana Vohryzková – předsedkyně Svazku obcí Blatenska, Valentin Horba – malíř a výtvarník, Jitka Křivancová – sochařka, výtvarnice, učitelka ZUŠ Blatná, Ing. Radka Vokrojová, tajemnice poroty – manažerka Svazku obcí Blatenska.

Do soutěže se přihlásily v kategorii obcí do 200 obyvatel dvě obce (Kocelovice a Zahorčice), další pak v kategorii nad 200 obyvatel (Bezdědovice, Třebohostice a Záboří). Mimo soutěž byla posuzována kronika Města Borovany, které nejsou členem SOB. Obec Chlum, která zapůjčila svou variantu ročenky, jakousi společenskou kroniku roku v obci, se soutěže nezúčastnila. Pamětní diplomy byly uděleny obcím i jednotlivým kronikářům, kteří navíc dostali i věcné ceny od SOB a zpravodaje Kroniky a kronikáři. Je nutné uvést, že na tvorbě diplomu se podíleli žáci výtvarného oboru ZUŠ Blatná pod vedením Jitky Křivancové.

Vítězem soutěže se stala kronika obce Záboří. Zápisy kronikáře Jaroslav Vorby zaujaly porotu svojí ryzí originalitou, původností, ale i grafickou úpravou. Shodou okolností letošním rokem pan Jaroslav Vorba po deseti letech kronikářské žezlo předává své nástupkyni, a tak mělo pro něj ocenění dvojitý význam.

Účastníci setkání kronikářů si mohli kroniky prohlédnout včetně té,

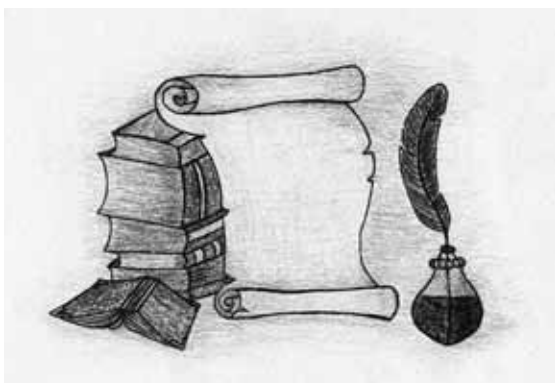

kerou přivezl starosta obce Orlík nad Vltavou. Jednalo se o kroniku obce Staré Sedlo z let 1947 – 1965, kde jistě zaujaly historické zápisy, týkající se stavby Orlické přehrady.

Ale i další kroniky přihlášené do soutěže členy poroty doslova nadchly. Je z nich vidět, že kronikáři svojí práci doslova žijí, snaží se zachycovat události podle svých představ a možností – a navíc jim většinou obecní samosprávy vycházejí vstříc. A to je velký příslib do budoucna.

Text: Tomáš Hromádka
Foto: Jitka Říhová

- Vedení obecních kronik spadá do záležitostí obce, obec je za kroniku zodpovědná. Podle zákona 132/2006 Sb., musí být vedeny kroniky v každé obci v České republice.
- Do obecních kronik se zaznamenávají zprávy o důležitých a pamětihodných událostech v obci pro informaci i poučení budoucím generacím.
- Obecní kronika může být vedena buď jako ručně psaná kniha s číslovanými listy nebo v elektronické podobě s následným tiskem číslovaných listů (tato formy kroniky musí být uzavřena za každý kalendářní rok – je proto vhodnější pro větší obce).
- Nedílnou součástí kroniky je příloha, která obsahuje písemné, obrazové nebo zvukové dokumenty doplňující zápis v kronice.
- Obec má za povinnost zabezpečit kroniku proti ztrátě, poškození a neoprávněnému přístupu.
- Do kroniky kronikář zapisuje dokumentním inkoustem (nikoliv propiskou!), tiskne na laserové nebo inkoustové tiskárně. Do kroniky se nelepují fotografie, ty patří do přílohy.

Hodiny vánočních a novoročních bohoslužeb na Blatensku

kostel	24. 12. Štědrý den	25. 12. Boží hod vánoční	26. 12. svátek sv. Štěpána	27. 12. svátek Sv. Rodiny	1. 1. Nový rok – PM Matky Boží
Blatná	24:00	8:15	8:15	8:15	18:00
Nanebevzetí Panny Marie					
Černívsko			11:30		
Nejsvětější Trojice					
Kadov			9:45		
sv. Václava					
Kocelovice			8:00		
sv. Bartoloměje					
Lnáře		8:00		8:00	8:00
Nejsvětější Trojice					
Radomyšl	20:00	(11:00)	11:00	11:00	(11:00)
sv. Martina					
Sedlice	22:00	9:45	(9:45)	9:45	16:30
sv. Jakuba					
Záboří		11:30		11:30	
sv. Petra a Pavla					
Zadní Zborovice	(17:00)		16:00		
sv. Ludmily					

Kurzivou v závorkách jsou uvedené tzv. bohoslužby slova s přijímáním, které se konají pověřeným laikem, není-li možné, aby byl přítomen kněz a sloužil mši.

Kalendář SOBu na rok 2016

Tradiční stolní kalendář SOBu respektive členských obcí SOBu na rok 2016 je v distribuci. Zájemci si jej mohou zakoupit: Info centrum, tř. J. P. Koubka 4, Blatná; nebo v prodejně Papír a hračky, Alena Tomášková, tř. J. P. Koubka, Blatná; nebo přímo v kanceláři SOBu, Na Tržišti 727, Blatná nebo u některých členských obcí.

Radka Vokrojová

Lidé na Blatensku Karel Hildprandt

Pokračování ze str. 1

tento 'tajemný dědeček' život lesním partiím se zvíř. Pochopitelně maloval i samotnou obec Škvořetice a jeho okolí.

Není snad ve Škvořetických domácnost, kde by nevisel nějaký ten obraz tohoto výjimečného umělce.

No a při tom našem dětském pokukování Karel Hildprandt s oblibou právě do našeho klubka vrazil chutnou žvýkačku, o kterou jsme potom soupeřili. Ale ani ten, kde nevyšel z mela jako vítěz, nemusel být smutný, protože pan baron nakonec podělil sladkostmi každého z nás!

Pan František Vošahlík, který měl vždycky silný vztah k umění, domácí historii a kultuře vůbec, velmi rád navštěvoval barona Karla Hildprandta i jako dospělý. Se zaujetím poslouchal vyprávění velké rodinné osobnosti, kdy se mluvílo třeba i celé hodiny o baronových cestovatelských a loveckých zážitcích. „Ale k panu baronovi musel člověk přijít vždy řádně upravený a oblečený,“ zdůrazňuje František Vošahlík. „On sám si potrpěl na příkladný zevnějšek a totéž vyžadoval i od svých hostů. Mně se jednou stalo, že jsem se vrátil z práce domů a tatínek mi řekl: „Ty, Fando, zanes panu baronovi něco ze zabíjačky na ochutnání!“ A já, jak jsem byl v montérkách a usmolený, jsem popadl balíček a vyrazil ke staré škole. Po zaklepání na dveře pan baron vyšel ven, změnil si mě távavým pohledem a pak povídá: „Podívejte se, pane Vošahlíku, napřed dojděte domů, převlečte se a oholte, umyjte a pak sem přijďte!“ Trochu zahanben jsem kývl, poslechl ho a teprve když jsem splnil, co po mě pan baron chtěl, jsem se mohl posadit u něho v bytě a opět se nechat zanést do exotických krajů, kdy Karel Hildprandt zajímavou přednášku jako vždycky doprovázel předkládáním fotografií a příslušných obrazů, sedě přitom tradičně ve svém hezkém ušáku.“

V následujících letech již pan baron nemohl vycházet z domu, a proto ho každá návštěva obzvláště potěšila. Z té doby uchovával dodnes pan František Vošahlík v mozaice zlatého fondu Karla Hildprandta ještě další perlu: „Moc jsem si považoval toho, že jsem se ve staré škole mohl setkat a seznámit také s bratrem Karla Hildprandta Robertem, který ho přijel navštívit až z Etiopie. I on se ukázal být velice milým a pozoruhodným člověkem. Když překročil naše státní hranice, vystoupil z auta a jako vlastenec poklekl a políbil českou zem. U nás se mu velice líbilo, až na jeden problém. A to se dvěma jezevčíky, které přivezl sebou. „Je jim tady zima, nejsou zvyklí!“ Usmíval se dobrosrdečný příslušník šlechtického rodu z Blatné.“

František Vošahlík dodnes tvrdí, že setkání s takovými osobnostmi může každého jednotlivce jen obohatit. „Přesto se ve Škvořetických i jinde našli lidé, kteří panu baronovi zle ztrpčovali poslední roky před jeho úmrtím,“ konstatuje smutně nositel pochodně kultury a osvěty ve Škvořetických.

V roce 1982 se František Vošahlík, který na svůj vzor nikdy nezapomněl, rozhodl uspořádat výstavu obrazů a kreseb Karla Hildprandta jako akt úcty zesnulému umělci. Velmi výrazně se v tomto ohledu také angažoval další škvořetický malíř Miloslav Pešek, který se u pana barona de facto vyučil. Bohužel i tento druhý škvořetický génius plátna a citu pro přirozenou krásu již není mezi námi - jeho životní pouť se uzavřela před dvěma lety ve věku 85 let. Dlužno podotknout, že Miloslav Pešek se vzorně a obětavě o již bezmocného Karla Hildprandta na sklonku jeho života staral a tím mu splácel všechno, co ho pan baron naučil.

Uspořádat výstavu malíři, jemuž kolovala v žilách modrá krev, ovšem nebylo v časech reálného socialismu jednoduché. I když už nacházela osmdesátá léta. „Byly to hrozné peripetie. Na každou takovou akci muselo být pořadatelům poskytnuto povolení odboru kultury při ONV Strakonice. Já tedy podal žádost, ale ta nebyla vyřízena ještě ani v roce 1983. Když jsem se na odbor kultury vydal osobně, sdělili mi, že „mám ještě vydržet“. Čekal jsem tedy dál a teprve po několika urgencích z mé strany téměř po dalším roce kýžené povolení přišlo, ovšem s dodatkem, že písmena ve slovech Karel Hildprandt nebudou vyšší než jeden centimetr!“ Kroutí dodnes hlavou nad byrokracií a stupiditou té éry František Vošahlík.

Pořadatelé celého kulturního podniku logicky počítali s tím, že

v samotných Škvořetických se najde v jednotlivých domácnostech celá řada obrazů Karla Hildprandta. To ovšem padla kosa na kámen a tak podle seznamu, vypracovaném žákem pana barona Miloslavem Peškem, začal František Vošahlík shánět díla na výstavu po okolí. „Nakonec se podařilo přivést do kulturního domu ve Škvořetických obrazy od lidí ze Sedlice, Zábodí, Blatné a Čechelovic. Všechno dobře dopadlo,“ poznamenává s potěšením i po tolika letech František Vošahlík. „Co mě tenkrát obzvláště hřálo u srdce, byl fakt, že majitelé děl je zapůjčovali ochotně a nechtěli ani vystavit potvrzení o zapůjčení obrazů. To dokládá, že se Karel Hildprandt těšil ohromné vážnosti a popularitě v opravdu široké oblasti.“ Podařilo se tehdy shromáždit celkem 95 kreseb a obrazů, expozici doplnil výběrem ze své sbírky Miloslav Pešek. Čtrnáct dní trvající výstava přilákala celkem 478 návštěvníků, měla obrovský úspěch. Zajímavý byl i fakt, že pracovník odboru kultury ONV Strakonice po zhlédnutí expozice udělil pořadatelům pochvalu za velmi pěkně uspořádanou výstavu. Ostatně na její instalaci se velkou měrou podílel i akademický malíř Jiří Karmazín. „Radost nám pochopitelně udělalo i poděkování rodiny Hildprandtů, která tehdy žila v rakouském Salcburku,“ připomíná si hezké okamžiky František Vošahlík.

Malíř a šlechtic Karel Hildprandt po sobě zanechal bohatou uměleckou zeň, rozptýlenou po české vlasti i po zahraničí. Zanechal po sobě i to nejryzejší lidské bohatství, které ho pasovalo na možná nejvýraznější postavu škvořetické historie. Pro to všechno nesmí být a jistě nebude jeho světlá památka zapomenuta.

Karel Hildprandt naposledy vydechl 12. ledna 1975 ve strakonické nemocnici, stár 80 let. Byl v naprosté tichosti pochován na hřbitově v Radomyšli. Měl nejen rodné obci, ale i celému světu jistě ještě mnoho co povědět a dokázat. Bohužel už mu to nebylo dopřáno.

Vladimír Šavrdra

Lidé na Blatensku František Jan Kroihner

Pokračování ze str. 1

přeložen do farnosti Borovany poblíž Budějovic, kam se přestěhoval 26. února 1896. Kaplanem tam byl dlouhých 18 let. Až na jaře 1914 byl jmenován farářem (od 1916 děkanem) v sousedních Ledenicích, kde potom strávil zbytek svého bohatého života. V tomto městysi rovněž 17. června 1948 zemřel a je tam pohřben.

O Kroihnerově působení v Blatné, na rozdíl od Borovan nebo Ledenic, toho příliš nevíme, protože zde pobyl velmi krátce a nedochovaly se o tom potřebné dokumenty. Blatenskou farnost, kam mimo samotného města patřilo ještě 21 přifařených vesnic (zhruba 6 500 farníků), tehdy spravoval staříčkový děkan Josef Pekárek (1820–1898), kterému vypomáhali dva kaplani, obývající vlastní budovu kaplanky. Prvním byl Jakub Nosek, druhým František Břicháček, jehož po odchodu do Písku nahradil právě Kroihner. Ten také převzal výuku náboženství v první a druhé třídě chlapecké a ve třetí třídě dívčí obecné školy.

Kroihner jako kanovník na kresbě Otto Peterse z roku 1937 (Státní okresní archiv České Budějovice)

Na svůj příchod do Blatné a děkana Pekárka zavzpomínal Kroihner v roce 1931 v jednom z článků v Pošumavském kraji: „Potom jsem jako novosvěcenec přišel do Blatné, kde starý náš arcikněz, kdysi kaplan přeštické gardy, nadšeně vzpomínal Palackého, Riegra, Havlíčka a nejčastěji dr. Braunera, kdysi poslance za Přeštice. Kvůli němu jsem sháněl zprávy o dr. Františku Braunerovi, jenž si získal nesmrtelné zásluhy o selský stav a byl by získal ještě větší, kdyby byl měl moc provádět to, co hlásal. A přece památka Braunerova upadla do nezaslouženého zapomenutí.“ Mladý kaplan

díky atmosféře ve farnosti a pochopení svého nadřazeného prohluboval svůj zájem o sociální otázky venkovského lidu a zdravé vlastenectví. Pokračoval tím tak v aktivitách pěstovaných již na gymnáziu a v semináři. Nepřekvapí proto, že byl členem Národní jednoty pošumavské, která si dala za cíl podporu českého živlu v česko-německém prostředí. Víme, že stál u zrodu jejího místního odboru v Brlohu a spolupracoval s odborem budějovickým, tudíž předpokládáme jeho zapojení i do činnosti odboru blatenského.

V oblasti úvah je též Kroihera podpora blatenského Sokola, který právě v polovině devadesátých let procházel ve městě bouřlivým vývojem. Doložen totiž máme Kroihervův vztah k sokolskému hnutí z pozdějších let. V roce 1908 po vzniku jednoty v Borovanech se stal vzdělavatelem a členem výboru a sám dokonce fotografoval sletová vystoupení.

Město Blatná s třemi tisícovkami obyvatel bylo na konci 19. století sídlem politického i soudního okresu. Pozvolna se rozvíjelo, vznikaly peněžní ústavy, školy, drobný průmysl, plánovala se výstavba železnice (stavěna 1897–1899) nebo přestavba kostela v pseudogotickém stylu (nerealizováno). Patronát nad kostelem drželi Hildprandtové z Ottenhausenu, v jejichž rodině se právě narodili dva princové – Karel (1894) a Jindřich (1895). Snad se příliš nezmýlíme, když uvedeme, že Blatná po všech stránkách (rozvoj, střední velikost, dopravní obslužnost, bohatá minulost) představovala pro člověka Kroihera založení ideální destinace.

Když se přesunul do Borovan, tehdy malé venkovské zemědělské obce, musel poněkud upravit své priority a zájmy, na což zavzpomínal: „Opravdu mne v semináři a v prvních letech kaplanování historie těšila, a to speciálně doba třicetileté války (...) Kdybych byl zůstal v Blatné, nebo přišel jinam do většího města, byl bych jí zůstal věren. Ale po dvou letech jsem se dostal do Borovan, kde nebylo knihovny a nebylo peněz na koupi knih.“ Opustil tedy dějepisné bádání (do té doby publikoval v tisku několik studií z českých dějin) a vedle kněžských povinností se soustředil na národohospodářské otázky, které jej záhy vynesly do vedoucích pozic různých peněžních organizací v Praze a Vídni, i do politické sféry, s čímž koketoval již v Blatné. Např. v říjnu 1895 se zúčastnil velké schůze lidu v sálu hotelu U Bílého lva, na které se sešlo na 600 lidí nejen z města, ale i z Březnice, Mirovic a okolí, kde v poměrně bouřlivém prostředí diskutovali předáci mladočeské strany, proti jejichž slovu se mladý Kroiherv několikrát veřejně ohradil, místy možná nevybíravě, každopádně „chvějícím se a podrážděným hlasem.“ O sešlosti obsáhle informovaly např. celozemské Národní listy a dohrou schůze bylo vytloučení oken v domě okresního hejtmana Jana Maydla, který byl dokonce obviněn z urážky na cti, když nazval účastníky schůze „chátrou.“

Po odchodu z Blatné Kroihera nacházíme v hnutí Katolické moderny a jako funkcionáře Jednoty katolického duchovenstva, která usilovala o reformy v římskokatolické církvi. Zejména po roce 1918 vystupoval odhodlaný Kroiherv při řešení nelehkých úkolů spojených s odlukou církve od státu a s jejím „odrakouštěním.“ Byl také jedním ze čtyř delegátů, kteří reformní požadavky českého kněžstva jeli v červnu 1919 přednést přímo k papeži Benediktu XV. do Vatikánu. Mise však byla úspěšná jen částečně a vedla skupinu radikálních kněží k založení Církve československé. Kroiherv zůstal věrný římskokatolickému vyznání a někteří o něm dokonce spekulovali jako o možném pražském arcibiskupovi (1919) či budějovickém biskupovi (1920). V roce 1930 mu byl udělen titul biskupského notáře a o sedm let později jej biskupství jmenovalo čestným

kanovníkem budějovické diecéze.

Kroiherv se od mládí věnoval problematice lidového družstevnictví a inicioval vznik mnoha spojitelných a záložních spolků, tzv. kempeliček (v borovanské a ledenické představoval vůdčí postavu). Zájem o hospodářský život hlavně na jihočeském venkově podmíněný jeho cílevědomostí ho záhy katapultoval do Prahy do vedení centrálních úřadů. Od roku 1903 až do počátku čtyřicátých let byl funkcionářem Ústřední jednoty hospodářských družstev, jak se nazývalo ústředí pro všechna družstva z českých zemí. Zastával zde funkce prvního náměstka starosty a zároveň ředitele Odboru kempeliček. K tomu nějakou dobu působil v různých funkcích v dalších ústavech (Všeobecný svaz hospodářských družstev v Rakousku, Zemědělská záložna, Zemědělská rada nebo Agrární banka).

Angažovanost v národohospodářské a družstevní oblasti Kroihera přivedla k politické činnosti v Agrární straně (1922 přejmenované na Republikánskou stranu zemědělského a malorolnického lidu). Strana systematicky budovala síť hospodářských organizací (především právě družstva a spojitelné spolky), prostřednictvím kterých získávala díky personálnímu propojení vliv na venkově. Bývalý blatenský kaplan Kroiherv příslušel v prvních letech 20. století k nové mladé generaci budovatelů Agrární strany a k blízkým spolupracovníkům stranického vedení. Od roku 1918 byl postupně členem Národního výboru, tzv. revolučního Národního shromáždění a v letech 1920–1938 Senátu (v jehož rozpočtovém výboru zastával chvíli post místopředsedy). Během svého politického působení intenzivně hájil zájmy jihočeských zemědělců podobně jako jeho přítel Rudolf Beran v poslanecké sněmovně. Dlouholetý agrární předseda, muž 28. října a jeden z nejvýznamnějších prvorepublikových politiků Antonín Švehla ve své závěti pověřil Kroihera vedením svého pohřebního konduktu (Kroiherv pohřbíval také svého přítele, kněze a spisovatele J. Š. Baara). Za své členství v Agrární straně, nejoblíbenější a nejúspěšnější partaji první republiky, a nikoli v některé z katolických stran byl církví, ale i opozičními politiky často kritizován.

Kroiherv byl u veřejnosti proslulý svými břitkými proslovky (jeho řečnická vystoupení patřila k vrcholům různých schůzí) a novinovými články, fejetony, polemikami a glosami, v nichž se mistrně vyjadřoval k určitému problému. Ve třicátých letech vyšly tiskem dvě sborníkové knihy s názvem Články a úvahy Frant. Jana Kroihery, jeho humorné rozhovory obsahuje drobná knížečka Šťovíček. I v dnešní době jsou některé Kroihervovy závěry velmi aktuální.

Zmínit musíme i jeho mecenášství. V roce 1935 poskytl 25 000 korun na organizaci prvního celozemského katolického sjezdu (byla to druhá nejvyšší částka po olomouckém arcibiskupovi), podporoval český kněžský seminář Nepomucenum v Římě i kněžský seminář v Budějovicích, vícekrát daroval předměty do budějovického a strakonického městského muzea, díky němu se podařilo postavit kostel v pohraničních Českých Velenicích a drobné kaple v jihočeských obcích (některé z nich i slavnostně vysvětil, např. v šumavském Javorníku). V Ledenicích věnoval množství předmětů do kostela, finančně a materiálně vydržoval zdejší školu, knihovnu či dobrovolné hasiče. Byl milovníkem výtvarného umění (měl v uměleckých kruzích řadu přátel), vlastnil rozsáhlou sbírku obrazů, mincí a poštovních známek, připomíná se jako člen Jednoty výtvarných umělců. O jeho všestrannosti a manuální zručnosti svědčí to, že si sám vytvořil vlastní nábytek, jenž dokonce roku 1930 prezentoval na výstavních trzích v domovských Ledenicích, které platily za centrum nábytkářské výroby na jihu Čech.

Ačkoli působení Františka Jana Kroihery v Blatné mělo velmi epizodní charakter, pro svůj neobyčejně bohatý život si tato osobnost rozhodně alespoň stručně zaslouží v tomto regionu připomenout.

(Text vychází z autorovy připravované studie zabývající se podrobně Kroihervým životem a dílem)

Titulní list Zemědělských družstevních listů s Kroihervovou podobiznou otištěnou u příležitosti jeho šedesátin v roce 1931

Rodný dům F. J. Kroihery na návsi v Rajšíně v Blanském lese (foto autor)

Panský dvůr, myslivna a zaniklá ves Rošice

Necelý 1 km východně od Jindřichovic, ukryt v lese, se nachází někdejší panský dvůr Rošice. Dříve zde byla i malá ves téhož jména. O půl kilometru dále a zhruba ve stejné vzdálenosti západně od kaple Panny Marie s bukem Dr. Velenovského, pak stojí bývalá panská myslivna.

První písemné zmínky o Rošicích pochází ze sklonku 14. století. Roku 1384 byly majetkem Přibce, řečeného Voděrad („*Przibecz dictus Wodyerad de Rossicz*“), který tehdy jménem Martina z Koupě, Petra z Tušovic a Hrdoně z Nestrašovic hájil u dvorského soudu nároky na zboží v Martinicích (u Březnice). V roce 1396 byl za odumřel po jistém Mrakšovi prohlášen poplužní dvůr v Rošicích („*in Rossicz*“) s příslušenstvím, včetně 7 kop grošů platu v Mačkově („*Maczcowie*“), a odevzdán Černínovi z Lučkovic. Proti tomu se ohradil Zdeněk z Rošic, který prokázal, že uvedené zboží držel společně se zemřelým Mrakšem, a proto bylo nakonec přiřknuto jemu.

Zatím je řeč pouze o panském dvoře, který s největší pravděpodobností plnil současně funkci šlechtického sídla, nikoli však o vsi. Podobně je tomu i roku 1466, kdy byl za zemřelého úředně prohlášen Mikuláš Šiška z Rošic („*Nicolaus Ssiska de Rossicz*“) a jeho majetek – poplužní dvůr v Rošicích – prohlášen podobně jako v předešlém případě za odumřel. Vlastnická práva tak přešla na krále, který je předal bratřím Janu, Petru a Karlovi z Bezděkova. Soudnímu rozhodnutí odpíral Václav, syn Mikulášova bratra Jeniše. Roku 1486 však byl i on již po smrti a o majetek se hlásila jeho sestra Markéta. U dvorského soudu prohlašovala, že jej protiprávně držel Jaroslav Plachtík, který ho prodal jistému Višňovi. Tím byl Přibík Višně z Větrní a Čekanice, o němž víme, že roku 1472 uzavřel dohodu se Zacharem z Borovnice o zřízení stoky do rybníka Milavy. Rošický dvůr se tedy mezitím stal součástí statku Čekanice. Protože vrchnost sídlila na Čekanicích, přestal být obýván. Když roku 1542 obnovil Jiřík Korbel z Bukové vklad svého dědického podílu Čekanic s příslušenstvím, jak jej získal od bratra, do obnovených desk zemských Přechu Popovskému z Bezejovic, hovoří se o pustém, to jest opuštěném dvoře. Posléze však byl zase uveden do provozu. Roku 1616 ho Felix Vratislav z Mitrovic prodal spolu s Čekanicemi Jiříku Horčicovi z Prostého. Ten se ovšem zapojil do stavovského povstání a tak mu po jeho porážce hrozil trest. Vlastnictví čekanického statku však před úřady zatajil, aby se vyhnul konfiskaci, a roku 1624 ho postoupil Linhartu Schwarzpartovi.

Část pozemků v blízkosti rošického dvora se blíže neznámým způsobem dostaly již před rokem 1539 ke statku Sedlice. V první polovině 17. století je obhospodařovali s povolením sedlické vrchnostenské správy tři poddaní hospodáři z Doubravice na strakonickém panství. S těmi vedl v letech 1637–1638 spor blatenský děkan Marek Saller o obilní desátek. Rošice totiž příslušely farnosti do Blatné. Podle soupisu příjmů tamějšího děkanství z počátku 17. století byl desátek odváděn ze dvou gruntů – Koloušovského (Kaloušovského) a Kavíkovského, později zvaného prostě Rošický. Na tomto pak byla ještě v letech 1656–1657 povinnost takzvané železné krávy, což byl rovněž jistý druh platu duchovní správě. Vše uvedené lze brát za důkaz, že na části dominikální (panské) půdy v Rošicích skutečně existovala v tu dobu víska s nejméně dvěma usedlostmi, jejichž majiteli byli v jistém období hospodáři jménem

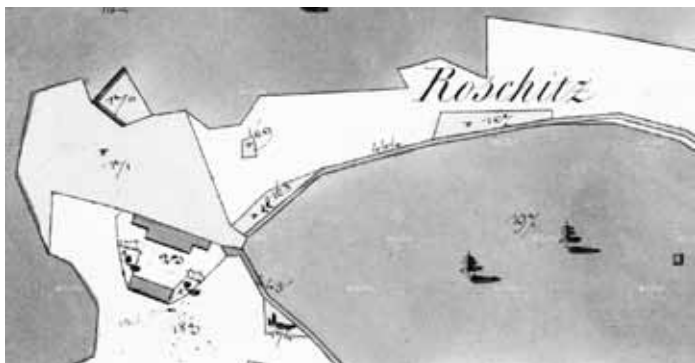
Bývalá panská myslivna v Rošicích (foto autor příspěvku)

Kolouš (Kalous) a Kavík. Jejich vznik byl snad iniciován právě sedlickou vrchností, pro kterou by sotva mělo význam obhospodařovat příslušné pozemky z vlastního panského dvora, který byl značně vzdálen. Naopak v bezprostřední blízkosti ležel dvůr patřící čekanickému statku. Zřejmě proto řešila situaci založením poddanských gruntů. Další vývoj vsi není znám, stejně jako její přesná lokalizace. V našem nejstarším katastru poddanské půdy pro daňové účely, takzvané berní rule z let 1653–1655, vůbec nefiguruje. Při prodeji statku Čekanice Kateřině Enisové z Vlčkovic roku 1668 však zase zmiňována je („*wes Rossyzyce*“). Přesto je ale možné domnívat se, že proces jejího zániku započal již během třicetileté války. Možná byla nakrátko obnovena, nicméně po roce 1668 již o ní nemáme žádné zprávy.

Oproti tomu panský dvůr fungoval v Rošicích nadále. O jeho zaměstnancích máme jednu z prvních zpráv z ledna 1684, kdy bylo v blatenském kostele pokřtěno dítě rošického šafáře Jiříka Běle. V zatím neznámé době se dvůr s příslušeji pozemky stal součástí statku Bratronice. Rozhodně k němu náležel roku 1708. Podobu a příslušenství dvora přibližuje odhad zadluženého majetku (včetně Bratronice) zemřelého hraběte Adama Antonína Lažanského z Bukové, provedený roku 1739. Dvůr byl tehdy „*od dřeva vystavěný, roubením ohrazený a vynachází se při něm ratejna, kuchyně klenutá a dvě komory, pak chlívy od kamene vystavěny, doleji jest zase kůlna a dvě maštale, naproti ale stodola o jednom mlátě.*“ Vrchnost zde chovala jednu krávu a 20 ročních telat, 32 kusů drůbeže (slepice a kohouti). Poblíž dvora se nacházel ovocný sad. Ke dvoru náleželo něco málo přes 76 strychů polnosti (zhruba 21 ha), dále louky s výnosem 62 ½ vozů a 504 strychů lesa (asi 153 ha). Jednotlivé pozemky nesly označení Nedvědká, Na Kolačovské, Pod dvorem, U hořejší zahrady a nad rybníkem Řezabinou; největší z lesů byl zván Vrch.

Co do výměry pozemků byl nejmenším ze tří dvorů, které obhospodařovaly dominikální půdu statku Bratronice (další byl dvůr Katovsko a dvůr v Bratronicích), což potvrzují i údaje z takzvaného tereziánského katastru sestaveného v letech 1748–1756. Tehdy byl majitelem bratronického statku rytíř Christian Joseph Paulin von Gfässer. Za něj nejspíše vznikla nedaleko dvora myslivna (*Jägerhaus*), uváděná v Schallerově topografii Prácheňského kraje vydané roku 1786. Obýval ji myslivec, který obstarával správu celého panského lesního hospodářství. Posléze k ní přibyla ještě hájovna (*Hegerhaus*), zmiňovaná roku 1809. Z této doby máme též k dispozici další informace o podobě a stavu rošického dvora. Tvořil jej podélný areál přístupný dvěma jezdy a oběhnaný zdí, který sestával z bytu šafáře, ratejny (obytný prostor pro čeledě) s komorou a předsíní. V další části se pak nacházely sešlé kravské chlívy kryté zčásti doškovou a zčásti taškovou střechou, kamenná stodola a mléčnice krytá šindelem. Všechny prostory s výjimkou stodoly byly klenuté. Dvůr se orientoval na živočišnou výrobu, především na chov dobytka.

I po zrušení poddanství a roboty (1848) provozoval velkostatek rošický dvůr ve vlastní režii. Tak tomu bylo ještě roku 1906, kdy byl majitelem baron Quido Julius Battaglia. Podle operátů sčítání lidu z roku 1910 obývali dvůr č. p. 1 dva čeledíni – Matěj Hendrych a Josef Houška s rodinami – a ovdovělý hajný Josef Hrba, rovněž s rodinou. Roku 1921 zde stále ještě bydlel hajný Hrba a Josef Houška, nyní jako pasák dobytka, a dva noví čeledíni – Matěj Zajíček s rodinou a Antonín Krček s manželkou.

Rošický dvůr na tzv. císařském otisku Stablinního katastru z roku 1837 (archivnimapy.cuzk.cz)

Areál bývalého panského dvora Rošice (foto autor příspěvku)

V letech 1942–1945 měl rošický dvůr v pronájmu baron Bedřich Hildprandt, velkostatkář v Blatné. V současné době je majitelem dvora Statek Blatná, a. s. se sídlem v Praze a chová zde hovzí dobytek.

Panská myslivna zůstala až do počátku dvacátého století střediskem výkonné správy lesů bratronického velkostatku. Roku 1879 byla přestavěna do současné podoby, jak svědčí letopočet na průčelí obytného stavení. Někdy v tu dobu zde nastoupil jako panský lesní Emanuel Schnurpfeil, narozený roku 1840 ve Žlebech, kde jako revírník působil jeho otec. Lesníkem, a to ve Škvorci, byl i Emanuelův děd. První manželkou rošického lesního Schnurpfeila byla Marie Šaldová z Mirošovic († 1892), teta známého českého literárního kritika Františka Xavera Šaldy (1867–1937), který v Rošicích ještě jako gymnazista trávil v letech 1883 a 1885 prázdniny. Náležitou pozornost věnoval v té souvislosti životu a lidem na rošické myslivně Ladislav Stehlík ve své Zemi zamýšlené.

Po smrti manželky odešel Emanuel Schnurpfeil na dočasný odpočinek. Bydlel v Záboří v č. p. 4. Zde se také roku 1894 podruhé oženil, a to s Rosálií Prettlou, která byla o 32 let mladší. Následně se vrátil do aktivní služby jako lesní na statku Kladruby u Horažďovic. Na Rošicích je po něm roku 1906 připomínán jako revírník František Loukota. Údaje ze sčítání lidu v letech 1910 a 1921 však naznačují, že nedlouho poté přestala myslivna plnit svou funkci. Majitelem sice zůstával velkostatkář Battaglia, ale objekt byl pronajat, zdá se k rekreačním účelům, zatímco lesní zaměstnanec (hajný) bydlel ve dvoře. Roku 1910 měl myslivnu v pronájmu PhDr. Jan Zahradník, profesor na c. k. průmyslové škole v Praze. Hlášena zde byla jeho manželka Marie, dcera Marta a služebná. V roce 1921 byla myslivna neobydlena. Dnes se nachází v soukromém vlastnictví.

Připravil Vladimír Červenka

Prameny a literatura:

Archiv hlavního města Prahy, *Magistrát hlavního města Prahy I, Referát IV. popisní, Soupis pražských domovských příslušníků 1830–1910* (1920), krabice č. 336, poř. č. 236.

Národní archiv, *Desky zemské většší*, 163, L 3 – L 4'.

Státní oblastní archiv (dále jen SOA) v Litoměřicích, *Sbírka matrik*, sign. Liberec L 84/44, fol. 222, dostupné na <http://matriky.soalitomeric.cz/matriky_lite>.

SOA v Praze, *Sbírka matrik*, sign. Žleby 10, pag. 13, dostupné na <<http://ebadatelna.soapraha.cz/pages/IndexPage?2>>.

SOA v Třeboni, *Sbírka matrik*, sign. Blatná 2, pag. 398, sign. Blatná 30, pag. 9, sign. Volence 13, pag. 67, sign. Záboří 15, pag. 8, dostupné na <digi.ceskearchivy.cz>.

SOA v Třeboni, fond *Velkostatek Blatná*, inv. č. 700, kart. 79, inv. č. 846, kart. 213; fond *Velkostatek Bratronice*, inv. č. 8, kart. 1.

Státní okresní archiv (dále jen SOkA) Strakonice, fond *Okresní úřad Blatná, Sčítání lidu 1910, 1921* (Jindřichovice), dostupné na <digi.ceskearchivy.cz>.

SOkA Strakonice, *Osobní fond Hille Jan Pavel*, inv. č. 21, sign. 21/1, kart. 4 (*Paměti kostela Matky Boží a duchovní správy v Blatné*, II. díl do r. 1773, Blatná 1928, pag. 28).

HILLE, Jan Pavel, *Paměti kostela Matky Boží a duchovní správy v Blatné*, I. díl, 1290–1618, Blatná 1925 (uloženo v SOkA Strakonice, *Osobní fond Hille Jan Pavel*), pag. 275–278, 339.

Archiv český, díl XXXI, 1921, s. 128, č. 30; díl XXXV, 1935, s. 199, č. 12; díl XXXVII/2, 1941, s. 1204–1205, č. 64.

CHALUPA, Aleš a kol. (edd.), *Tereziánský katastr český*, Sv. 3, Dominikál,

Praha 1970, s. 355, č. 1084.

VAVROUŠKOVÁ, Anna (ed.), *Desky zemské Království českého*, řada I., Kvatery trhové, sv. 2, Kvatery trhové běžný černý od léta 1542–1543, Praha 1935, s. 122, č. 259.

BÍLEK, František, *Dějiny konfiskací v Čechách po r. 1618*, Praha 1882, s. 167.

PROCHÁZKA, Johann F., *Topografisch-statistischer Schematismus des Grossgrundbesitzes im Königreiche Böhmen: zugleich Adressenbuch sämtlicher bei demselben angestellten Beamten, des Forstpersonals, usw.*, Prag 1880, s. 30; Prag 1891, s. 41.

SEDLÁČEK, August, *Hrady, zámky a tvrze Království českého*, díl XI, Praha 1897, s. 234.

SCHALLER, Jaroslava, *Topographie des Königreichs Böhmen*, Dritter Theil, Prachiner Kreis, Prag 1786, 81.

SOMMER, Johann Gottfried, *Das Königreich Böhmen*, Achter Band, Prachiner Kreis, Prag 1840, s. 140.

TITTEL, Ignaz, *Schematismus und Statistik des Grossgrundbesitzes und grösserer Rustikalgüter im Königreiche Böhmen*, Prag 1906, s. 39–40.

<www.mistopis.org/kladruby.html>, navštíveno 8. 11. 2015, 17:38.

<www.zememazmyslena.cz/text/rosice>, navštíveno 8. 11. 2015, 17:44.

<www.zememazmyslena.cz/ref_objects/schnurpfeil/display>, navštíveno 8. 11. 2015, 17:41.

Migrace živočichů v přírodě

Dnešní okénko do naší přírody v rubrice „Pod mikroskopem“ se dotýká problému, který zaplavuje současnou Evropu. Tedy migrace. My se však nebudeme zabývat migrací lidí, ale migrací zvířat. Okénko také nedoprovází obvyklý obrázek z elektronového mikroskopu, ale

fotografie papouška alexandra malého. K němu se dostaneme později. Navazuje také částečně na okénko z listopadu minulého roku.

Současná migrační vlna nutí především Evropany zamyslet se nad širšími souvislostmi lidské existence. Ale co zvířata, také migrují? Samozřejmě. Máme zde specifickou terminologii. Migrací rozumíme stěhování skupiny živočichů z jednoho místa do druhého. Emigrace je pak počet jedinců, kteří se z určité populace za jednotku času odstěhovali a imigrace naopak počet jedinců, kteří se do určité populace za jednotku času přistěhovali. Ještě sem patří v jistém smyslu i invaze což je současné proniknutí mnoha jedinců stejného druhu do určité oblasti. Invaze je poněkud agresivnější proces než migrace.

Tak jako má migrace lidí nějaký důvod, má svůj důvod i migrace zvířat. Buď se jedná o přirozené rozšiřování areálu druhů, které má určitou rychlost (u každého druhu může být jiná). Nebo se jedná o pohyby dané určitými změnami (potrava, klima). Charakteristické jsou cyklické sezónní migrace ptáků. Velmi aktuální je šíření některých druhů živočichů na nová území pomocí činnosti člověka. Známe mnoho takových případů jako je třeba využití dopravních prostředků a cest nebo záměrné vypouštění (introdukcí) nepůvodních druhů do nového prostředí. Dalším specifickým případem je návrat u nás dříve žijících (a buď přirozeně vymřelých nebo člověkem vyhubených) živočichů zpět do naší přírody. Tyto druhy jsou u nás hodně diskutované. Příkladem může být přirozený návrat vlka obecného nebo losa evropského. Rovněž bobra evropského nelze přehlédnout. Zajímavou snahou o návrat některých druhů „velkých“ savců, kde člověk aktivně asistuje, je jejich vysazování do naší přírody. Zatím se jedná o divokého koně (exmoorský pony), zubra evropského a pratura. Na tomto místě bych chtěl podotknout, že se jedná o projekt skupiny českých organizací a svoji úlohu zde hraje i Biologické centrum Akademie věd a pracoviště Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.

Druhy živočichů, které se šíří do nových oblastí, jsou často druhy v tomto novém prostředí problematické. Tak to je například u sluněčka východního (abych se také zmínil o nějakém zástupci bezobratlých), o kterém jsem už psal v loňském Sobáčku. I když nám v přírodě pomáhá

s regulací populací mšic, je současně u nás prvkem nevídaným, protože vytlačuje původní druhy sluněček a ovlivňuje tak přirozenou biodiverzitu naší přírody.

A teď k fotografii papouška alexandra malého. Zobrazuje druh papouška, který pochází z Asie a Afriky. Do Evropy jej zřejmě poprvé dovezl Alexandr Veliký (což je i z historického hlediska velmi zajímavé). V současné době žije v Evropě v 65 městech 11 zemí. Nejblíže k nám je v Německu v Kolíně nad Rýnem (a na více místech v Porýní), odkud je i tento snímek. Pozoroval jsem v hlavním městském parku poblíž kolínského výstavního areálu (kde se jednou za dva roky koná největší veletrh fotografické techniky na světě Photokina) za silného křiku poletující hejna těchto papoušků. Místní obyvatelé si na ně už zvykli (ostatně v parku jsou i další nepůvodní imigranti- druh husy berneška velká). Na začátku podzimu se vrhají na místní jabloně a hodují na jejich plodech. Přemýšlím o tom, zda se dostanou i k nám. Porýní je asi o něco teplejší než je naše průměrné klima, ale to se pomalu otepluje. Tak uvidíme. Stejně nás čeká v tomto směru ještě celá řada překvapení. Svět se pomalu mění. Od nepaměti. Snažme se mu co nejlépe rozumět. I u nás máme řadu odborníků a institucí, kde můžeme získat inspiraci (nezapomeňte na právě probíhající Týden vědy a techniky 2015 a možnost navštívit některý z ústavů Akademie věd České republiky; bližší údaje na webu). Na základě znalostí se snažme vytvářet si co neobjektivnější názory a správně se rozhodovat. Na našich rozhodnutích bude hodně záležet.

Doc. RNDr. František Weyda, CSc.
weydafr@seznam.cz

Pátek třináctého

Triskaidekafobie je chorobný strach z čísla třináct. Lidé, kteří tuto fobii mají, se obávají všeho, v čem je nějaká třináctka přítomná. Odmítají třeba bydlet v hotelovém pokoji s číslem třináct.

V některých hotelech se prý proto vůbec nevyskytuje pokoj s třináctkou na dveřích a někde jdou údajně tak daleko, že na číselníku ve výtahu následuje po dvanáctém patře rovnou čtrnácté.

Podle odborníků je v tom třináctka nevinně, jde o autosugesci. Přes to pověra o tom, že pátek třináctého je smolný den, má své historické kořeny. A ty vedou až k templářům.

Legenda o smolném pátku souvisí s templáři

Chudí rytíři Krista a Šalomounova chrámu, nám známí jako templáři, byli jedním z největších a nejmocnějších křesťanských rytířských řádů středověku. Řád vznikl ve dvanáctém století během křížáckých výprav, aby chránil poutníky do Svaté země. Cesty se totiž tehdy hemžily lupiči i dravou zvěří.

Templáři byli velmi zbožní, jako symbol čistoty nosili bílé pláště s červeným křížem. Ačkoli skládali přísný slib chudoby, záhy shromáždili ob-

rovský majetek. Stali se z nich významní evropští bankéři, vybudovali silnou nadnárodní armádu a jejich hrady stály po celé Evropě i Středním východě. Podle legend, které dodnes okouzlují spisovatele i filmaře, to byli strážcové Svatého grálu či Archy úmluvy.

Řehole řádu byla velmi přísná. Templáři museli sdílet jednu misku ve dvojici s jiným řádovým bratrem, jíst v mlčenlivosti, činit každý pátek pokání, vstávat s rozbřeskem, dodržovat slib mravopoctnosti, nesměli se stýkat se ženami, ba ani pohlédnout jim do tváře. Zákaz se vztahoval i na matky a sestry. Měli se vyhýbat kejklářům, hercům a pěvcům, nosit krátce střižené vlasy, spát v košili a spodním prádle.

A jak vypadal rituál přijímání novice? Podle různých neověřených zpráv se obřad odehrával v hluboké noci. Nejprve musel novic slíbit pod trestem smrti mlčenlivost. Pak nahý u oltáře před démonem Bafometem přísahal věrnost řádu a políbil ceremoniáře, rovněž nahého, na ústa, pupek, zadek a penis.

Konec templářského řádu začal v pátek 13. října

Templářský řád postihl krutý konec – pod tlakem francouzského krále Filipa IV. Sličného ho rozprášil papež Klement V. A kdy k tomu došlo? Ráno v pátek 13. října 1307. Ten den začalo rozsáhlé zatýkání a od té doby se prý má za to, že pátek třináctého je nešťastný den.

Na pět tisíc templářů bylo uvězněno a jejich majetek zabaven ve prospěch krále. Byli obviněni z hereze, sodomie a dalších zločinů a mnozí z nich zlomeni útrpným právem vinu přiznali.

Po oficiálním zrušení řádu byl 18. března 1314 poslední velmistr řádu, francouzský šlechtic Jacques de Molay, odsouzen za kacířství a čarodějnictví k doživotnímu žaláři. Pokusil se obhájit, prohlásil řád za svatý a svá dřívější přiznání odvolal.

To inkvizitoři ovšem interpretovali jako jeho odpor k pokání. Bratr Humbert potom přinesl bronzový kříž, kde byl zobrazen Ukřižovaný, a nařídil velmistřovi zřici se Krista na kříži. Molay tak proti své vůli učinil. Ještě v ten den byl upálen v Paříži na ostrově Cité na Seině jako zatvrzelý kacíř.

Podle legendy Molay vyzval krále i papeže do roka a do dne k Božím soudu (podobně jako Jan Sladký Kozina Lamminger). Netrvalo dlouho, kletba se začala plnit. Papež následoval velmistra na věčnost už za měsíce, král zhruba za půl roku.

www.rozhlas.cz/cesky/puvoduslovi/_zprava/patek-trinacteho--1341175

Prodej ze dvora

Milí čtenáři SOBáčka, potřetí dostávám příležitost Vás oslovit. Tentokrát mě k tématu inspiroval můj manžel poté, co jsme diskutovali o medializovaných kauzách v souvislosti s onemocněním salmonelózou.

V předchozích článcích jsem se zabývala potravinami, které pocházely ze závodů, které vyrábějí potraviny komerčně, bez ohledu na kapacitu výroby. Veškeré tyto závody musí být registrované popř. schválené a registrované orgány Státní veterinární správy a tato v nich provádí pravidelné kontroly plnění legislativních požadavků.

Avšak platná legislativa připouští i výjimky pro určité typy potravin, které mohou být uváděny do oběhu (darovány či prodány za úplatu) přímo z farmy, na trzích a tržnicích a v nejbližší maloobchodní prodejně (jedné prodejně nejbližší k místu produkce). Jde o tzv. „prodej ze dvora“, jehož prostřednictvím mohou být prodávány produkty, které nepodléhají přímé veterinární kontrole. Týká se těchto komodit: drůbež, králíci, mléko, vejce, ryby, zvěřina a med. Pro veškeré uvedené komodity platí množstevní omezení při prodeji a u drůbeže a králíků i další omezení v množství chovaných zvířat v průběhu roku. Kdo by měl zájem, může se více dočíst ve vyhlášce č. 289/2007 Sb. v platném znění. Je to vyhláška, která řeší úlevy z evropského práva ve veterinárních a hygienických požadavcích na živočišné produkty.

U drůbežního a králíčího masa prodávaného přímo u chovatele nemusí být uvedeno žádné upozornění. Pokud je toto maso (celé nedělené kusy) prodáváno v nejbližší maloobchodní prodejně, musí u něj být připojeno upozornění „Maso není veterinárně vyšetřeno – určeno po tepelné

úpravě ke spotřebě v domácnosti spotřebitele“. U králíků nesmí být v žádném případě oddělena hlava, aby nemohlo dojít k záměně s kočkou. Předpokládáme, že to běžný konzument snadno odliší. Takto prodávané maso nesmí být dále uváděno do oběhu.

Syrové mléko smí být prodáváno pouze se souhlasem krajské veterinární správy (dále jen KVS) a to buď v místě produkce nebo prostřednictvím prodejního automatu přímo konečnému spotřebiteli. V místě prodeje musí být vždy k dispozici upozornění „Syrové mléko, před použitím tepelně opracovat nebo pasterovat“. Chov dojníc a kontrola mléka podléhá pravidelným veterinárním kontrolám, obvykle 1x ročně. Prodávané mléko musí splňovat kritéria pro syrové mléko (mikrobiologická, počet somatických buněk a nesmí obsahovat rezidua inhibičních látek).

Prodej vajec přímo z hospodářství, má-li chovatel do 350 nosnic, nepodléhá žádným legislativním požadavkům.

Při prodeji ryb chovatelem v místě chovu přímo konečnému spotřebiteli musí být dodrženy podmínky ochrany zvířat před týráním.

Uživatel honitby může prodávat ulovenou volně žijící zvíř v kůži nebo peří, vyšetřenou proškolenou osobou, v malých množstvích přímo konečnému spotřebiteli. U divočáků musí být před prodejem vždy provedeno vyšetření na *Trichinella sp.* a těla spárkaté zvěře (srnčí, jeleni, daňci, mufoni a divočáci) musí být provázána plombou a lístkem o původu zvěře.

Med je nejjednodušší komodita. Včelař může prodat 2 tuny včelích produktů ročně. Vřele doporučuji najít si svého včelaře a kupovat med přímo od něho, neboť med komerčně prodáváný je často spojován s falšováním.

U všech výše uvedených potravin je podmínkou, že musí pocházet od zdravých zvířat, nesmí v nich být zbytky léčiv (tzv. rezidua inhibičních látek), při jejich zpracování jsou dodržována základní hygienická pravidla a nesmí být uváděny do dalšího oběhu. To znamená, že kdo si je koupil, je nesmí dále prodávat.

To jsou jen základní informace pro ty, kteří tyto produkty kupují či prodávají.

V loňském roce proběhla celonárodní akce, při které náš úřad nakoupil králíčí a drůbeží maso od chovatelů (prodej ze dvora či v tržnicích a na tržištích) a nechal tyto produkty vyšetřit na přítomnost reziduí inhibičních látek konkrétně antibiotik a sulfonamidů. V této akci bylo provedeno 220 laboratorních analýz a nevyhovělo 16 vzorků, což je více než 7%. Při běžném dozoru v kontrolovaných provozech je počet nevyhovujících výsledků mnohem nižší.

Z předchozího textu vyplývá, že přímý prodej produktů prvovýroby má své výhody, ale i svá rizika. K výhodám patří to, že vím, odkud tyto produkty pocházejí a návštěvou chovu si může každý udělat obrázek o chovateli, získat čerstvé produkty a podpořit místní zemědělce. Nevýhodou je, že nad touto produkcí není dozor a tyto produkty nejsou běžně kontrolovány.

Jak jsem již uvedla, takto získané potraviny nelze dále uvádět do oběhu, což mnoho lidí neví. Setkáváme se s tím, že vznikají podivné distribuční sítě a lidé v dobré víře, že získají něco lepšího, nakupují za podmínek, kterým se dá jen těžko uvěřit. Kupříkladu se na náš úřad obrátil jeden člověk s podnětem, že si pravidelně kupoval kuřata v panelovém domě v Českých Budějovicích a posledně zakoupené kuře mělo teplotu vyšší než 25 stupňů Celsia a zapáchalo. Současně nám zaslal odkaz na webovou stránku prodejce. Naši inspektoři při kontrole na uvedené adrese zjistili, že prodej je prováděn v bytě v panelovém domě z vany v koupelně, kde byla uložena kuřata, kachny, syrové mléko v pet lahvích a čerstvé sýry. Tyto potraviny nebyly nijak chlazeny ani chráněny před kontaminací. Samozřejmě to již dnes po provedené kontrole a správním řízením není pravdou. Co je však zářející, je to, že jsou lidé ochotni za těchto podmínek opakovaně nakupovat a zpochybnit takový prodej až při zakoupení nevyhovujícího produktu.

Ještě bych ráda upozornila na jednu důležitou věc. Domácí porážky prasat, ovcí a koz nejsou nijak omezeny. Domácí porážky skotu smí být prováděny na základě povolení KVS a každá porážka musí být KVS předem ohlášena. Maso z těchto zvířat je však určeno výhradně pro spotřebu v domácnosti chovatele a nesmí být uváděno do oběhu (za úplatu i bez úplaty). Jde o maso velkých zvířat, u kterých nebyla provedena žádná prohlídka před ani po porážení.

MVDr. Eva Cipínová, ředitelka odboru veterinární hygieny a ochrany veřejného zdraví 1 Krajské veterinární správy SVS pro Jihočeský kraj

Nové průkazy mimořádných výhod ZTP a ZTP/P

Dovolujeme si upozornit všechny majitele průkazu ZTP a ZTP/P, že mají povinnost do 31. 12. 2015 své stávající průkazy vyměnit za nové. **Od 1. 1. 2016 budou platit už pouze nové průkazy OZP.**

Výměnu je nutné provést obdobně na úřadu práce. Průkazy jsou vydávány na dobu 5 nebo 10 let, podle platnosti zdravotního posudku.

Těm, kteří mají původní platnost trvale, je nový průkaz OZP vydáván na 10 let. Poté proběhne pouze další formální výměna.

HANDI PORADNA

bezplatná poradna (nejen) pro handicapované

Komunitní centrum aktivního života

1. patro (bezbariérový přístup)

Nádražní 661, 388 01 Blatná

v červenci a srpnu funguje pouze infolinka

INFOLINKA: po - st od 10.00 do 16.00 mob: 605 819 555

email: info@skstrickykl.cz

Podporují nás:

Úřad práce ČR, Město Blatná, Svazek obcí Blatenska, Centrum kultury a vzdělávání Blatná, RENAULT - AUTA BOREK

Fyzioterapeutické služby do domu II.

S radostí čtenářům SOBáčku dáváme na vědomí, že dobrá věc se podařila a na minulý článek, ve kterém jsme hledali fyzioterapeuta, který je ochotný dojíždět za klientem až domů, se ozvala paní Radka Prosserová. Ta jezdí za klienty i v oblasti mikroregionu Blatensko. Rádi zveřejňujeme kontakt na mobil: 724 882 247.

Další informace o nabízených službách a letáky najdete v naší kanceláři.

Máte potíže s pohybovým aparátem?

MŮŽE POMOCI FYZIOTERAPIE

Nově v provozu v Horažďovicích
Radka Prosserová - terapeutka

PRACOVNÍ DOBA:

Po - Pá: od 17 h, So - Ne: od 8 h

Pouze na objednávku na tel. 724 882 247

Možná návštěva i u Vás doma (ležící klienti)

Nehradí zdravotní pojišťovny!

FYZIOTERAPIE Radka Prosserová - terapeutka

CENÍK SLUŽEB

- VOJTOVA METODA** 300,- (45 min.)
- TECHNIKY MĚKKÝCH TKÁNÍ** 100,- (15 min.)
- MOBILIZACE** 100,- (15 min.)
- METODA MOJŽÍŠOVÉ** 150,- (30 min.)
- ACT** 150,- (30 min.)
- MOŽNOST TERAPIE A PORADENSTVÍ V DOMÁCÍM PROSTŘEDÍ NA LŮŽKU (LEŽÍCÍ KLIENTI)** (do 25 km) 500,- / 1 hod.

DÁLE MASÁŽE A RELAXAČNÍ TECHNIKY (na přání)

MASÁŽ ZAD	250,- (30 min.)
MASÁŽ ŠÍJE	150,- (15 min.)
MASÁŽ HORNÍCH KONČETIN	100,- (20 min.)
MASÁŽ DOLNÍCH KONČETIN	150,- (20 min.)
MASÁŽ CELKOVÁ	500,- (60 min.)
MASÁŽ KOMBINOVANÁ na přání	(součet cen dle kombinace)

Náklady za cestu v ceně do 20 km.

Možnost zakoupení dárkových poukazů.

Pečovatelská služba DS Blatná

Pečovatelská služba funguje pod Domo-
vem pro seniory, obě
služby jsou zřízeny
Městem Blatná. Pečova-
telská služba poskytuje služ-

by formou terénní (pečovatelky dochází přímo do domácnosti uživatele) a formou ambulantní (hygienická péče - koupel v Domově pro seniory). Je určena především pro ty, kteří pro oslabení nebo ztrátu soběstačnosti z důvodu věku, nepříznivého zdravotního stavu aj. důvodů strádají a potřebují pomoc druhé osoby.

Provozní doba je pondělí až pátek 6.30 – 19.00 hod. a o víkendech a svátcích 7.30 – 13.30 hod.

Jestliže má někdo o tyto služby zájem, zástupce Pečovatelské služby s ním uzavře smlouvu o poskytnutí služby. Smlouva obsahuje jak rozsah pečovatelských úkonů, tak především vzájemná ujednání, jak bude služba probíhat. Úhrada za odebrané úkony se provádí měsíčně zpětně až na základě skutečně odebraných úkonů. Poskytujeme služby základní (plynoucí ze zákona 108/2006 Sb., o sociálních službách a vyhlášky 505/2006 Sb., která tento zákon provádí). Mimo to může každá organizace dle svých možností poskytovat ještě služby nad rámec zákonných, tzv. fakultativní. Níže přikládáme sazebník pečovatelských základních a fakultativních úkonů. Součástí pečovatelských služeb je bezplatné základní sociální poradenství.

Při Pečovatelské službě funguje také Půjčovna kompenzačních pomůcek. Ta nabízí pronájem kompenzačních pomůcek osobám, které z důvodu nepříznivého zdravotního stavu potřebují ke zlepšení pohybu právě některou z pomůcek. Pronájem sjednáváme na dobu určitou - pomůcku lze pronajmout i na jediný den např. za účelem převozu k lékaři.

V případě, že budete mít o některou z těchto služeb zájem, můžete telefonicky kontaktovat vedoucí Pečovatelské služby, tel. 773 497 591, 383 422 653 nebo sociální pracovníci, tel. 775 196 343.

ZÁKLADNÍ ÚKONY PEČOVATELSKÉ SLUŽBY		úhrada	
Pomoc při zvládnání běžných úkonů péče o vlastní osobu			
1. pomoc a podpora při podávání jídla a pití	20,00 Kč		15 min
2. pomoc při oblékání, svlékání, včetně speciálních pomůcek	20,00 Kč		15 min
3. pomoc při prostorové orientaci, samostatném pohybu ve vnitřním prostoru	20,00 Kč		15 min
4. pomoc při přesunu na lůžko nebo vozík	20,00 Kč		15 min
Pomoc při osobní hygieně nebo poskytnutí podmínek pro osobní hygienu			
5. pomoc při úkonech osobní hygieny (včetně celkové koupele)	20,00 Kč		15 min
6. pomoc při základní péči o vlasy a nehty (včetně holení)	20,00 Kč		15 min
7. pomoc při použití WC	20,00 Kč		15 min
Poskytnutí stravy nebo pomoc při zajištění stravy			
8. zajištění stravy odpovídající věku, zásadám racionální výživy a dietě	5,00 Kč		týdně
8a. vydání oběda v jídelně DS	57,00 Kč		porce
8b. vydání večeře v jídelně DS	46,00 Kč		porce
9. dovoz oběda	57,00 Kč stravné	15,00 Kč	1 úkon
10. dovoz večeře	46,00 Kč stravné	15,00 Kč	1 úkon
11. dovoz oběda do DPS Tyršova	57,00 Kč stravné	10,00 Kč	1 úkon
12. dovoz večeře do DPS Tyršova	46,00 Kč stravné	10,00 Kč	1 úkon
13. pomoc při přípravě jídla a pití	20,00 Kč		15 min
14. příprava a podání jídla a pití	20,00 Kč		15 min
Pomoc při zajištění chodu domácnosti			
15. běžný úklid, údržba domácnosti	50,00 Kč		30 min
16. pomoc při zajištění velkého úklidu (např. mytí oken, sezónní úklid)	65,00 Kč		30 min
17. donáška vody	25,00 Kč		15 min
18. topení v kamnech včetně donášky a přípravy topiva, údržba topných zařízení	25,00 Kč		15 min
19. běžné nákupy a pochůzky	20,00 Kč		15 min
20. velký nákup, nákup ošacení a nezbytného vybavení domácnosti (max. 15 kg)	50,00 Kč		1 úkon
21. praní a žehlení osobního/ložního prádla, drobné opravy	50,00 Kč		do 1 kg
Zprostředkování kontaktu se společenským prostředím			
22. doprovázení dětí do školy, školského zařízení, k lékaři a doprovázení zpět	25,00 Kč		15 min
23. doprovázení dospělých do školy, školského zařízení, zaměstnání, k lékaři, na orgány veřejné moci a instituce poskytující veřejné služby a doprovod zpět	25,00 Kč		15 min
FAKULTATIVNÍ ÚKONY PEČOVATELSKÉ SLUŽBY			
24. Celková koupel/sprchování, včetně mytí hlavy v DS Blatná (včetně úklidu)		60,00 Kč	30 min
25. Dohled nad uživatelem, společnost v době od 7- 19 v domácnosti		20,00 Kč	15 min
26. Dohled nad uživatelem, společnost v době od 7- 16 v terénu, včetně cesty		30,00 Kč	15 min
27. Příprava uživatele k převozu na vyšetření nebo do zdravotnického zařízení		20,00 Kč	1 úkon
28. Návčik pohybu		20,00 Kč	15 min
29. Použití úklidových pomůcek poskytovatele (saponáty na podlahu, okna, ...)		10,00 Kč	1 úkon

30. Použití vysavače poskytovatele	10,00 Kč	1 úkon
31. Pomoc při údržbě hrobů	50,00 Kč	30 min
32. Péče o domácího mazlíčka včetně venčení psů	25,00 Kč	30 min
34. Doprava vozidlem poskytovatele po Blatné	25,00 Kč	30 min
35. Doprava vozidlem poskytovatele mimo Blatnou	9,00 Kč	1 km
36. Přeprava věci včetně zpáteční cesty na středisko PS	9,00 Kč	1 km
37. Ztráta, zničení nebo poškození jídlonosiče	do výše skutečné ceny	
33. Pronájem jídlonosiče (sada 2 ks)	10,00 Kč	1 měsíc
38. Telefonování mobilním telefonem PS na žádost uživatele	5,00 Kč	1 min
39. Zprostředkování telefonního hovoru přístrojem uživatele	10,00 Kč	1 úkon
40. Vyřizování úředních záležitostí mimo základní poradenství	20,00 Kč	15 min
41. Kopírování listin (A4)	2,00 Kč	1 kopie
42. Kopie jídelního lístku	2,00 Kč	1 kopie

Pečovatelská služba, Dům s pečovatelskou službou, Tyršova 436, Blatná (vchod ze strany vjezdu)

www.domovblatna.cz, email: pecovatelska.dsblatna@seznam.cz

Odborná sociální poradna Oblastní charity Strakonice pro seniory a osoby se zdravotním omezením poskytuje poradenství na území Blatenska a Strakonicka. Posláním Odborné sociální poradny je bezplatné zajištění odborného sociálního poradenství v terénu nebo ambulantně. Poskytnutí potřebných informací a podpory přispívající k řešení nepříznivé životní situace seniorů, osob se zdravotním omezením a členů rodin, kteří pečují o osobu blízkou. Pomoc klientovi při orientaci v jeho právech, oprávněných zájmech a jeho povinnostech. Poskytujeme informace, podporu a pomoc především v těchto oblastech:

- Orientace v sociálních službách
- Poradenství v oblasti práva sociálního zabezpečení
- Podpora začlenění klienta do běžného života
- Bydlení (zprostředkování kontaktů na jiné organizace, poskytující požadovanou službu)
- Mezilidské vztahy
- Doprovod klienta na úřady
- Lidská práva
- Podpora sociálních kontaktů
- Poskytnutí informací a podpory členům rodiny, kteří pečují o osobu blízkou

Fakultativní činností poradny je půjčování kompenzačních pomůcek klientům, kteří pomůcku potřebují. Poradcův záměr je pomoci klientovi se získáním vlastní kompenzační pomůcky. Ukázka pomůcky z půjčovny a případně předání kontaktů na jiné organizace, kde je možnost kompenzační pomůcky vyzkoušet, zakoupit či půjčit.

Kontakty:

Najdete nás na Náměstí J. A. Komenského 1076, Blatná

Vedoucí poradny/ sociální pracovník: Mgr. Kateřina Suchá

Tel: 380 830 305, 777 808 985

e-mail: poradna@charita-strakonice.cz

Ceník kompenzačních pomůcek:

kompenzační pomůcky	příspěvek na údržbu Kč/den	příspěvek na údržbu Kč/měsíc
sedák na vanu závěsný	3 Kč/den	90 Kč/měsíc
sprchová židle	5 Kč/den	150 Kč/měsíc
nástavec na WC	3 Kč/den	90 Kč/měsíc

podložní mísa plastová	1 Kč/den	30 Kč/měsíc
chodítka pevné čtyřbodové	3 Kč/den	90 Kč/měsíc
chodítka čtyřkolové	5 Kč/den	150 Kč/měsíc
chodítka tříkolové	5 Kč/den	150 Kč/měsíc
chodítka vysoké s podpěrnou deskou	5 Kč/den	150 Kč/měsíc
hygienická židle	5 Kč/den	150 Kč/měsíc
klozetové křeslo pojízdné	6 Kč/den	180 Kč/měsíc
vozik mechanický	7 Kč/den	210 Kč/měsíc
lůžko polohovací elektrické	20 Kč/den	600 Kč/měsíc
antidekubitní matrace k lůžku	2 Kč/den	60 Kč/měsíc
antidekubitní matrace se střídavým tlakem s kompresorem	10 Kč/den	600 Kč/měsíc
stolek k lůžku pojízdný	3 Kč/den	90 Kč/měsíc
hrazda k lůžku volně stojící	3 Kč/den	90 Kč/měsíc

Tříkrálová sbírka na Blatensku

Jako každý rok bude i v lednu 2016 probíhat Tříkrálová sbírka. Tříkrálová sbírka se bude konat na území celé České republiky a jejím provedením byla pověřena Charita Česká republika. Je tak největší dobrovolnickou akcí u nás a díky věrným koordinátorům, koledníkům i dárcům ji v roce 2016 můžeme uspořádat už po šestnácté.

Oblastní charita Strakonice zajišťuje provoz sociálních služeb v městě Blatná s v obcích na celém území Blatenska. Každoročně výnos z Tříkrálové sbírky přispívá na zabezpečení provozu pečovatelské služby.

Staňte se spolu s námi koledníky Tříkrálové sbírky 2016, která proběhne v termínu od 1. 1. 2016 do 14. 1. 2016.

Podpořte tak pečovatelskou službu Blatná, která poskytuje sociální služby seniorům a osobám se zdravotním omezením. Chcete-li prospět dobré věci a stát se dobrovolníkem, kontaktujte nás:

Pro oblast Blatenska: Ing. Renáta Turková

Telefon: 734 219 732,

e-mail: pecovatelskaslužba.bl@charita-strakonice.cz

Podrobnosti o sbírce najdete na: www.trikralovasbirka.cz

Tříkrálový koncert

v kostele Nanebevzetí Panny Marie
v Blatné

Vystoupí kapela
Sister Band z Horní Cerekve

generální partner

www.trikralovasbirka.cz | stávkový účet 6808822/0800 vs 777

Historické pohledy z Blatenska poskytl pan Vladislav Bouše z Blatné. Děkujeme.

Pohlednice Buzický hrad
Nepoužitá, zakoupená u Fr. Lávičkové, Papírnickví v Blatné.
Vyhotovala „Grafie“ V. J. Chmelíček, Plzeň, Husova tř. 67.

Pohlednice Chobot
Adresováno Věře Hájkové, Kamené Žehrovice u Kladna
(správně dnes Kamenné)
Zasláno z Chobota dne 5. srpna 1938

Pohlednice Radomyšl
Na vrazdě, odesláno z Radomyšle Bar. Lifkovou 8. března 1913.
(Rybník jménem Na vrazdě)

Zprávy z našich obcí

Základní informace o kotlíkových dotacích

Pokusili jsme se připravit pro potenciální zájemce o kotlíkové dotace základní dostupné informace. Přesné znění všech podmínek se dozvíme až po vyhlášení první

výzvy krajským úřadem.

Co je to kotlíková dotace?

Finanční podpora na výměnu zdrojů tepla na pevná paliva v rodinných domech, která bude poskytována prostřednictvím projektu Jihočeského kraje, který je příjemcem dotace z Operačního programu Životní prostředí 2014-2020.

Kdo smí žádat o dotaci?

O dotaci může žádat občan, který je vlastníkem nebo spoluvlastníkem nemovitosti, v případě spoluvlastníků s jejich písemným souhlasem.

Na co je dotace určena?

Dotaci můžete využít na výměnu zdroje tepla, novou otopnou soustavu, rekonstrukci stávající otopné soustavy včetně nezbytné regulace a měření, úpravy spalinových cest, opatření na snížení energetické náročnosti budovy (max. do 20 000 Kč), služby energetického specialisty (max. 5 000 Kč), projektovou dokumentaci, stavbu neveřejné části plynové připojky.

Co je hlavním účelem dotace?

Hlavním účelem dotace je umožnit fyzickým osobám výměnu stávajících zdrojů tepla na tuhá paliva s ručním přikládáním za následující zařízení: kotel na pevná paliva, plynový kondenzační kotel, tepelné čerpadlo, instalaci solárně-termických soustav pro přitápění nebo přípravu TV (teplé vody) a „mikro“ energetické opatření.

Kdy se bude moci o dotaci požádat?

Žádost bude možné podat ode dne vyhlášení výzvy Jihočeským krajem, předpokládaný termín 1. výzvy je plánován na přelom roku 2015/2016. Další výzvy budou následovat do vyčerpání finančních prostředků.

Jakým způsobem se bude žádost o dotaci podávat? Musím jet někam osobně?

Žádost bude možné podat elektronicky pomocí programu Filler, který si každý může stáhnout z webových stránek Jihočeského kraje. Přímý odkaz bude zveřejněn ve výzvě o dotaci. Vyplněná žádost se odešle elektronicky, ale po té ji bude muset žadatel vytisknout, podepsat a společně s povinnými přílohami doložit ve stanovené lhůtě na krajský úřad (stačí zaslat poštou).

Jaké doklady musím s žádostí o dotaci předložit?

Žádost o poskytnutí dotace včetně rozpočtu, PENB nebo Rozhodnutí o poskytnutí dotace nebo **Žádost** z programu Nová zelená úsporám prokazující realizaci (i budoucí v případě žádosti) opatření vedoucích ke snížení energetické náročnosti budovy, Fotodokumentace stávajícího kotle napojeného na otopnou soustavu a komínové těleso včetně Prohlášení o jeho funkčnosti a používaném palivu, **písemný souhlas** spoluvlastníků, písemný souhlas vlastníka pozemku v případě, kdy vlastník nemovitosti je odlišný od vlastníka pozemku, na němž se rodinný dům nachází. Další přílohy budou definovány přímo ve výzvě Jihočeského kraje.

Musím pospíchat s přípravou žádosti, pokud chci stihnout první výzvu?

Ano pokud nemáte PENB nebo budete muset přistoupit k větším stavebním úpravám vyžadující stavební povolení. Proto doporučujeme nejprve konzultaci s komíníkem, a pokud Vás čekají stavební úpravy (např. nový komín, rozšíření kotelny) následně i na stavebním úřadě.

Jak dlouho mám na zpracování podkladů k žádosti o dotaci od vyhlášení výzvy?

Na podání žádosti o dotaci bude pravděpodobně čas dva až tři měsíce. Přesné lhůty budou uvedeny vždy ve vyhlášené výzvě. Předpokládá se, že do roku 2020 bude šest výzev.

Kdy bude muset být výměna kotle dokončena?

Úspěšní žadatelé o dotaci v první výzvě musí počítat s tím, že celá akce výměny kotle musí být realizována pravděpodobně do června 2016.

Jak velká může být dotace?

Celkové uznatelné náklady na realizaci projektu mohou být max. do výše 150 tis. Kč, z čehož výše poskytnutých finančních prostředků bude činit: Kotel výhradně na uhlí 70 % (max. 105.000 Kč). Kombinovaný kotel (uhlí+biomasa), plynový kotel 75 % (max. 112.500 Kč). Kotle výhradně na biomasu a tepelná čerpadla 80 % (max. 120.000 Kč). Podpora může být navýšena o 5 % v případě, že je výměna kotle realizována v obci, která byla Střednědobou strategií ochrany ovzduší označena jako prioritní území. Město Blatná do tohoto území spadá.

Co je PENB?

PENB je zkratka pro „Průkaz energetické náročnosti budovy“. Jedná se zjednodušeně řečeno o technický průkaz budovy (něco jako „techniček“ k automobilu), kde je konstatováno, v jakém stavu budova je. PENB je jednou z povinných příloh žádosti o dotaci. Nejúspornější domy se značí písmenem A, nejméně úsporné naopak G. Pokud v žádosti o kotlíkovou dotaci prokážete (doložením PENB), že bydlíte v domě třídy C a vyšším, žádná další úprava vás nečeká. V opačném případě je nutné realizovat jedno z «mikro» energetických opatření.

Je horší hodnocení PENB důvodem k nepřidělení dotace?

Ne v budovách hodnocených hůře než C musí být součástí žádosti o dotaci také „mikro“ energetické opatření (z dotace lze uhradit max. 20 000 Kč), které doporučí energetický specialista.

Co je „mikro“ energetické opatření?

Energetický specialista doporučí nevhodnějšího/nejefektivnějšího opatření ze seznamu „mikro“ energetických opatření (viz níže), které přispěje ke snížení energetické náročnosti rodinného domu. To znamená, že budova může mít i horší hodnocení PENB než C i po realizaci mikro energetického opatření.

„Mikro“ energetická opatření

1. Zateplení střechy nebo půdních prostor.
2. Zateplení stropu sklepních prostor nebo podlahy.
3. Dílčí zateplení dalších konstrukcí (např. severní fasády apod.).
4. Oprava fasády, např. prasklin a dalších poruch fasády - eliminace tepelných mostů.
5. Oddělení vytápěného prostoru rodinného domu od venkovního (např. zádveří).
6. Dílčí výměna oken.
7. Výměna vstupních a balkonových dveří.
8. Instalace těsnění oken a dveří, dodatečná montáž prahů vstupních dveří.
9. Výměna zasklení starších oken za izolační dvojskla.

Kde najdu další podrobnosti a informace?

Aktuální informace včetně seznamu energetický specialistů, seznam výrobců pro kotlíkové dotace, dokumenty, formuláře, kontakty atd. najdete na webových stránkách kraje:

<http://kotlikovedotace.kraj-jihocesky.cz/>

A malé doporučení na závěr.

Nebojte se zeptat telefonicky nebo písemně přímo odborníků na krajském úřadě. Informace v tomto článku s námi velmi ochotně konzultovali:

- ⇒ Mgr. Robert Adensam, administrátor projektů, tel.: 386 720 311, adensam@kraj-jihocesky.cz
- Ing. Kateřina Čejková, administrátor projektů, tel.: 386 720 380, cejkovak@kraj-jihocesky.cz
- ⇒ Ing. Martin Plucha, pracovník pro kohezní politiku, tel: 386 720 189, plucha@kraj-jihocesky.cz
- Ing. Jana Kostíková, pracovník pro kohezní politiku, tel: 386 720 159, kostikova@kraj-jihocesky.cz
- ⇒ Mgr. Vanda Pánková, vedoucí oddělení evropské integrace, tel: 386 720 162, pankova@kraj-jihocesky.cz

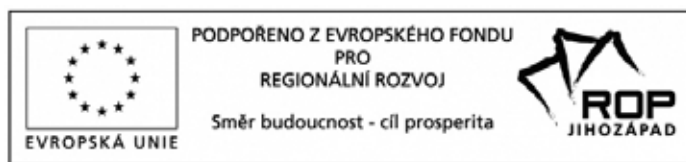
Bohumila Hoštičková a Lukáš Vachulka
MěÚ Blatná, Odbor majetku, investic a rozvoje

Změna distribuce SOBáčka v Blatné

Město Blatná z ekonomických důvodů mění systém distribuce SOBáčku a to s platností od 1. ledna 2016. Výtisky již nebudou doručovány do každé poštovní schránky.

Občané si budou moci zdarma SOBáček vyzvednout v obou budovách Městského úřadu Blatná – přízemí budov, dále v městské knihovně, informačním centru, v přízemí základních škol a v prodejně COOP Jednota Blatná.

Kateřina Malečková,
Starostka města

Co nového v Komunitním centru aktivního života?

Díky volnějšímu programu v prázdninových měsících mohly nastat v Komunitním centru úpravy v divadelním sále. Pro zkrácení doby dozvuku byly instalovány akustické panely a látkové závěsy. Vylepšení se dočkalo i scénické osvětlení. Od listopadu se také našel nový nájemce kavárny. Návštěvníci kulturních a společenských akcí se tak mohou přesvědčit o kvalitě sortimentu a obsluhy v kavárně a vylepšení akustiky a světelného parku přímo v divadelním sále. Druhá sezóna je v plném proudu, téměř každý den se v Komunitním domě něco zajímavého odehrává, což je důkazem, že peníze evropského fondu ROP Jihozápad byly využity smysluplně.

Bohumila Hoštičková, MěÚ Blatná
Odbor majetku, investic a rozvoje

Mariánský sloup v Blatné nese sochařské „klony“

Po náměstí Míru procházíme kolem jedné z nejvýznamnějších památek Blatné – Mariánského sloupu, který byl pořízen roku 1726 nákladem hraběte Josefa Serenyiho a jeho manželky Marie Alžběty rozené z Valdštejna. Jakou pozornost mu věnujeme v každodenním shonu? Možná jste si ani nevšimli, že pět let nazpět „mizely“ postupně originály sochařské výzdoby, aby se na jejich místo navrátili jejich přesné tesané kopie. Až letos, když se postavilo lešení, aby mohla být sejmuta socha vrcholová – socha Panny Marie, veřejnost zbystrila. Co se tedy děje? Již v roce 1995 při restaurování bylo konstatováno, že sochy, které z pískovce vytesal Johann Hoffman, jsou v havarijním stavu. Značné poškození si vyžádalo opakované

ošetření v roce 2006 a tehdy bylo rozhodnuto, že se sochy nahradí kopiemi a originály budou umístěny do ambitu Domova pro seniory. Bohužel, na zhotovení kopií neexistují žádné grantové programy, a tak se Město Blatné coby vlastník rozhodlo pro etapové řešení výměny, kdy zhotovitelé sochaři byli vybráni vždy na základě výběrového řízení.

Jako první byly zhotoveny v roce 2010 akademickým sochařem Ivanem Tláškem kopie erbů v ceně 127.600 Kč. Ivan Tlášek je rovněž au-

torem další měněné sochy sv. Josefa, tato stála 385.000 Kč. V roce 2012 MgA. Jan Korecký tesal sv. Dominika v ceně 211.356 Kč, v roce 2013 Sv. Jana Nepomuckého v ceně 229.425. Poslední socha na podstavci, tj. sv. Václava, je z dílny akademické sochařky, Mgr. Mariny Niubó, která ji zhotovila s nákladem 257.000 Kč. Vrcholová socha Panny Marie byla jako poslední nahrazena kopií opět MgA. Jana Koreckého. Na základě jeho návrhu se dočkala rehabilitace i kovaná výzdoba Panny Marie s Ježíškem. Při sejmutí sochy bylo zjištěno roztržení vrcholové hlavice sloupu, jehož zajištění kovářskou sponou provedl umělecko kovář Milan Hrubý z Čekanic. Náklady na tyto práce v letošním roce činily 446.250 Kč. Celkem za zhotovení kopií sochařské výzdoby Mariánského sloupu a s tím související práce realizované v letech 2010 až 2015 bylo z rozpočtu Města Blatná vydáno 1.656.631 Kč. (Pro zajímavost - Johannu Hoffmanovi bylo za práci vyplaceno 401 zlatých, 56 krejcarů a 3 denáry.)

V příštím roce poslední etapou bude kompletní restaurování kamenné architektury. Cenný doklad barokního regionálního sochařství, který zcela významně dotváří charakter historického jádra města Blatná, bude nadále němým svědkem událostí, byť původní, necelých tři sta let staré sochy nahradily dokonalé kopie.

Text: Jitka Říhová, MěÚ Blatná, státní památková péče

Foto: Jan Kurz

Upozornění vlastníkům (dočasně) vyřazených vozidel

Odbor dopravy MěÚ Blatná připomíná, že novela zákona č. 56/2001 Sb., která nabyla účinnosti ke dni 1. ledna 2015, stanovila nově povinnost vlastníků (dočasně) vyřazených vozidel (jedná se o vozidla v tzv. „depozitu“) po jednom roce ode dne (dočasně) vyřazení oznámit příslušnému registru vozidel adresu, kde je vozidlo umístěno a jaký je účel jeho využití.

Pokud se jedná o vozidlo, které je dočasně vyřazeno nepřetržitě od 30. června 2013 nebo dříve, a jeho vlastník neučiní oznámení do 31. prosince 2015, bude ke dni 1. ledna 2016 takové vozidlo považováno za zaniklé a nebude již možné jeho znovu zaevidování a další provoz.

Jan Valášek, MěÚ Blatná, odbor dopravy

Změny v jízdních řádech od 13. 12. 2015

Tak jako každý rok i letos dojde v polovině prosince ke změně autobusových a vlakových jízdních řádů. Tentokrát připadá datum platnosti nových jízdních řádů na neděli 13. prosince. Nižší proto uvádíme aktuální informace o změnách týkajících se dopravní obslužnosti Blatné a okolních obcí.

Železniční doprava:

O sobotách, nedělích a státních svátcích pojede první ranní vlak Blatná - Březnice o 10 min. později, tj. bude z Blatné odjíždět v 6,06 hod. Možnost přestupu na rychlík do Prahy bude v Březnici zachována, pouze odpadně stávající nepříjemné cca 15 minutové čekání. Vlak navíc pojede jako přímý až do Rožmitálu pod Třemšínem, což může být zajímavá nabídka pro turisty směřující do Brd, kde má v souvislosti s rušením vojenského újezdu dojít k vyznačení a zpřístupnění nových turistických i cyklistických tras. V pracovních dnech zůstane vlak z důvodu křížování zachován ve stávající časové poloze, tj. odjezd z Blatné na Březnici bude i nadále v 5,56 hod.

Na základě jednání s Jihočeským koordinátorem dopravy se podařilo dosáhnout zlepšení večerního spojení ze Strakonice do Blatné. Vlak s odjezdem ze Strakonice ve 21,10 hod., který nyní jede pouze v pátek a v neděli, pojede nově v pracovní dny a v neděli. Jedná se o spoj, který navazuje jak na rychlík od Brna a Českých Budějovic tak rychlík od Plzně a na osobní vlak z Volar a Vimperka. Vlak Strakonice - Blatná s odjezdem ve 22,40 hod., který nyní jezdí pouze v pracovních dnech, pojede nově navíc i v sobotu, kdy doteď chybělo večerní spojení pro návrat z kulturních či společenských akcí.

U ostatních spojů na tratích Březnice-Strakonice a Nepomuk-Blatná k zásadním změnám nedojde, je ovšem třeba počítat s drobnými časovými posuny v řádu jednotek minut.

Autobusová doprava:

Změny autobusových jízdních řádů jsou zveřejňovány později než změny jízdních řádů vlakových a kompletně budou známy až po uzavěření Sobáček. Nicméně v tuto chvíli máme informace o dvou úpravách:

Večerní autobus Strakonice-Blatná s odjezdem ve 21,15 hod., který jezdí v pracovní dny v sudých týdnech, pojede nově o cca 15 min. dříve (tj. pravděpodobně ve 21,00 hod. ze Strakonice), aby přijížděl do Blatné včas vzhledem k začátku noční směny. Tímto opatřením sice ztratí ve Strakonici přípoje od rychlíků, ty budou nově ovšem zajištěny osobním vlakem, jak uvádíme výše.

Ranní spoj Blatná-Strakonice-České Budějovice, který nyní odjíždí z Blatné aut.st. ve 4,35 hod., pojede o cca 5 min. dříve. Tímto posunem vznikne ve Strakonici nová návaznost na autobus směr Písek (odj. v 5,20 hod.), který nyní odjíždí 2 min. před příjezdem autobusu od Blatné. Tento posun bude mít význam zejm. pro cestující z Radomyšle a okolních obcí, kteří nemají na rozdíl od Blatné nebo Sedlice přímé spojení do Písku.

Doufáme, že všechny výše uvedené změny přispějí k atraktivitě a vyššímu využívání veřejné dopravy.

Jan Valášek, MěÚ Blatná, odbor dopravy

Zavedení časově omezeného parkování v ul. Zahradnická a Jana Wericha v Blatné

Rada města Blatná na svém zasedání dne 21. října schválila označení vybraných parkovacích stání jako parkoviště s parkovacím kotoučem (hodinami) s max. dobou stání 2 hodiny. Jedná se o parkoviště v Zahradnické ulici u lékárny Arnika a o podélná stání po obou stranách ul. Jana Wericha, v úseku pod budovou polikliniky. Omezení bude platit pouze v pracovních dnech od 8,00 do 17,00 hod.

Cílem opatření, které bylo projednáno též s dopravní policií, je především uvolnění části parkovacích stání pro pacienty lékařů a lékáren.

Osazení příslušných dopravních značek předpokládáme na konci letošního nebo na začátku příštího roku, dle klimatických podmínek.

Jelikož není přesné provedení parkovacího kotouče (hodin) žádným právním předpisem stanoveno, bude možné na uvedených parkovištích užít jak kotouč zakoupený (plastový, papírový apod.), tak i třeba podomácku vyrobený. Přípustné bude i zapsání času příjezdu na list papíru. Povinností řidiče bude umístit kotouč (či papír) se začátkem doby stání viditelně ve vozidle; dobu začátku stání nesmí řidič až do odjezdu měnit.

Věřím, že si na tuto novinku, která je v některých městech poměrně běžná, všichni brzy a bez problémů zvykneme.

Jan Valášek, MěÚ Blatná, odbor dopravy

Informace odboru správního a živnostenského úřadu Upozornění pro podnikatele

Dne 4. září 2015 nabyl účinnosti zákon č. 206/2015 Sb., o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi a o změně některých zákonů (zákon o pyrotechnice). Zákon upravuje nově zacházení s pyrotechnickými výrobky a mimo jiné mění i živnostenský zákon. Jedná se zejména o tyto změny:

- Koncesovaná živnost „Provádění trhacích a ohňostrojných prací“ se ke dni účinnosti zákona o pyrotechnice zrušuje;
- „Provádění trhacích prací“ se doplňuje jako další činnost do předmětu podnikání koncesované živnosti „Výzkum, vývoj, výroba, ničení, zneškodňování, zpracování, nákup a prodej výbušnin“, který od účinnosti nové právní úpravy zní: „Výzkum, vývoj, výroba, ničení, zneškodňování, zpracování, nákup a prodej výbušnin a provádění trhacích prací“;
- „Provádění ohňostrojných prací“ se zahrnuje do nově zavedené vázané živnosti „Nákup, prodej, ničení a zneškodňování pyrotechnických výrobků kategorie P2, T2 a F4 a provádění ohňostrojných prací“.

Nově se reguluje požadavkem na odbornou způsobilost nákup, prodej, ničení a zneškodňování pyrotechnických výrobků kategorie P2, T2 a F4, který dosud spadal do režimu živnosti volné „Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“. Odborná způsobilost se stanoví v návaznosti na kategorie pyrotechnických výrobků, s nimiž je při provozování živnosti nakládáno.

Podnikatelům, kterým ke dni nabytí účinnosti zákona o pyrotechnice trvalo živnostenské oprávnění k provozování živnosti „Provádění trhacích a ohňostrojných prací“ v úplném znění předmětu podnikání nebo v částečném rozsahu předmětu podnikání, živnostenský úřad provedl do 5 dnů od účinnosti zákona o pyrotechnice v živnostenském rejstříku změny předmětů podnikání dle nové právní úpravy.

Podnikatelům, kterým ke dni nabytí účinnosti zákona o pyrotechnice trvalo živnostenské oprávnění k provozování živnosti volné „Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“, jsou oprávnění provozovat činnosti spočívající v nákupu, prodeji, ničení a zneškodňování pyrotechnických výrobků kategorie P2, T2, F4 po dobu 1 roku ode dne nabytí účinnosti zákona o pyrotechnice.

Pokud hodláte tuto činnost dále provozovat i po uplynutí uvedené doby, jste povinni ohlásit vázanou živnost „Nákup, prodej, ničení a zneškodňování pyrotechnických výrobků kategorie P2, T2 a F4 a provádění ohňostrojných prací“ nejpozději v poslední den uvedené lhůty, tj. **nejpozději dne 4. září 2016**. Živnost můžete ohlásit v úplném znění předmětu podnikání, nebo v částečném rozsahu předmětu podnikání. Zároveň jste povinni doložit požadovanou odbornou způsobilost pro provozování živnosti. Pro uvedenou vázanou živnost se stanoví odborná způsobilost a to následovně:

- „pro nákup, prodej, ničení a zneškodňování pyrotechnických výrobků kategorie P2“ osvědčení o odborné způsobilosti podle § 36 odst. 1 písm. a) zákona, o pyrotechnice;
- „pro nákup, prodej, ničení a zneškodňování pyrotechnických výrobků kategorie T2 a F4 a provádění ohňostrojných prací“ osvědčení o odborné způsobilosti podle § 36 odst. 1 písm. b) zákona o pyrotechnice nebo doklad podle § 66 odst. 8 zákona, o pyrotechnice (oprávnění nebo průkaz odpalovače ohňostrojů).

Osvědčení o odborné způsobilosti podle § 36 odst. 1 písm. a) nebo b) zákona o pyrotechnice vydává Český báňský úřad. Ohlášení živnosti je osvobozeno od správního poplatku.

Více informací získáte na odboru správním a živnostenském úřadu MěÚ Blatná (J. Čadková, V. Hudečková, tel. 383 416 241 – 2)

Dále upozorňujeme především podnikatele, kteří jsou nově zapsáni do živnostenského rejstříku a kterým byl vydán Výpis z živnostenského rejstříku, že mohou být následně osloveni různými firmami s nabídkou zápisu do dalšího rejstříku, nazvaného např. „Rejstřík obchodu a živností“. Podnikatelům nevzniká žádná povinnost zápisu do tohoto nebo dalšího obdobného rejstříku a nemusí hradit žádné poplatky.

Hana Valachová, MěÚ Blatná
odbor správní a živnostenský úřad

Jak to bylo s naším výročím ...

Je nedělní podvečer, stmívá se. Právě jsem skončil poslední povinnosti. Jsem pěkně ulitáný, ale to přeci znám moc dobře – žádný víkend v životě kněze! Avšak to mě zrovna baví, dělám to, co mám rád. Setkávám se s Bohem a lidmi, spolu jdeme životem.

A na závěr dne, než vezmu do rukou breviář, dělám další věc, kterou mám rád – píšu. Před dvaceti lety jsem chtěl na žurnalistiku, zdálo se mi, že novinář je mé povolání. Ani jsem tehdy netušil, že po roce zaklepu na dveře kněžského semináře, že po dalších šesti letech biskup položí na moji hlavu ruce a uvede mě ke kněžství, že po ještě dalších deseti přijedu do Čech, a to ne jako dosud na dovolenou ...

Ted' sedím a dívám se na výroční banner sundaný před třemi dny z okna kostela, na vybledlý plakátek z vývěsní skříňky, který celý rok informoval o událostech jubilejního roku – sedím, dívám se a vzpomínám ...

Vážená paní Vokrová, to snad ani nevíte, co jste mi dala za úkol! Kdybych to nedělal rád, tak napíšu pár řádek, abych to měl z krku. A já vlastně ani nevím, co bych měl vypustit, abych Vám nevzal celý SOB-áček! No dobře, zkusím to.

Nejprve myslím na to, co se nepodařilo. Neuskutečnila se pěší pouť na Svatou Horu. Navíc, důvod byl prozaický – uzavření areálu kvůli generální opravě. Ale není všem dnům konec. Doufám, že se se stejnými bláznými jako já vydáme na cestu v příštím roce, chacha! (nebo polsky haha)

Z plánovaných soutěží pro děti se uskutečnila jenom jedna – Blatenský credential. Tu zrovna organizovala farnost samotná, naopak díky ostatním čtyřem jsem se chtěl dostat blíž ke školám, k učitelům, k žákům. Snad jsem nebyl v informování příliš důsledný anebo školy měly jiné zájmy ... Toho docela lituji, jelikož nevím, jestli bude nějaká další šance spolupráce. A je to pro mne zásadní úkol překonávat předsudky a ukazovat, že akce pořádaná farností pro veřejnost není hned vnucováním víry nebo porušením neutrality názorů, ale spíše příležitostí poznat sebe navzájem, zamyslet se, přehodnotit něco.

Naštěstí úspěchů bylo víc, převážně se nám rok příprav nečekaně podařil. Vzpomínám třeba na dvě veřejné modlitby – dušičkovou pobožnost a procesí Božího Těla, které se uskutečnily znova po několika desítkách let. Někteří se podivili, někteří projevíli zájem, někteří s dojetím děkovali. Přes určité obavy si troufám říci: stálo to za to. Myslím také na dvě společenské akce pro dvě tak odlišné skupiny – den nemocných pro lidi v pokročilém věku a mikulášskou nadílkou (bez čertů!!!) pro děti. Překvapila mě účast a nadšení. Zdá se, že to musíme opakovat. A co Noc kostelů? Byla zde sice už počtvrté, ovšem poprvé svépomocně. Moc farníky posílilo, že něco dokážeme, že nejsme jen tak v pozadí.

O vrcholu oslav – pouťové a výroční mši, knižce, prohlídkách, večeru chval, koncertě – bylo už tolik napsáno, že mám síly pouze na kratičké: DÍKY!!! Bez nadsázky řeknu, že to byl dosud můj nejsilnější zážitek, co jsem tady v Blatné. Ale jak by ne, však jsem to psal před rokem – pětistě výročí posvěcení kostela je ... jednou za pět set let, že?

Sem už tím článkem unavený skoro jako výměnou osvětlení kostela, a zrovna o tom bych měl napsat aspoň něco. Vysvětlím vám potajmu (nikomu to neříkejte!), že to byl můj sen od dne 6. ledna 2013, tedy od první mše v blatenském kostele. Dávno, dávno již tomu, co jsem přišel do tmavého chrámu, rozsvítil jsem světla a ... tma nezmezila! To byl pro mě šok. S každou mší jsem musel přemáhat pláč, když jsem (ne)viděl lidi marně koukající ve tmě do kancionálu. Řekl jsem si: musíme to změnit za každou cenu! To jsem ale ani netušil, že cenou bude pouhých tři sta tisíc korun. Do dneška nevím, jak se to podařilo. Anebo jinak – jako věřící vím, že to byl zázrak. Přinejmenším obrovská Boží milost a požehnání. Komu se to

Mezifarní setkání, září 2015

vysvětlení nezdá přesvědčivé, rád vysvětlím polopaticky. Pitomý, nezkušený farář si myslí, že nechá v kostele vyměnit tři staré žárovky za úsporné halogeny a hotovo. Zjistilo se ale, že elektroinstalace je z roku 1936 a že nikdo normální tam nedá nová svítidla. Závěr – předělat. Volit druh svítidel a variantu umístění zdrojů světla by mělo být považováno za jeden z nejtěžších trestů hned po doživotí. V jisté chvíli zoufalství jsem byl připraven odstěhovat se do Lnář (ne na faru), ovšem že jsem měl kolem sebe spoustu skvělých lidí – farníků, úředníků, odborníků, dělníků, dobrodinců, nakonec se všechno zdařilo a o pouti 2015 se kostel rozzařil. Někdo řekne: nádherný soubor náhod. Já říkám: zázrak. Děkuji Bohu, děkuji lidem.

Vážená paní Vokrojová, omlouvám se, že jsem toho tolik napsal. Ale kdo dává nedostudovanému novináři úkol napsat článek, je vlastně sám sobě vinen.

Za Římskokatolickou farnost Blatná
R. D. ThLic. Marcin Piasecki, správce

Blatenská rolnička 2015

Každý rok v Domově pro seniory v Blatné pořádá se přátelské setkání seniorů s názvem „Blatenská rolnička“. Letošní již 11. ročník se konal ve středu 9. září 2015, tentokrát ve vnitřních prostorách domova. Pozvání přijali naši přátelé z Domova Petra Mačkov, Domova pro seniory Pohoda Netolice, DOZP Osek, Cetra Rožmitál pod Třemšínem, Domova pro seniory ze Strakonice, jak z Lidické ulice, tak i z Rybníční ulice. Celý den nám pomáhali studenti ze zdejšího Středního odborného učiliště, kterým děkujeme za ochotu a vstřícnost.

Program zahájila paní ředitelka Hana Baušová přivítáním všech přítomných. Následovalo vystoupení paní Vandy Gregorové a fenky Daisy. Psí tanec – dogdancing – všechny přítomné pobavil a příjemně naladil.

Společně jsme trénovali paměť s uživateli ze Strakonice, Rybníční ulice, při hádání písniček podle krátké ukázky zahráné na foukací harmoniku. Písničky byly jihočeské a pomocníkem byla i velká mapa našeho kraje s městy. Dále jsme vzpomínali s písničkou „Když jsem já sloužil ...“, Strakoničtí sklídili velký potlesk. Během jejich vystoupení se do zpěvu zapojili i diváci a vznikl téměř sedmdesátičlenný pěvecký sbor.

Přátelé ze Strakonice, Lidické ulice přijeli s pásmem písniček zpívaných za doprovodu kytary. A opět nebyli slyšet jen oni – zapojili se i všichni ostatní. Hosté z Netolic předvedli ukázkou „tance na židlích“. Za doprovodu svižné swingové hudby „cvičili, myli okna“. Druhá část vystoupení představovala Den a Noc s příjemnou melodií. Paní Gregorová přivedla dalšího pejska – fenku australského ovčáka Brendu, která nás potěšila svým tancem.

Domácí, blatenský soubor si připravil pásmo o tradičních řemeslech, z nichž některá ještě existují a jiná jsou již zapomenutá. Po krátké čtené připomínce jsme zpívali „řemeslnou“ písničku. Opět se přidali téměř všichni přítomní. Zpívalo se i s harmonikou a zpěváky z Rožmitálu pod Třemšínem a také s děvčaty a jedním hochem z Mačkova, které na harmoniku doprovázela paní Irena.

Naše pravidelná setkání nejsou soutěží, ale především se chceme pobavit, zazpívat, pobýt spolu. Celé dopoledne proběhlo v milé, přátelské a hlavně zpěvavé atmosféře. Po všech vystoupeních paní ředitelka poděkovala našim hostům za práci a čas, který věnovali přípravě na letošní setkání.

Za pomoci chlapců ze SOU Blatná předala medaile z keramiky a kytičku. Každé zařízení obdrželo i keramický pohár, který vytvořili naši uživatelé v keramické dílně, a pamětní list. Po výborném obědě přišla na řadu Osečanka s panem Šulistou.

Letošní Blatenská rolnička proběhla hladce, a proto velký dík patří nejen do kuchyně domova pro seniory, kde připravili veškeré občerstvení podávané po celý den, ale také všem zaměstnancům, kteří se podíleli na přípravě setkání. Nemůžeme zapomenout na poděkování všem, kteří na nás myslí a podporují nás: ALIMPEX FOOD, a.s., BIDVEST Foodservis, Blatenská ryba, spol. s.r.o., Česká Lékárna Holding, a.s., ELKO, velkoobchod nápojů, s.r.o., Jan Mrvík, soukromý zemědělec Drahenický Málkov, Jatyk Blovice s.r.o., Město Kasejovice, Město Sedlice, Mráz Agro CZ, s.r.o., Múúú – Maso Uzeniny Písek, a.s., obce: Bezdědovice, Bratronice, Chlum, Chobot, Kadov, Kocelovice, Lnáře, Myštice, Tchořovice, Uzenice, Pekařství Vrána Josef, POGRR, s.r.o., Vilánek Zdeněk, Češtice, UNITED BAKERIES, a.s., ZEO trade, spol. s.r.o.

DRAHENICKÝ MÁLKOV

Přehled jubilentů v osadě Drahenický Málkov za rok 2015

LEDEN

Jitka Fousová 65 let

Olga Rumlíková 65 let

BŘEZEN

Drahomíra Košanová 80 let

ČERVEN

Pavel Fous 70 let

Věra Cibulková 65 let

ČERVENEC

Milan Sýkora 60 let

Josef Pazderník 55 let

ŘÍJEN

Emilie Štěpánová 90 let

PROSINEC

Václav Dubský 80 let

Osadní výbor Drahenický Málkov přeje všem jubilentům pevné zdraví a životní pohodu.

Posvícení

U příležitosti posvícení v obci se konala mše svatá, kterou vedl R. D. ThLic. Marcin Piasecki z Blatenské farnosti, za což mu patří veliké díky. Mše přilákala řadu lidí a byla pro všechny přítomné jistě přínosná a zajímavá. Výjimečné na ní bylo i to, že byla první po téměř padesáti letech. Věříme, že tato mše nebyla poslední v naší kapli a stane se novou tradicí, kdy se budeme vracet zpět ke kořenům.

Nyní úryvek z kroniky obce o stavbě kapličky: „ Již v dávných dobách se uvažovalo, že by bylo žádoucí postavit v obci kapličku. Došlo k tomu až v roce 1937. Tehdy byl v Černívsku farářem Karel Větrovec. Týž si vzal za úkol postavení kaple. Po dohodě s některými občany podnikly sbírku po vsi, scházející obnos opatroval dotyčný farář různými sbírkami u dobročinných ústavů a i rodáků osady v Americe. Stavbu prováděl Jan Komanec stavitel v Blatné. Kaplička zasvěcená panně Marii Karmelské. Od těch dob posunuta pouť dle toho svátku. Při svěcení kaple byla tato pře-

Drahenický Kaplička 1996

Drahenický kaplička po renovaci

dána do ochrany obce, za čez poděkoval na místě starosta obce Ladislav Pešek a ochranu přislíbil.“

Na jaře roku 2006 dostala naše kaplička novou fasádu v podobě žluté barvy, vyměněna byla i střešní krytina. Na opravě se tehdy podílela firma pana Balíka, který má v Málkově řadu let chalupu. Po mnoho let byla kaple nevyužívaná, a proto jsme její krásný interiér využili k „Adventnímu zpívání“, které se koná od roku 2012 a stalo se velice populární akcí v obci.

Shrnutí hasičské sezóny 2015

Drahenický muži při přípravě

okresová soutěž spojená s pohárovou. Okrsku se jako tradičně zúčastnili jen muži a získali krásné 2. místo (na 3B; čas 22,64), v pohárové soutěži pak obsadili příčku šestou (3B; čas 26,62). Ženy svou kategorií vyhrály s časem 24,85. Další závody se konaly o týden později na domácí půdě. Mužům se bohužel nezadařilo a s neplatným pokusem obsadili 14. místo. Ženám vše opět klaplo a druhé vítězství v řadě bylo v kapse (čas 27,44). Veteráni lehce zaváhali a obsadili 3. místo s časem 48,91. Dvacátého června vyjeli ženy a veteráni na soutěž do Blatné. Ženám se povedlo získat 3. místo a čas 31,91. Veteráni ve své kategorii jednoznačně zvítězili s časem 25,54.

Drahenický ženy při domácí soutěži

Letošní rok se náš sbor potýkal s problémem, který postihl i řadu okolních sborů a to nedostatkem aktivních členů. Složit tedy závodní tým se stalo docela oříškem. Jedině snad družstvo veteránů nemělo o členy nouze. Na první závody jsme letos zavítali do Bezdědovic, kde se 23. května konala okrsková soutěž spojená s pohárovou. Okrsku se jako tradičně zúčastnili jen muži a získali krásné 2. místo (na 3B; čas 22,64), v pohárové soutěži pak obsadili příčku šestou (3B; čas 26,62). Ženy svou kategorií vyhrály s časem 24,85. Další závody se konaly o týden později na domácí půdě. Mužům se bohužel nezadařilo a s neplatným pokusem obsadili 14. místo. Ženám vše opět klaplo a druhé vítězství v řadě bylo v kapse (čas 27,44). Veteráni lehce zaváhali a obsadili 3. místo s časem 48,91. Dvacátého června vyjeli ženy a veteráni na soutěž do Blatné. Ženám se povedlo získat 3. místo a čas 31,91. Veteráni ve své kategorii jednoznačně zvítězili s časem 25,54. Na státní svátek 5. července se konala tradiční soutěž v Chobotě, kde se našim družstvům náramně dařilo. Muži ve velké konkurenci obsadili 4. příčku s časem 23,79 na 3B. Ženy svou kategorií s přehledem vyhrály s časem

24,27 a taktéž i veteráni tu svou s časem 25,14. Na soutěži v Uzeničkách (25. července) se trochu improvizovalo a kromě družstva mužů a veteránů vnikl i tzv. Drahenický Málkov „mix“ složený z mužů a žen, samozřejmě soutěžící v kategorii mužů. Výsledkem bylo, že jsme si domů vezli tři poháry. Muži „A“ skončili na 2. místě s časem 24,96 na 3B a tým „mix“ na místě třetím s časem 27,97 (3B). Veteráni si odnesli pohár za 2. příčku s časem 26,67. O týden později vyjelo družstvo veteránů na závody do Bělčic, kde soutěžili v mužské kategorii. Celkově po útoky (45,8 na 3B) a štafetě (65,3) obsadili 6. místo. Pátého září nás čekala noční soutěž v Blatné. Zúčastnilo se družstvo mužů a veteránů. Muži získali 5. místo s časem 21,86; veteráni bohužel zaznamenali neplatný pokus a obsadili tak 6. příčku.

za osadní výbor Luboš Kylián, předseda
za SDH Lucie Kyliánová, jednatelka

HNĚVKOV Lovili jsme Přední

Ani se nechtělo věřit, že počasí se umoudří a poskytne nádherný rámec podzimnímu výlovu našeho rybníka. Za pomoci profesionálních rybářů jsme se dopoledne sešli u vody. Slunce svítlo a mírný větřík rámoval soustředěné tváře rybářů. Připravila se síť na lodičku a různými tahy bidly se položila síť přes rybník. A pak se již zatahovalo. Kapřiči se v síti mrskali a na tvářích se ukázala spokojenost s výsledkem celoroč-

ního krmení. Na výlov se přišlo podívat několik přihlížejících a hlavně děti měly obrovský zážitek. Škoda, že sobota je pro mnohé ve vsi hodně pracovní. Část úlovku byla rozdána občanům obce a část máme připravenou na vánoční nadílku.

Petr Vích

Příroda BRAZÍLIE - Pantanal a Iguazú

ZO ČSOP Blatná
ve spolupráci se SOŠ Blatná
zvou veřejnost na
promítání a povídání
o nádherných mokřadech,
řekách a vodopádech

čtvrtek 3. prosince 2015
od 17:00 v sále
SOŠ Blatná,
V Jezárkách 745

fotografie Petr Pavlík a Jan Pavlík

SKALIČANY

Skalčanská pencle 2015

Skaličanské posvícení provázal již počtvrté netradiční turnaj v exekuci a chytání pokutových kopů. Na místním „Maracaná“ se již několik dnů před posvícením snažili místní obětavci a tahouni společenského a sportovního dění připravit plácek tak, aby mohl být svědkem neúprosných soubojů. Vlastní soutěži jednotlivců předchází vždy miniturnaj v malé kopané, jehož se v letošním roce zúčastnil domácí FK Kozel, blatenský Výběr světa a tým z Vacíkova SK (J)Elita. V první fázi turnaje družstev byla odehrána utkání na 2x12 minut a následně odvetu na 2x5 minut. V konečném účtování znamenaly dosažené výsledky třetí místo pro Blatnou, která oba duely s domácími Kozly těsně prohrála 1:2 a 0:1, druhé místo obsadil FK Kozel po prohrách s vítězem turnaje z Vacíkova (0:6 a 2:4), přičemž v odvetě vedli domácí 2:1, ale slibný výsledek nedotáhli do zdárného konce. Vítězové SK (J) Elita prošli turnajem bez ztráty bodu (blatenské zdolali 5:1 a 3:0) také díky faktu, že členové ostatních dvou týmů by vítězům mohli klidně dělat rodiče. Věkový rozdíl, kondice, trocha štěstí a (s respektem ke Kozlům a Výběru světa) možná i o trochu fotbalovější sebranost byla znát, ale blatenská i skalčanská vítěze v nasazení a ve hře srdcem a navíc považují turnaj tak trochu za recesi a za dobrou příležitost sejít se u iontových nápojů a prodiskutovat nejen dění na skalčanském „Maracaná“, jež svým umístěním, sklonem, netradičními rozměry a přítomností různých hospodářských zvířat skýtá a skrývá před, během zápasů i po nich mnohá překvapení. Nejlepším střelcem turnaje byl Patrik Průcha (SK JElita) se sedmi přesnými zásahy, nejlepším gólmánem Vít Dušek ze stejného týmu a smolařem dne místní Kozel Jarda Fořt, který se jako gólmán nejvíc otáčel za rozvláčenou sítkou. Po přestávce následovala soutěž jednotlivců, která je prováděna tak, že každý hráč je exekutorem penalty a zároveň brankářem (za gól je jeden bod pro střelce, za „negól“ 2 body pro brankáře), přičemž se celý turnaj hraje formou play-off. Kategorie mužů byla letos otevřena pro 32 účastníků, pro 8 v kategorii žen (stejně tak u mládeže) a pro 4 v přípravce. V mužské části jsme od počátku byli svědky zajímavých soubojů, přičemž los svedl do vzájemných soubojů hned na začátku turnaje některé favority a tak se stalo, že poprvé v historii do elitní osmičky neprošli jeden z členů realizačního týmu turnaje Radek Jaroš, nebo že již v úvodních fázích turnaje vypadl Jirka Opava (loni 2. místo). Během dne byli přítomní diváci svědky mnoha rodinných soubojů, kterým byl v podstatě i finálový střet Davida Reguše se svým někdejšími fotbalovými svěřencem Tomášem Voborníkem (vítěz z roku 2013), ze kterého vyšel vítězný Regi. V souboji o třetí místo dominoval loňský vítěz Josef Čabrádek nad kozlím kapitánem Liborem Slezákem, páté místo uzmul Jan Mařík, šesté obsadil Zdeněk Voborník, sedmé Vít Dušek a osmé Petr Šavřda, stálý člen kozlí sebranky. Kategorie mládeže byla velice zajímavá. Finálový souboj byl bratrovražedným bojem mezi Lukášem a Tomášem Fořtem, ze kterého vyšel vítězný Tomáš. Třetí místo bral Jan Vilíta, čtvrté David Huger, páté Jakub Opava, šesté Albert Kopecký, sedmé Miša Fořtová a osmé Tomáš Huger. V přípravce dělené třetí místo pro Dominika Blovského a Jakuba Kotála. Vítězem se stal Filip Červenka, druhý skončil Lukáš Tvrdý. Dějiny turnaje se přepisovaly v kategorii ženy, ve které dominovala a své loňské vítězství obhájila jako jediná soutěžící v dosavadní krátké historii turnaje Kateřina Brejchová, která ve finálovém duelu zdolala Janu Pauknerovou. Třetí místo obsadila Jitka Fořtová (loni druhá), jež tak stvrdila rodinný úspěch toho dne. Na dalších místech jsme ve výsledkové listině našli Martinu Ředinovou, Šárku Solarovou, Sárku Ředinovou, Lenku Hugrovou a Petru Voborníkovou. Vyhlášení výsledků mělo slavnostní atmosféru hlavně z důvodu štědrosti sponzorů a tak nikdo ze soutěžících neodešel s prázdnou. Oceněn byl i kustod domácího týmu Milan Počta, který technicky zajišťuje jak fotbal, tak hasičské výjezdy na soutěže v požárním sportu. Osobností dne byl zvolen nejstarší člen týmu FK Kozel Zdeněk Voborník, který nikdy neodmítne reprezentovat obec a který byl i jedním ze sponzorů turnaje. Po zakončení sportovní části byly předány vkusné poháry, originální diplomy a množství hodnotných cen a odměn, kterým dominovaly tradičně živé kachny, včetně krmení, množství tekutých odměn i pamlsků k nim, drobné upomínkové

předměty a jiné celkem dost hodnotné ceny. Odměny by nebylo možné udělit bez štědrých sponzorů turnaje, kteří ceny věnovali: Město Blatná, Osadní výbor Skaličany, Svazek obcí Blatenska, Zemědělské družstvo Lnáře, Blatenská ryba, s.r.o. (Jiří Bláha) a její farma Mačkovská (Karel Nusl), Agro Blatná, a.s., Strom Lnáře, Josef Bambásek, a.s., společnost Leifheit Blatná, Stavebniny Albín Veselý, Blatenská tiskárna s.r.o., Fides Agro, Stavebniny Blatná (Ing. Hana Scheinherrová), Natural spol. s r.o., Restaurace Sokolovna Blatná (Jiří Datedl Říha), Karolína Kvardová, Radka Kvardová, JoKo Servis PC (Josef Koptýš), fotografické služby JAPI FOTO – Martina Ředinová, skalčanští včelaři Stanislav Solar a Ing. Karel Dlabáč, Hospoda u Čiláka Buzice, GE money leasing - Vendula Ublová, R.D.I. Praha - ostření pilových kotoučů, Dura Automotive k.s. Blatná, Pavla Melounová, Václav Kotrba, Milan Počta a autor tohoto článku. Nemalým finančním obnosem přispěli Zdeněk Voborník a Petr Dlabáč (Chovatelská stanice koií Ostrůvek v Závisti). Všem jmenovaným patří upřímné a obrovské poděkování! Nemalé poděkování náleží i všem, kteří odměny pro soutěžící sháněli, všem, kteří připravili hřiště a zázemí turnaje, všem těm, kteří se podíleli na průběhu turnaje a všem, kteří se přišli alespoň podívat, nebylo vás málo! Mnozí účastníci si přý i přes nepřízeň počasí užili posvícenský turnaj do pozdních nočních hodin a to je jen dobře, tak snad zase za rok.

Václav Cheniček

FK KOZEL v Kadově tentokrát stříbrný

Po loňském malém kadovském zázraku v podobě vítězství týmu FK Kozel Skaličany na turnaji v malé kopané bylo všem členům týmu jasné, že je vždy mnohem těžší dobíté pozice obhájit, než je dobít. S tímto vědomím nastoupila tradiční sestava kozlů k nelitostným fotbalovým kláním i v dalším ročníku Viklanského turnaje v malé kopané. Triumf v základní skupině posunul kozly až do semifinále, které bylo vítězná a schylovalo se tak k přímému pokusu o obhajobu a zdálo se, že ta je velice blízko, jen si sáhnout (nebo kopnout). Tyče zvonily na každé straně, ale soupeř byl nakonec šťastnější, jelikož se dokázal trefit i mezi ně. FK Kozel Skaličany nastoupil v sestavě: Jarda Fořt (gólmán), Libor Slezák (kapitán a střelec), Filip Řezáč (střelec), Zdeněk Voborník, Jirka Blovský, Jirka Kotál, Jirka Opava, Petr Šavřda, Jakub Darda. Tým měl i zdatnou diváckou podporu a tradičně kvalitní technické zázemí, které zajišťoval Milan Počta a Černá liška.

Václav Cheniček

Skalčanští Kozlové v Kadově

Sobě ku cti, bližnímu ku pomoci

Jedna z variací hasičského hesla a motto se potvrzuje i ve Skaličanech. O tom, že místní dobrovolní hasiči umí znamenitě oslavit případný úspěch na hasičských soutěžích uhašením žízně a oslavnými skoky do domácího rybníčku, se obecně ví. Naši hasiči však dokázali, že jsou připraveni i k tomu základnímu hasičskému poslání. Červený kohout se nevyhnul v letošních parných a suchých dnech ani skalčanskému katastrofu a místní jednotka se osvědčila jako dobrý pomocník profesionální složce HZS Blatná a dobrovolné jednotce SDH Blatná (chlapi, děkujeme!) a při

Skalčanští v hasičském muzeu Stachy

rozsáhlém požáru někdejšího Štolbů sadu a přilehlého obilného strniště za Soudnou, byla jednotka SDH Skaličany rozdělena na dvě čety, které jednak s naší staříčkou, nicméně výkonnou mašinou PS 12 podávala vodu třem cisternám, které se k požáru točily, a jednak pomáhala dohašovat požářiště a to pak i po celou noc formou dvoučlenných hlídek. Vzorným zásahem všech výše uvedených složek se podařilo uchránit nemalé majetkové hodnoty, ke kterým se nakonec oheň se štěstím nedostal. O tom, že se skalčanští chráněnci svatého Floriána práce nebojí, jsme se mohli přesvědčit i při předposvícenském úklidu obce a dokazuje to i vzorná spoluorganizace místních akcí (pouťový víkend, pálení čarodějnic a stavění májky, posvícenský fotbal, zdobení vánočního stromu ad.). Bratři hasiči v letošním roce také připravili starou koňskou stříkačku z roku 1899 k renovaci, která v brzké době započne. Pro inspiraci na této činnosti byl uskutečněn zájezd do Pošumavského hasičského muzea Stachy, kde jsme nabrali dostatek postřehů a podnětů k činnosti na skvostu našeho sboru, nyní už zbývá jen spousta práce, času a obětavosti, která by každému bratru hasiči měla být vlastní.

Václav Cheníček

ZŠ JAK Blatná Branný den

Obsah témat ochrana člověka za běžných rizik a mimořádných událostí a obrana vlasti byla hlavní náplní dne, který jsme nazvali branný. Pro 1. stupeň byl připraven na pondělí 26. října, pro druhý stupeň pak na úterý 27. října. Třídy obou stupňů musely projít čtyři stanoviště, a to: požární přípravu, první pomoc, střelbu ze vzduchovky a hod na cíl a stanoviště městské policie. Na všech stanovištích žáci, přiměřeně věku, získávali vědomosti a dovednosti k danému tématu. Na stanovišti požární přípravy – v požární zbrojnici – jim profesionální hasiči přiblížili svoji práci při zásazích a seznámili je s požární technikou. Stanoviště první pomoci kvalitně zabezpečili naši zdravotníci, účastníci celonárodního kola sou-

těže hlídek mladých zdravotníků. Žáci si prakticky vyzkoušeli zásady první pomoci. Stanoviště městské policie bylo pro první stupeň přímo u služebny a žáci se seznámili s prací městských policistů, žáci druhého stupně absolvovali ve škole besedu zaměřenou na prevenci sociálně patologických jevů. Stanoviště střelby ze vzduchovky a hodu na cíl ukázalo, že většině žáků dělala tato aktivita problém. V poslední části dne, kterou si připravovala každá třídní učitelka samostatně, došlo ke shrnutí poznatků, procvičení teorie a hodnocení práce celého třídního kolektivu.

V závěru bychom chtěli poděkovat pracovníkům ČHS Blatná i panu Petru Vaňkovi, veliteli Městské policie Blatná, za čas, který našim žákům po oba dva dny věnovali.

Týdenní vzdělávací pobyt s environmentální tematikou

Paní učitelka Petra Karešová získala pro svoji třídu na týdenní environmentální pobyt finanční prostředky z grantu Jihočeského kraje Rozvoj venkova a krajiny, Podopatření: Podpora environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty (EVVO) a cílená podpora EVVO na školách. Akce proběhla v termínu 7. – 11. září 2015 v EKOCENTRU Jindřichův Hradec.

Druhý týden po letních prázdninách jsme se třídou vyrazili na týdenní výukový program do Mlýna Radoňka u Jindřichova Hradce. Po příjezdu

**Osadní výbor Skaličany
a
Sbor dobrovolných hasičů
Skaličany**
pořádají a srdečně zvou na

**ZDOBENÍ
A ROZSVÍCENÍ
VÁNOČNÍHO
STROMU**

...na vršku před Šounů

sobota 28. 11. 2015

Horký nápoj na zahřátí bude tradičně k dispozici...
Produkce koled a ostatních svátečních songů zajištěna!

!!! Všichni dobří lidé jsou vítáni, přijďte !!!

jsme se ubytovali a seznámili s Aničkou a Luckou, což byly naše instruktorky a trávily s námi většinu času. Naučily nás, jak se zpracovává vlna, utkali jsme si taštičku z látky a vyrobili si šperky a luky ze dřeva. Dozvěděly jsme se zajímavosti o včelách a následně

jsme si vyzkoušeli výrobu voskových figurek. Za odměnu nás vzaly do Jindřichova Hradce, kde jsme dle instrukcí hledali určitá místa na náměstí a v jeho okolí. Po splnění všech úkolů následoval rozchod. Ke konci dne jsme se unavení vrátili zpět na penzion. Poslední večer nás čekala domácí výroba chleba, což jsme zvládli na jedničku.

Všem se nám v Ekocentru moc líbilo.

žáci VIII. B

Děti z první třídy již navštívily městskou knihovnu

S velkou chutí a nadšením se naši prvňáčci v září pustili do poznávání svých prvních písmenek. Začátkem října pak dokázali přečíst jednoduchá slova – pes, les. Nebude to dlouho trvat a přečtou si svoji první knížku.

Přála bych jim, aby se kniha stala jejich přítelem, aby se dokázali ponořit do četby a objevili kouzlo vázaných knih. Začátkem října děti z 1. B navštívily městskou knihovnu v Blatné. Paní knihovnice děti seznámila s provo-

zem knihovny a připravila se pro ně moc pěkné povídaní s poslechem předčítané pohádky. Ještě než si mohly vybarvit záložku se svým oblíbeným pohádkovým hrdinou, nabídla jim k vypůjčení knihy, o kterých velmi pěkně vyprávěla.

13. 10. jsme se vydali do knihovny znovu rozjiskřit dětskou fantazii a stát se vynálezci dětských snů. Poslechli jsme si úryvek z knihy Aloise Mikulky O vynálezci dětských snů, ponořili se do svých snů a vynalezali jsme a tvořili. Velmi mě potěšilo kolik fantazie, nápadů a snů děti mají.

Děkujeme všem zaměstnancům knihovny.

Marcela Karbanová, třídní učitelka I. B

Poznáváme historii Blatné

8. září 1515, o svátku Narození Panny Marie, byl blatenský kostel Nanebevzetí Panny Marie vysvěcen. Letošní 500. výročí této události si připomněli i žáci šestých tříd.

Nejprve jsme si v hodinách dějepisu povídali o historii našeho města a jeho významných památkách. Poté jsme požádali P. Martina Piaseckého, zda bychom mohli navštívit kostel. Pan farář si velmi ochotně pro žáky připravil přímo v kostele prezentaci a provedl je celým kostelem. Děti mohly vidět místa běžně nepřístupná, dozvěděly se, proč vůbec lidé do kostela chodí, co všechno se tam odehrává, prohlédly si sakristii, osvětlené oltáře, křtitelnicí, nové zpodobnice i kapli sv. Michaela a na závěr se mohly podívat na naše město přímo z kostelní věže.

Po návratu do školy žáci dostali pracovní listy, v nichž měli za úkol například poznat předměty nacházející se v našem kostele nebo dokreslit gotická okna. Mladí historici byli ze setkání s panem farářem nadšeni, v kostele se jim moc líbilo.

Pavla Šučková: „Pan farář byl upřímný, potěšilo mě to, řekla bych, že to bylo super. Chtěla bych tam jít znovu, i když m i tam byla zima.“

Eva Zíbarová: „Pan farář nám říkal spoustu věcí, které jsme nevěděli. Když jsme si prohlédli kostel, vzal nás do věže. Nahoře jsme viděli čtyři zvony. Byl to krásný den.“

Zuzka Doležalová: „V kostele se mi moc líbilo, pan farář byl hodný a milý. Ukázal nám křížovou cestu, rozsvítil oltář, to bylo moc hezké. Když jsme šli nahoru do věže, byly tam zatočené schody, takže se mi potom trochu zatočila hlava.“

Filip Rod: „Moc se mi líbila prohlídka kostela, pan farář nám vše ukázal a vtípně vysvětlil. Kostel by potřeboval trochu zrenovovat a také novou fasádu.“

Adéla Kučerová: „V kostele se mi líbilo. Pan farář nám ukázal místa, kam se někdo jen tak nedostane. Protože jsme vůbec neznali, mohli jsme se za odměnu podívat do věže.“

Jana Ferenczová: „Líbilo se mi, když pan farář osvětlil oltář a taky projev pana faráře.“

Lukáš Samec: „Pan farář je Polák, ale mluví dobře česky.“

David Červenka: „Líbil se mi výhled na Blatnou a také kostel, bylo tam příjemně. Byli jsme na místech, kam se nesmí. Byl to krásný zážitek.“

Daniela Svobodová: „Moc se mi líbil výklad i prezentace pana faráře. Bylo tam hezky, chtěla bych se tam podívat znovu.“

Děkujeme P. Martinu Piaseckému za krásné dopoledne!

M. Kubíková a žáci VI. A

ZŠ J. A. Komenského

Návštěva ze Švýcarska

29. září jsme ve škole přivítali hosty ze švýcarské obce Ruttli bei Riggisberg, partnerského obce Myštic, kteří měli zájem prohlédnout si naši školu. Školou jsme je provázeli my, žáci 9. tříd, a v ten den jsme si v praxi pěkně procvičili naši angličtinu. Dětem i dospělým jsme ukázali některé naše učebny, tělocvičnu i jídelnu, navštívili i výuku matematiky a anglického jazyka. Kamarádi ze Švýcarska nám pomohli i s výzdobou školního klubu. Malby na zdi nám stále připomínají jejich milou návštěvu.

Matěj Karban, IX. A

Velký úspěch

Sotva začal školní rok, už se můžeme těšit z prvního velkého soutěžního úspěchu. Žákyně Nina Panfilová z IX. A se na popud p. uč. Jany Schmidové zúčastnila III. ročníku kreativní soutěže na podporu čtení a psaní ve druhém jazyce „Vícejazyčnost je bohatství“ a svojí prací se umístila na skvělém 2. místě a pro svoji třídu vyhrála volný vstup do Techmanie Plzeň. Nina literárně i výtvarně zpracovala moldavskou „Pohádku o kohoutkovi“, a to jak v češtině, tak v moldavštině. Ocenění výherců proběhne 18. listopadu v Praze a Nina se s námi jistě o zážitky podělí v příštím čísle.

O tom, že soutěž má mezinárodní charakter, svědčí i následující čísla: soutěže se zúčastnilo kolem 900 dětí z 54 škol a dalších institucí z celé ČR i dalších evropských zemí. O to víc nás úspěch Niny těší.

Soutěž mladých zdravotníků

Ve dnech 12. – 14. června proběhlo v České Třebové celostátní kolo hlídek mladých zdravotníků, do kterého jsme se postupně probjovali vítězstvím z nižších kol. Soutěž byla rozdělena do dvou kategorií: 1. a 2. stupeň ZŠ.

My jsme soutěžili odpoledne. Zažili jsme i několik krušných okamžiků, kdy jsme váhali, a na ty nejdůležitější věci někdy trochu pozapomněli, ale i přesto jsme skončili na krásném pátém místě. Jsem na náš tým pyšná. Byl to pro nás velký úspěch.

Velké poděkování patří paní Marcelce Džisové, která vede zdravotnický kroužek na naší škole, za perfektní přípravu našeho týmu na soutěž.

Kristýna Kosíková
členka soutěžního družstva

ZŠ TGM Blatná v plné sportovní palbě

Září je na ZŠ TGM Blatná tradičně bohaté na pohybové a sportovní soutěže. Každoročně se účastníme humanitární akce podporující výzkum rakoviny a boj proti této chorobě. BĚH NADĚJE (dříve Běh Terryho Foxe) absolvovali tentokrát žáci 6. A a 6. B. 17. září. Krásné počasí, příjemná trať, autogramiáda bývalých i současných olympioniků a koncert skupiny Sebastian, to nemělo chybu. Udělali jsme něco pro své zdraví a současně každý symbolickou částkou přispěl na boj proti rakovině. Doufáme, že životní

příběh mladého Kanaďana Terryho Foxe a jeho bezmezná vůle bude příkladem pro nás všechny.

25. 9. jsme na stadionu v Blatné zorganizovali tradiční PODZIMNÍ ATLETIKU. Letos to byl už 9. ročník. Kromě po-

řádající ZŠ TGM se účastnily školy JAK Blatná, Bělčice, Zábोří, Sedlice a nově přijali pozvánku i atleti z Hvozďan a Radomyšle. Pod azurovou oblohou byla vidět spousta hodnotných výkonů. Díky kolegům učitelům z jednotlivých škol v roli rozhodčích a zapisovateli Michalu Guttwirthovi měly závody spád a nedocházelo ke zbytečným prostojům. Reprezentanti „masaryčky“ získali 6 zlatých, 7 stříbrných a 5 bronzových medailí.

1. 10. jsme zvítězili v úvodním kole celorepublikového fotbalového turnaje COCA - COLA ŠKOLSKÝ POHÁR. Postupně jsme porazili týmy JAK Blatná, Čimelic a Mirovic, a postoupili tak do dalšího kola.

Měsíc říjen jsme před podzimními prázdninami zakončili výjezdem za bruslením, a to na zimní stadion do Příbrami. Pro nás jedinečná akce se setkala s velkým zájmem a všem zúčastněným se líbila.

Jaroslav Voříšek,
učitel TV

Pasování prvňáčků

7. a 8. říjen se stal pro naše prvňáčky velkým dnem. Jako každý rok probíhalo ve škole tradiční pasování našich nejmenších dětí na školáky. Jedná se o slavnostní akt, při kterém se z našich nejmenších dětí stanou „opravdoví“ školáci. Na tuto akci je přišli podpořit nejen rodiče, ale i prarodiče, sourozenci a všichni známí. Nejprve návštěvníky přivítala milým proslovem zástupkyně ředitelky školy Mgr. Dana Houzarová, po ní jsme se ujali slova my a také zástupci devátých tříd, kteří jim popřáli do dalších školních let mnoho úspěchu. Na úvod devátáci zazpívali písničku, kterou jsme společně složili. Prvňáci se však nenechali zahanbit a bravurně předvedli, že už zvládají to, co jejich starší kolegové. Před samotným pasováním měli možnost ukázat, co se od září naučili. A že toho nebylo málo! Žáci pozdravili všechny přítomné naší ranní básničkou, básničkami také představili všechna písmenka abecedy, která již znají, a zazpívali písničky. Následně proběhlo samotné pasování za doprovodu

pana školníka a věrných patronů, jimiž jsou žáci devátých tříd. Patronát drží nad svými kamarády již od prvních krůčků v jejich nové škole. Provedli je nejen zápisem, ale budou je provázet celý první rok včetně mnoha jiných akcí. Na památku jim „devátáci“ věnovali ručně malovaná trička a zá-

ložku do knížky, s kterou se jistě všichni naučí hravě číst. Ani my jsme nezahálely a vyrobily dětem dárky. Dětem ze Sluníčkové třídy zazářily na krku jak jinak než sluníčkové medaile a „námořníci“ dostali zase krásné fotky z jejich prvního školního dne, které jim ještě dlouho budou tuto vzpomínku připomínat. Na závěr ještě zazněla společná písnička a po skončení jsme už začali plánovat další akce, které nás budou během prvního pololetí čekat. Poděkování patří paním učitelkám z 9. třídy, Mgr. Haně Kubíkové a Mgr. Blance Posavádové, našim patronům a všem, kteří se na této slavnosti jakýmkoliv způsobem podíleli.

Iveta Rozhoňová,
třídní učitelka 1. B

Ukázka zdravé stravy

Ve spolupráci s nadačním fondem Albert jsme ve škole uspořádali dva programy – Škola zdravé 5 pro I. stupeň a Party se zdravou 5 pro II. stupeň.

Škola Zdravé 5 je program určený pro žáky 1. stupně základních škol. Zúčastnily se ho děti 3. a 5. ročníku. Program seznámil žáky s pěti základními zásadami zdravého stravování – správným složením jídelníčku, ovocem a zeleninou, pitným režimem, zásadami hygieny a bezpečnosti potravin a přípravou zdravé svačinky. Na každé téma byl připraven soutěžní úkol, který plnili žáci rozdělení do skupinek. Pro svůj tým sbírali „pětky“. Na závěr si odnesli vysvědčení a dárečky Zdravé 5.

Výuka probíhala ve třídách. Škole byl poskytnut zdarma vzdělávací materiál pro další procvičování tématu.

Party se Zdravou 5 byla dvouhodinová vaření pro žáky 6. ročníku. Děti připravily pod vedením paní Jitky Wachmann studené party pohoštění. Žáci byli opět rozdělení do pěti skupinek, kde se dozvěděli užitečné informace o kombinaci zdravých potravin a chutí, naučili se jednoduché triky ze

studené kuchyně i zásady správného stolování. Sami si připravili občerstvení o 5 chodech (např. zázvorovou limonádu, papriky plněné zeleninovou pomazánkou, domácí smetánek s ovocem a piškotem nebo müsli cheesecake). Své výrobky na závěr ochutnali. Výuka proběhla ve třídě. Všechny suroviny i pomůcky zajistila lektorka Zdravé 5 Jitka Wachmann.

Ivana Matějovicová, učitelka ZŠ TGM

Setkání škol pro demokracii tentokrát v Plzni

Koordinátorky žákovského parlamentu ZŠ TGM Blatná Ludmila Růžičková a Věra Vitáková s ředitelkou ZŠ paní Marií Šampalíkovou se začátkem října zúčastnily společného setkání škol pro demokracii v Plzni. Koordinátoři žákovských parlamentů z celé republiky se sešli, aby společně s lektory CEDU, o. p. s. diskutovali o budoucnosti žákovských parlamentů. Program Škola pro demokracii se rozvíjí a s ním narůstá i počet škol s fungujícími žákovskými parlamenty. Ty se mezi sebou setkávají, snaží se vzájemně inspirovat úspěšnými akcemi a především se snaží aktivně podílet na vytváření demokratické atmosféry na školách. Jednou z oblíbených akcí, při kterých se zástupci žákovských parlamentů mohou vzájemně inspirovat, je setkání v Senátu ČR. Letos se tato akce uskuteční v pondělí 23. listopadu a členové našeho ŽP na ní budou prezentovat projekt I Love School. Tento projekt byl zaměřen na identifikaci žáků se školou a propagaci školy na veřejnosti. Více o našich akcích naleznete na www.zstgmblatna.cz v sekci Žákovský parlament.

Příští setkání škol pro demokracii se uskuteční v Praze v dubnu 2016 a zástupci naší školy na něm určitě nebudou chybět.

Ludmila Růžičková, koordinátorka ŽP

Výlov rybníka Topič

Období výlovů bylo v plném proudu a naši nejmenší školáci z 1. A a 1. B se v pondělí 19. října vydali s žáky 9. ročníků na tradiční akci - výlov rybníka Topič. Každý deváták se už před školou ujal svého prvňáčka a společně kráčeli ruku v ruce k známému blatenskému rybníku. Sluníčko si s námi hrálo na schovávanou za mraky a vodník Česílko nám uvařil trochu té mlhy, ale nic nás neodradilo, abychom nedorazili do cíle. Zde už měli rybáři roztažené sítě, aby jim neunikla ani jedna ryбка. I když prý letošní přírůstky nebyly tak velké, prvňáčci se nemohli na rybky prohánějící se v kádi vynadávat. Nechyběla ani ukázka a několik slov o našich nejznámějších sladkovodních rybách. Děti už by měly poznat kapra «šupináče» a «hlaďáka», amura, štika, sumce a možná i candáta. Každý zvědavce si mohl i na některou z nich sáhnout. Svačina od maminek přišla všem vhod, přece jen jsme zdolali kus cesty a další nás če-

kal. Na takové túře jsme si samozřejmě nemohli nezahrát hru «Rybičky, rybáři». Devětáci byli skvělými rybáři, ale prvňáčci ještě lepšími rybičkami. Jen tak se ulovit nenechali. Zpáteční cestu jsme si ještě zpestřili zastavením u ohrady s domácími zvířaty a procházkou parkem.

Do školy jsme dorazili hladoví a někteří i vysílení, ale s dobrou náladou, že jsme si výpravu s našimi patrony pěkně užili.

Pavla Fousová, třídní učitelka 1. A

Nový školní rok

Školní rok 2015-16 je již padesátým třetím v historii naší školy. Během těchto let prošlo branami učiliště již 3 695 absolventů. Letos v září nastoupí-

lo celkem 98 nových žáků, z toho 56 do tříletých oborů Automechanik (15 žáků), Autoelektrikář (6 žáků), Elektrikář (5 žáků) a Opravář zemědělských strojů (30 žáků). O poslední jmenovaný obor je tradičně nejvyšší zájem. Těší nás, že všichni absolventi učebních oborů nachází výborné uplatnění v praxi a jsou ze strany firem a zaměstnavatelů velmi pozitivně hodnoceni. Po absolvování tříletého vzdělávacího programu získávají nejen výuční list, ale také další profesní průkazy a oprávnění v závislosti na zvoleném oboru - řidičský průkaz skupin T, B, C, svářečský průkaz pro svařování plamenem, obalovanou elektrodou a v ochranné atmosféře, osvědčení pro práci na elektrických zařízeních nebo certifikát pro montáž zabezpečovací techniky budov.

18 absolventů tříletých oborů se letos rozhodlo pro pokračování ve dvouletém nástavbovém studiu oboru Podnikání. Tento obor je zakončen maturitní zkouškou. Studium je zaměřeno na všeobecnou a jazykovou přípravu a na vybrané ekonomické a právní oblasti. Připravuje studenty pro samostatné podnikání nebo pro pozice středního managementu firem.

Mimořádný zájem je i o dálkové studium oboru Včelař. Kapacita prvního ročníku 24 míst je zcela zaplněna a mnoho zájemců jsme museli odmítnout. Zájem je daný tím, že obor je vyučován jen na několika málo školách v ČR a kvalita výuky v našem učilišti je garantována spoluprací s Pracovní společností nástavkových včelařů (PSNV-CZ z.s.).

Také v letošním školním roce pokračuje úspěšně spolupráce s místními základními školami. Pro ZŠ J. A. Komenského a ZŠ Holečkova zajišťujeme výuku pracovních činností – dílny. Žáci ZŠ si u nás mohou vyzkoušet různé manuální činnosti, opracování materiálu, práce s ručním i mechanizovaným nářadím. Podrobněji se seznámí i s obsahem technických povolání a zejména pro devátáky tato zkušenost může hodně napovědět a pomoci s volbou dalšího vzdělávání a profesní orientace.

Neustále se snažíme obnovovat a doplňovat materiální vybavení školy, aby žáci měli možnost pracovat s moderními stroji a technologie-

mi. Přes všeobecně známé potíže s financováním školství se nám v této oblasti podařilo v loňském roce nakoupit novou diagnostickou techniku pro školní autoservis a další vybavení pro pracoviště odborného výcviku v hodnotě téměř 2 mil. Kč. V letošním roce jsme pořídili nový traktor pro výuku autoškoly – Zetor Proxima 90. Nejvíce to potěšilo žáky 2. ročníku oboru

Opravář zemědělských strojů, kteří si ho užijí při cvičných jízdách.

V průběhu školního roku je naplánováno také množství exkurzí do spolupracujících firem. Opraváři zemědělských strojů koncem října navštívili specializovanou výstavu ve firmě LIVA Předslavice zaměřenou na traktory značek Valtra a Kubota a další zemědělskou a komunální techniku. Pro automechaniky a autoelektrikáře budou zajímavé exkurze do automobilů Škoda Mladá Boleslav nebo TPCA Kolín.

Pokud se budete chtít s naší školou seznámit blíže a prohlédnout si prostory a vybavení pro výuku, přijďte se k nám podívat. Dny otevřených dveří se budou konat 24. listopadu a 26. ledna, ale prohlídku umožníme i v jiných domluvených termínech. Další informace o naší škole můžete najít na www.soublatna.cz.

Miroslav Čapek, ředitel školy

Již 6 let se včelařů v SOU Blatná

Na Středním odborném učilišti Blatná se vyučuje obor Včelař již šestým rokem. Zájemci z celé České republiky studují dvouletý dálkový obor Včelař. V září 2015 nastoupilo do prvního ročníku 24 nových studentů. Celkově navštěvuje studium 50 budoucích včelařů. SOU Blatná v tomto směru úzce spolupracuje s Pracovní společností nástavkových včelařů CZ, z. s., která zajišťuje ze svých řad včelařské lektory.

Tato spolupráce pokračuje i v rámci jednoletého kurzu Včelař – Farmář. V roce 2013 to byl pilotní projekt v rámci Jihočeského kraje v opatření vzdělávání pro konkurenceschopnost. Od října 2015 pokračuje tato forma jednoletého kurzu pro zájemce již z celé ČR. Kurz je určen pro pokročilé včelaře, kteří plánují v oboru podnikat, založit menší farmu, případně se o obor zajímají hlouběji. V kurzu Včelař – Farmář se kromě tradičních včelařských disciplín vyučují předměty obchod a marketing ve

Studentka 1. ročníku Jana Failová při chovu včelích matek

SOU Blatná, učební obor VČELAŘ - počty studentů v 1. Ročníku:					
	2011	2012	2013	2014	2015
muži	14	19	15	17	17
ženy	8	8	7	9	7

včelařství, zakládání a vedení malého podniku.

V areálu SOU vybudovali včelaři v roce 2014 malé arboretum nektarodárných a pyloidárných rostlin. Orientovat se ve včelí pastvě je velice důležité. Tento předmět patří mezi základní výuku učebního oboru Včelař i kurzu Včelař – Farmář. Mezi další předměty můžeme zařadit Zootechniku včelařství, Prevenci a terapii nemocí včel, Biologii včely medonosné, Získávání včelích produktů, Stavby a zařízení včelařských provozů, Informační a komunikační technologie ve včelařství. Padesát procent výuky je věnováno odbornému výcviku, který představuje práci se včelstvy na včelnici, chov včelích matek, práci v dílně, medobraní apod.

Zajímavá je skladba studentů. Již dlouhodobě je ve třídách I. a II. ročníku učebního oboru Včelař téměř polovina žen. Vedle včelaření ve městě je ženský prvek ve včelařství nový fenomén nejen v České republice.

Petr Texl
učitel včelařství, Černivsko

Den otevřených dveří

SOŠ Blatná zve na další ze dnů otevřených dveří pro zájemce o studium, který se koná v pátek 22. ledna 2016 (od 8 do 16 hodin) nebo po domluvě telefonické či mailové i kterýkoli jiný pracovní den. Informace o třech oborech a o přijímání uchazečů, prohlídka areálu včetně šesti odborných počítačových učeben, seznámení s novinkami typu programování pro CNC obrábění, 3D tisk, programování rozšířené i na mobilní aplikace, mezinárodní aktivity, sportovní zázemí a tak dále.

Střední odborná škola, Blatná
V Jezárkách 745 WWW.BLEK.CZ

ekonomický obor: (poslono účetnický a uživatelská výpočetní technika) **SVP Obchodní akademie** (63-41-M/02)

informatický obor: (spracování dat, programování, méně techniky) **SVP Informatika v ekonomice** (18-20-M/01 Informační technologie)

elektrotechnický obor: (hardware i software) **SVP Elektronické počítače** (26-41-M/01 Elektrotechnika)

- přijímání viz web školy
- kvalitní příprava na maturitu ve čtyřletých oborech
- nové zateplený areál v zeleni s vlastní tělocvičnou, domovem mládeže i školní jídelnou
- nadstandardní počítačové vybavení
- víceúčelový sál (možnost pronájmů)
- odborné kurzy a školení (počítače, účetnictví, psaní na klávesnici, atd...)

Červenec a část srpna rekreační pobyty (a dětské tábory např. Minecraft), obědy pro veřejnost celoročně

383 412 211 skola@blek.cz

Začal další ročník I. ligy v iBoccie

V říjnu začal 3. ročník I. Jihočeské ligy v integrované boccie. Na první zápas odjel náš tým Rosničky bojovat již tradičně do Českých Budějovic. V tomto prvním turnaji si naše boccistky nevedly špatně. Vybojovaly 3. místo z 8 zúčastněných družstev a zvládly i nepříjemné podmínky v tělocvičně, kde se netopilo. O získaných 14 postupových bodů se postaraly hráčky: Věra Škočková, Lenka Motlová, Jarka Buriánková, Katarína Martinková a Eva Řezáčová.

Děkujeme velmi všem, kteří dlouhodobě podporují činnost našich hendikepovaných tricyklistů i boccistů a přejeme mnoho zdravých úspěchů v roce 2016!!!!

Podporují nás:

Jihočeský kraj; ČEPS, a.s.; Město Blatná; Svazek obcí Blatenska; Obec Hajany; Konto Bariéry; Lesy ČR; Nadace ČEZ, Saiatu Foundation Bilbao, Blatenská ryba s.r.o; Strom Praha a.s. Lnáře; Technické služby Blatná, Tesla Blatná

Blatenské infocentrum a cestovní kancelář Ciao... aktuálně:

Ve dnech 11. a 12. října 2015 se v německém regionu Sasko, v moderním městě Lipsko, konal Central Europe Workshop (dále jen CEW).

Organizátorem byla „Německá národní turistická centrála“ podporovaná německým ministerstvem. Workshop probíhal v kongresové hale u Zoo, kde se koná většina místních veletrhů. Právě konání veletrhů je v Lipsku poměrně známá a častá záležitost. Město je k tomu velmi přizpůsobeno, co do množství jak výstavních hal, tak i širokou nabídkou hotelů, restaurací i kvalitní veřejnou dopravou. Jak jsme měli možnost poznat, tak na turisty i zahraniční návštěvníky jsou tu zvyklí a připravení. Město si hýčká své historické památky ruku v ruce s moderním pojetím společenských akcí, reagují na nové trendy v cestovním ruchu, zkušenosti, suverenita a profesionální přístup průvodců se snoubí s hrdostí občanů na své město. A to vše dělá z Lipska velice příjemné místo pro strávení volného času. Letošní CEW byl již pátým ročníkem a my jsme byli opět jeho aktivním účastníkem. CEW se zúčastnilo více než 100 mezinárodních subjektů působících v cestovním ruchu. Přesněji zde bylo zastoupeno 14 států střední a východní Evropy. Další více než 50 vystavovatelů působících v Německu zde prezentovalo své regiony, města, lázně, muzea, manufaktury, hotely apod.. Úředním jazykem pro jednání byla angličtina, ale samozřejmě vzhledem k místu konání se hovořilo i německy. Na místě bylo i několik novinářů, kterým jsme poskytli rozhovor a podělili se s nimi např. o přínos naší účasti na workshopu. Na CEW jsme získali mnoho užitečných kontaktů, zajímavé informace, tipy i inspiraci pro rozvoj cestovního ruchu u nás. Měli jsme také možnost představit náš region a pozvat k jeho návštěvě. Využili jsme příležitosti navázat spolupráci jak s malými, tak i mezinárodními subjekty a turistickými centrály. Dali jsme o nás opět vědět i za hranicemi regionu a ČR. Účastí na tomto významném mezinárodním workshopu jsme upevnili česko-německé vztahy v rámci cestovního ruchu. Přivezli jsme mnoho zajímavých tipů na jednodenní i vícedenní výlety nejen do Saska. Přijďte si k nám pro ně, rádi se o ně s vámi podělíme. Stejně jako o žhavé nabídky zájezdů „first minute“. Prodej na sezonu 2016 je právě zahájen!

Věděli jste, že...?

...přestože symbolem otevření hranic je pád Berlínské zdi, rozhodující masová demonstrace proti tehdejšímu režimu v NDR proti komunismu se konala 9. října 1989 právě v Lipsku!

Vendula Hanzlíková a Váš Ciao... team

Knižní TOP 5

nejžádanější tituly v Městské knihovně Blatná září - říjen 2015

KNIHY PRO DOSPĚLÉ

1. David Lagercrantz, Dívka v pavoučí síti
2. Jo Nesbo, Syn
3. Jojo Moyes, Než jsem tě poznala
4. Jonas, Jonasson, Analfabetka, která uměla počítat
5. Sarah Larková, Ostrov rudých mangrovníků

KNIHY PRO DĚTI

1. Thomas Brezina, Čtyři kamarádi v akci
2. Caren McCombie, Deník rebelky
3. Veselé příběhy Čtyřlístku
4. Delaf, Pupíky
5. Jeff Kinney, Deník malého poseroutky

Zájezd s Městskou knihovnou Blatná

I letos jsme v rámci celostátní akce Týden knihoven přichystali pro naše čtenáře již každoroční zájezd, který se uskutečnil v úterý 6. října. Zájezd byl hrazen částečně účastníky a částečně z výdělku letního Výprodeje starých knih.

Tentokrát jsme vyrazili do městské rezervace Jindřichův Hradec. Tam jsme shlédli překrásnou podívanou Aqua show svatého Floriánka, prošli se městem, příjemným okolím u řeky a překročili 15. poledník. Navštívili jsme zámek, muzeum se stálou expozicí, Krýzovými jesličkami a měli jsme také možnost být přítomni na vernisáži výstavy s nejcennějšími rukopisy a vzácnými starými tisky místní muzejní knihovny. Po celý zájezd nám cestu zpříjemňovala a provázela nás paní Jiřina Sýkorová, které tímto za všechny velice děkujeme. Poděkování ale náleží i všem těm, kdo s námi strávil příjemný den.

Fotografie a všechny informace z dění v naší knihovně najdete na našem Facebooku nebo webových stránkách <http://www.ckvb.cz/knihovna/uvod-knihovna/>

za Městskou knihovnu J. Formánková

Milénium knihy aneb zažili jsme muzejní knihovnu jinak Zpráva z týdne knihoven 2015

Ve středu a čtvrtek 7. – 8. 10. v 15:00-18:00 si mohli mnozí z vás prohlédnout skrytou odbornou knihovnu Městského muzea Blatná. Dozvěděli jste se více o tajemstvích knih a rukopisů, které vám naše badatelna nabízí. Pro některé to byla příležitost přijít s badatelským problémem, který jsme společnými silami vyřešili. Akce byla z důvodů časových rozdělena na dva dny. První den se všichni návštěvníci seznámili s vývojem písma, které z velké části ovlivňovalo samotný obsah textů a vzhled písemnosti a knih. Každý si mohl vyzkoušet číst stará písma a psát na různé materiály od voskových destiček, dřeva až po papír. Tímto experimentem jsme se přiblížili době starých pisatelů i čtenářů a pochopili identifi-

kačníc rás psaného písma. Čtvrtek byl obdobně zaměřen na knihy, avšak jakožto prvek propagandy, která se časem proměňovala až k nepoznání. Zasahovala i do nejstarších dějin, a proto jako příklad byly použity staré kroniky i nové publikace, které popisovaly tažení knížete Břetislava (1038-1039) a cestopisy Jaroslava Lva z Rožmitálu a Albrechta Kostky z Postupic. Posлуchači se v oba dva dny velice aktivně zapojovali a doptávali se na mnohé detaily. Děkujeme všem za přízeň našemu muzeu i celému CKVB a doufáme, že i nadále budeme moci obohacovat naše společné poznání minulosti a kultury Blatné.

Petr Chlebec
Městské muzeum Blatná

akce

ADVENT V BLATNÉ

5. 12. SOBOTA | 17:00 |
MUSICA BOHEMICA – VÁNOČNÍ
KONCERT, Starý palác, zámek
Blatná. Předprodej: infocentrum
Blatná, Městské muzeum Blatná
a na www.ckvb.cz

13. 12. NEDĚLE | 14:00 – 17:00 |
TRADIČNÍ VÁNOČNÍ TRHY
A KONCERT ŽESŤOVÉHO
KVARTETA JOSEFA KUNTA
Nádvoří zámku Blatná

26. 12. SOBOTA | 16:00 |
JAKUB JAN RYBA: ČESKÁ MŠE
VÁNOČNÍ
Kostel Nanebevzetí Panny Marie,
Hraje: Písecký komorní orchestr.

19. 1. ÚTERÝ | 19:00 |
ART HARMONY – OD OPERY
K MUZIKÁLU
Starý palác, zámek Blatná.
Předprodej: infocentrum Blatná,
Městské muzeum Blatná a na
www.ckvb.cz

komunitní centrum

9. 12. STŘEDA | 18:00 |
VÁNOCE S FRANTIŠKEM NEPILEM
Kavárna, KCAŽ. Vánoční čtení
kapitol z knih Františka Nepila.
Přednáší Marie Pavlíková
a Zdeňka Šlapáková za hudebního
doprovodu Petra Štěpána. Vstup
volný.

16. 12. STŘEDA | 18:00 |
DEGUSTACE VÍN S ŽIVOU
HUDBOU
Kavárna, KCAŽ

30. 12. STŘEDA | 17:00 |
SILVESTROVSKÁ TALKSHOW
Velký sál + kavárna, KCAŽ

13. 1. STŘEDA | 18:00 |
CESTOPIS: MADEIRA
Kavárna, KCAŽ

20. 1. STŘEDA | 18:00 |
SCIENCE CAFÉ S PROF.
KATEŘINOU DEMNEROVOU
Kavárna, KCAŽ. Významná
persona v oboru chemie,
profesorka Kateřina Demnerová,

pohovoří na téma bezpečnosti
potravin a přiblíží nám tak
problematiku toho, co jíme. Vstup
volný.

JAZYKOVÉ KONVERZACE
Středa 18:00 ANGLIČTINA
Čtvrtek 17:00 NĚMČINA
18:00 ČEŠTINA PRO
CIZINCE
Pátek 17:00 FRANCOUZŠTINA

KAŽDÝ ČTVRTEK | 18:00 |
TVOŘIVÉ ATELIÉRY
Suterén, KCAŽ

KAŽDÉ ÚTERÝ | 17:00 |
TRÉNINK PAMĚTI 55+
Velká klubovna, KCAŽ
Nutné přihlásit se na tel:
603 395 160 nebo na mail:

spourova@ckvb.cz

Cena: 50Kč/hod.

PO – ÚT | 08:00 – 15:00 | STŘEDY
| 08:00-12:00 |
SKS TRICYKL – SOCIÁLNÍ
PORADENSTVÍ
Malá klubovna, KCAŽ

KAŽDÉ PONDĚLÍ | 11:00 – 19:00 |
PORADNA PRO RODINU,
MANŽELSTVÍ, MEZILIDSKÉ
VZTAHY, PSYCHOSOCIÁLNÍ,
PRACOVNĚ- PROFESNÍ OBLAST
A OSOBNOSTNÍ ROZVOJ, o.p.s.
Klubovna, KCAŽ. V případě zájmu
kontaktujte PhDr. Doležalovou
na tel. 724 046 602 nebo na
email: info@manzelskaporadna-strakonice.cz

KAŽDÉ LICHÉ ÚTERÝ | 14:00 –
18:00 |
ADIKTOLOGICKÁ PORADNA
PREVENT
Klubovna, KCAŽ. Posláním
Adiktologické poradny PREVENT
je pomáhat lidem, kteří
hledají řešení obtíží spojených
se závislostním chováním.
Kontakt: Bc. Tomáš Břejcha, tel.:
725 373 863.

KAŽDÝ ČTVRTEK | 09:00 – 11:00 |
ÚŘAD PRÁCE: PORADNA PRO
UCHAZEČE O ZAMĚŠTNÁNÍ
Malá klubovna, KCAŽ

výstavy

ÚT – NE | 10:00 – 17:00 |
KAŽDOU PRVNÍ STŘEDU V MĚSÍCI
VSTUP ZDARMA |

26. 11. - 31. 1. ÚT – NE | 10: -
17:00 |
HEJ, VÁNOCE! ZVYKY A TRADICE
OD MARTINA PO TŘI KRÁLE
Městské muzeum Blatná
Výstava, která provede
malé i velké zapomenutými
předvánočními a vánočními
obyčejí.

Adina Mandlová

Jen těžko by se hledal někdo, kdo by neznal jméno této jedné z největších, nejslavnějších a nejobsazovanějších hereček třicátých let minulého století, „sex symbolu“ stříbrného plátna té doby. Adina Mandlová byla krásná, inteligentní, obdivovaná, vášnivá, náročná, obletovaná a ctižádostivá. I proto byl její život značně bouřlivý. Ačkoli byla velmi slavná, měla bezpočet milenců a čtyři manželství, nebyla vždy šťastná, naopak bývala často nešťastná a psychicky nevyrovnaná. Jejím prvním manželem byl malíř Zdeněk Tůma, který údajně neunesl milenecké vztahy své ženy a nakonec spáchal sebevraždu. Adina si užívala filmové slávy, muži, s kterými se stýkala, téměř vždy patřili k finančně velmi dobře situovaným, známým a vlivným. Jedním z nejvýraznějších milenců Adiny Mandlové byl její herecký kolega Hugo Haas. Ten jí také dopomohl k proslavení se ve filmu. Když přišla válka, herečka koketovala s Němci. Jejím milencem, i když dle jejich paměti na jednu noc, byl i přednosta Hitlerovy kanceláře. Herečka prý chtěla jen zachránit svoji bývalou lásku – Žida Freda (který ji sice opustil a Adina se kvůli němu pokusila spáchat sebevraždu). Během války natočila pouze jeden německý film, udržovala však osobní kontakty s řadou dalších významných Němců. Z toho důvodu byla po válce zatčena a obviněna z kolaborace. Pro nedostatek důkazů byla nakonec propuštěna. Po roce 1948 emigrovala do Velké Británie, několik let žila také na Maltě a v Kanadě. Stačila se ještě třikrát vdát, ale až poslední čtvrté manželství se vydařilo. V roce 1954 se provdala za módního návrháře homosexuála Bena Pearsona. Přestože byl Ben homosexuál, zůstali přáteli a žili spolu až do Benovy smrti v roce 1990. V době manželství s Benem, kdy žili v Kanadě, bývalá slavná herečka Adina sepsala své paměti a za pomoci Josefa Škvoreckého v jeho nakladatelství v Kanadě také vydala. Paměti nesly název DNESKA UŽ SE TOMU SMĚJU. Po smrti svého posledního manžela se Adina Mandlová na počátku devadesátých let minulého století vrátila z Kanady do rodné vlasti, kde prožila nejen dětství, ale hlavně období své největší slávy a obdivu. Nejprve žila u své příbuzné - švagrové v Karlových Varech. Potom žila na Zámku Dobříš, ale byla již velmi nemocná a psychicky na tom byla stále hůře. Nakonec střídala jednu nemocnici za druhou, ta poslední byla v Příbrami, kde také 16. června 1991 zemřela. Nepřála si mít žádný okázalý pohřeb a obřad,

Adina Mandlová se svým čtvrtým manželem Benem a fenkou Sandy na zahradě jejich domu v Balzanu na Maltě

nepřála si být uložena ani do hrobu svých rodičů. Chtěla odejít tiše jen s rudou růží. Slavná Adina byla zpopelněna v Blatné a její popel byl rozptýlen na místním hřbitově.

„Někdy mi všechno, co jsem prožila v obou svých domovech, v Československu a v Anglii, připadá jako zlý a pošetilý sen, z něhož jsem se probudila sice pozdě, ale ještě včas ... Všechno, co jsem kdysi pokládala za nesmírně důležité, je prostě najednou bezvýznamné, vzdálené, téměř cizí. Dneska už se tomu směju,“ uzavřela herečka svoji vzpomínkovou knihu.

Píše o Adině Mandlové z toho důvodu, že v letošním roce (28. ledna) uplynulo 105 let od jejího narození. Život Adiny Mandlové skončil v blízké příbramské nemocnici a její popel, definitivní odchod z tohoto světa, právě u nás v Blatné.

Vzpomínka na Adinu Mandlovou v blatenské kronice připravila
Anna Matějková

Filmografie

- *Děvčátko, neříkej ne!*, 1932, manekýnka
- *Diagnosa X*, 1933, Helena Bernhardová
- *V tom domečku pod Emauzy*, 1933, Apolenka Dudková
- *Život je pes*, 1933, Eva Durdysová
- *Mazlíček*, 1934, Marcela Johnová
- *Ať žije nebožtík!*, 1935, Alice Machová
- *Komediantská princezna*, 1936, paní Lexová
- *Švadlenka*, 1936, Mici
- *Velbloud uchem jehly*, 1936, Nina Štěpánová
- *Děvčata, nedejte se!*, 1937, Vlasta
- *Důvod k rozvodu*, 1937, Helena Bertlová
- *Harmonika*, 1937, Elsa
- *Kvočna*, 1937, Katy Svatá
- *Mravnost nade vše*, 1937, Eva Karasová
- *Panenství*, 1937, Lily
- *Poručík Alexander Rjepkin*, 1937, Mathilde von Kiesewetter
- *Rozkošný příběh*, 1937, Věra Randová
- *Svět patří nám*, 1937, Markéta
- *Vyděrač*, 1937, Máša Lírová
- *Bílá vrána*, 1938, Jana Dubanská
- *Cech panen kutnohorských*, 1938, Rozina
- *Druhé mládí*, 1938, Fan Panýrová
- *Ducháček to zařídí*, 1938, Julie z Rispaldiců
- *Krok do tmy*, 1938, Eva Halerová
- *Svatební cesta*, 1938, Kaťa Holarová
- *Holka nebo kluk?*, 1939, Ada Bártů
- *Hvězda z poslední štace*, 1939, Emilka
- *Kouzelný dům*, 1939, Marie Ungrová
- *Kristian*, 1939, Zuzana Rendlová (Svatováclavská cena ministra průmyslu, obchodu a živností za herecký výkon)
- *Nevinná*, 1939, Jarmila Černá
- *U pokladny stál...*, 1939, Věra Hornová
- *Dva týdny štěstí*, 1939, Marta Urbanová
- *Katakomy*, 1939, Nasťa
- *Pacientka dr. Hegla*, 1940, Karla Janotová
- *Přítelkyně pana ministra*, 1940, Julie Svobodová
- *Hotel Modrá hvězda*, 1941, Milada Landová
- *Noční motýl*, 1941, Anča, zvaná Kiki (Národní cena 1942 za herecký výkon)
- *Těžký život dobrodruha*, 1941, Helena Rohanová
- *Z českých mlýnů*, 1941, Lola
- *Okouzlená*, 1942, Milada Jánská
- *Ich vertraue dir meine Frau an*, 1942, Ellinor
- *Velká přehrada*, 1942, Irena Berková
- *Bláhový sen*, 1942, Dída Kanská-Valentová
- *Šťastnou cestu*, 1943, Helena Truxová
- *Sobota*, 1944, Luisa Herbertová
- *The fool and the princess*, 1948
- *Summer day's dream*, 1949, Irina
- *The master builder*, 1950, Hilda
- *Ghost squad* (seriál), 1961
- *The saint* (seriál), 1962

Bělčicko se připravuje na zimu

Úvodem mi dovoluťe vrátit se zpět k již uplynulým akcím, které u nás proběhly či probíhají.

Oslavy 500 let od vysvěcení kostela sv. Petra a Pavla v Bělčicích, jsou již minulostí a dle ohlasu se povedly skvěle. Za to jsou všichni organizátoři moc rádi.

Tentokrát chci poděkovat všem za to, jak proběhl sběr velkoobjemového a nebezpečného odpadu v Bělčicích i v okolních obcích. Takto by to mělo probíhat pokaždé v budoucnosti. Opravdu se nedělal žádný nepořádek a dopadlo to výborně. Děkuji.

Dále u nás probíhaly práce na rekonstrukci budovy mateřské školky. I zde je nutno poděkovat všem, kterých se to týkalo, ať z hlediska profesionálního, tak i „pouhého“ uživatele. Provizorní podmínky byly dost náročné pro všechny. Děkuji tedy celému učitelskému sboru v čele s ředitelem panem Holubem, učitelkám v MŠ, které to zvládly na výbornou, kuchařkám ZŠ a ZD Bělčice. Samozřejmě děkuji všem zaměstnancům ZŠ a MŠ. V současné době už je vše ve starých kolejích a všichni si mohou užívat nového „kabátu“ MŠ a nově instalované topení, bude jistě o mnoho úspornější než to původní. Zcela jistě se všichni shodneme na tom, že finanční prostředky, které k nám doputovaly ze Státního fondu životního prostředí ČR a Evropského fondu pro regionální rozvoj a činily 90% z celkové ceny 6.526.261,- Kč, jsou správně investovány a nově vzniklé prostředí s velkou úsporou energie, toho bude důkazem. Drobné úpravy proběhly i uvnitř objektu. I tam budeme v budoucnu pokračovat, ale pravděpodobně se bude postupovat spíše formou doplnění nebo výměnou již dožitého vybavení pro naše nejmenší. To již bude probíhat za plného chodu.

V tuto dobu by mělo být dořešeno i dodání automobilu na svoz bioodpadu a dalšího vybavení na bioodpad (kontejnery, štěpkovač). Prostředky na tuto záležitost byly opět využity ze Státního fondu životního prostředí ČR a Evropského fondu pro regionální rozvoj. Také v tomto případě činily 90% z celkové sumy 2.156.702,- Kč. Nové stroje a další zařízení by nám měly výrazně pomoci s likvidací bioodpadu v následujících letech.

Dále všechny zvou na rozsvícení vánočního stromku na náměstí v Bělčicích. Tradiční a myslím, že oblíbená akce, se uskuteční 28. listopadu od 17.45 hod (sobota). Opět bychom měli mezi námi přivítat skupinu BEDRS, která vždy dodá tu správnou adventní náladu a vánoční atmosféru.

29. listopadu od 14.00 hod (neděle) mi dovoluťe pozvat všechny nejmenší na oblíbenou „mikulášskou“, kde se mrňousové můžou setkat s čerty, andělem a Mikulášem. Akce se uskuteční samozřejmě na sále Sokolovny v Bělčicích. Už si můžeme přát pouze slušné počasí, které nám letos moc radosti neudělalo a stále je velké sucho. Věřme, že se dočkáme pořádné sněhové nadílky, která by to mohla napravit a jistě by se zamlouvala i všem dětem. Obě informace o konání akcí bude vyvěšena fyzicky na vývěsce a elektronicky na stránkách města.

Závěrem chci všem popřát krásné a klidné prožití vánočních svátků, dětem mnoho dárků pod stromečkem a spoustu krásných zážitků ze zimních radovánek. Do roku 2016 vstupme všichni s elánem a úsměvem, přeji všem pevné zdraví, štěstí a pohody.

Pavel Vejšický, starosta města Bělčice

Práce na MŠ probíhaly velmi dobře a se zhotovitelem jsme byli spokojeni

Spolek seniorů bělčicka „JUNÁK“

Spolek seniorů „JUNÁK“ uspořádal 25. května již dvanáctý ročník jarních zájezdů, tentokrát na jih. Cílem byla Stezka korunami stromů na Lipně a plavba lodí po Vltavě. Oba cíle jsou poměrně vzdálené, a tak to byl

náš dosud nejdelší zájezd. Jeli jsme přes Kubovu huť, kde byla první zastávka na nejvyšším bodě zájezdu ve výšce 1000 metrů nad mořem. Aby cesta lépe ubíhala, byla připravena řada krátkých informací k místům, jimiž jsme projížděli, nebo je blízko míjeli. Škoda, že sklářské muzeum v Lenoře, které jsme plánovali navštívit, bylo pro rekonstrukci zavřené. Na Lipně jsme všichni, odvážnější lanovkou, opatrnější autobusem, odjeli na Stezku korunami stromů. Po projití celé trasy s mnoha zajímavostmi a krásnými výhledy byli někteří členové zájezdu zklamáni tím, že tobogán byl pro špatné počasí uzavřen. Po obědě u dolního konce lanovky ve zdejší restauraci jsme odjeli přes Černou v Pošumaví a Český Krumlov do Hluboké nad Vltavou, kde nás čekala asi 6 km dlouhá cesta sevřeným a skalnatým údolím Vltavy na Babu a zpět. Nepříliš pěkné počasí, které nás provázelo celý den a jež během plavby lodí vyvrcholilo deštěm, nám ale na palubě zpříjemnil dobře zásobený bar, takže jsme dopluli do přístavu v dobré náladě a poté stejně i domů.

Dne 31. července ve 14 hodin uspořádal spolek seniorů „JUNÁK“ již osmý ročník „Přátelského posezení na návsí“ v Drahenic-kém Málkově. Setkání se zúčastnilo 51 osob a to jak členů našeho spolku, tak i hostů ze spřáteleného spolku

z Hvozdčan. Navštívil nás též starosta Bělčic pan Pavel Vejšický. Po přivítání a hymně spolku připravila naše kronikářka paní Marie Benešová ukázky z kroniky o naší činnosti za uplynulých dvacet let. Bylo zajímavé poslouchat, co vše se za tu dobu stačilo vykonat. Dále vystoupil rychtář spolku Beneše z Blíživý pan Josef Kabát, který seznámil přítomné s význačnými osobnostmi pocházejícími z Hvozdčan a Rožmitálska. Jako občerstvení se poté podávalo čerstvé uzené, a protože po něm dobře chutná pivo, vydržela příjemná zábava podpořená dvěma harmonikami a vozem bouchem až do večera. Ohlas na posezení byl od účastníků kladný a je rozhodnuto v této aktivitě pokračovat. Počasí se k nám tentokrát zachovalo přívětivě.

Bělčice 17. 8. 2015
Vlastimil Šilhavý

Spolek seniorů „JUNÁK“

V sobotu 5 září 2015 se v Bělčicích konaly oslavy 500 let od vysvěcení kostela sv. Petra a Pavla. U příležitosti těchto oslav pořádaných Římskokatolickou farností v Bělčicích uspořádalo město Bělčice též svoje akce. Mimo jiné to byla výstava o historii Bělčic, která ve stručném přehledu ukazovala dějiny tohoto místa od prvních písemných zmínek o něm až téměř po současnost. Jako pozoruhodnost, na níž poukazovali i mnozí návštěvníci výstavy, je skutečnost, že Bělčice jsou jmenovány městem již potřetí.

Na této akci se značnou měrou podílel i spolek seniorů „JUNÁK“. Na výběru dokladů pro výstavu se podílel Ing. Karel Benedikt a instalaci, provázení výstavou i sejmutí výstavy vykonali pod jeho vedením další členové spolku.

Ještě lze dodat, že spolek též udržuje hroby význačných rodáků z Bělčic.

Bělčice 14. září 2015
Vlastimil Šilhavý

Zprávičky z bělčické školičky

Přírodovědná exkurze

22. září jsme se vypravili do Národní přírodní rezervace Řežabinec a Řežabinecké tůně. Výlet pro nás zorganizoval Svazek obcí Blatenska. Do obce Ražice, v jejíž blízkosti se přírodní rezervace nachází, nás odvezl autobus. Pak už jsme se pěšky vydali k naučné stezce, která vede okolo rybníka Řežabinec, zajímavé přírodní lokality, která je významným ptačím územím. Čekalo tu na nás pozorování, odchyt a kroužkování ptáků. Blížili jsme se k rybníku, ale nikde žádného ptáčka jsme neviděli ani neslyšeli. Nebylo slyšet ani „chechtání“ racka chechtavého, a to údajně v této oblasti sídlí jeho největší kolonie v jižních Čechách. Pan RNDr. Karel Pecl, který nás již vyhlížel u vyhlídkové věže, nám vysvětlil, že ptáci nezpívají, protože nemají důvod. Na podzim si ani neoznačují své teritorium, ani se nesnaží zaujmout nějakou samičku. Spíše se snaží být nenápadní, aby se nestali součástí potravního řetězce. Bohužel to nevypadalo ani na úlovek v připravené síti. Hladina rybníka se ukryvala v ranní mlze a ptáčkům se v takovém počasí nechtělo létat. Museli jsme tedy čekat. Rozdělili jsme se na dvě skupiny. Jedna se procházela okolo rybníka a prohlížela si naučné tabule a druhá zůstala u vyhlídkové věže a seznamovala se s kroužkováním ptáků, zatím jen v teoretické rovině. Po půl hodině se obě skupiny vyměnily. Úlovek však pořád žádný. Nakonec se čekání vyplatilo a pan Pecl s naší asistencí osvobodil ze sítě dva ptáčky – rákosníčka a budníčka. Konečně jsme mohli sledovat ornitologa při práci. Teď už víme, že na volné louce bychom žádného ptáčka nechtyli, že síť na chytání nesmí být napnutá, aby ptáčka nezranila, a že po zachycení spadne ptáček do kapsy, která se v povolené síti vytvoří. Dozvěděli jsme se také, jak malého ptáčka držet, aby neuletěl, a přitom jsme mu neublížili. Teď už si také umíme představit, jak vypadá ptačí prohlídka, jak probíhá ptačí měření a vážení a kam se upevňuje kroužek.

Všechny údaje z kroužku se pečlivě zapíší. Pomohou pak ornitologům zmapovat místa výskytu ptáků, zjistit jakého se dožívají věku, jak a kde během života cestují a řadu dalších informací. Konec našeho pobytu u rybníka Řežabinec jsme si ještě zpestřili výstupem na vyhlídkovou věž a pozorováním kachen a labutí pomocí dalekohledů.

Děkujeme Svazku obcí Blatenska za hezký a poučný výlet.

O tom, že děti tato přírodovědná exkurze zaujala, svědčí jejich reakce: „V Řežabinci to bylo pěkné. Zjistil jsem, že kroužek na noze ptáčka je vlastně takový jeho osobní průkaz nebo cestovní pas.“

„Během exkurze jsem se dozvěděl mnoho zajímavých informací. Už vím, proč a jak se ptáčky kroužkují, viděl jsem i jejich měření a vážení. Dokonce jsem si mohl vzít ty ptačí kroužky do ruky, a to bylo skvělé.“

„Poprvé jsem na vlastní oči viděla kroužkování ptáků. Moc se mi to líbilo. Užila jsem si i pozorování okolní přírody dalekohledem z tamní rozhledny.“

„Pan ornitolog se mi moc líbil. Byl příjemný a chytrý. Prozradil nám spoustu zajímavých informací o kroužkování ptáků. Taková práce by mě taky bavila, ale nevím, jestli by mně ti ptáci, než bych je zvážil, změřil a okroužkoval, zase neuletěli.“

Žáci ze ZŠ a MŠ Bělčice

Kreslíme, tvoříme, vyrábíme

Podzim je pro výtvarnou výchovu vděčné téma. Patří k němu nejen hra barev na listech stromů, ale i sběr hub, ovoce a dalších plodů, pouštění draků nebo třeba posvícení. Školní chodby pak ozdobí výrobky a výkresy dětí, které svou pestrostí a barevností podzimu směle konkurují. Je tomu tak i u nás ve škole. Přesto žáci 2. stupně na chvíli téma podzimu opustili.

Děti z 6. a 7. třídy si při výtvarné výchově vyrobily lapače snů. Všechny se zaujetím vytvořily kruh z vrbového proutku a vyplnily ho „pavučinou“. Ta podle staré legendy severoamerických indiánů zachytí všechny špatné sny, aby byly ráno zničeny denním světlem. Své lapače ještě děti dozdobily peříčky, aby po nich sklouzly dobré sny zpět do jejich duše.

Žáci 8. a 9. třídy prověřili svou zručnost při pletení z pedigu. Pro mnohé z nich to byla velká zkouška trpělivosti, ale nakonec si všichni odnesli vlastnoručně vyrobený košíček. Velkou zásluhu na tom měla i paní Dana Koubková, která nám s pletením pomáhala. Rádi bychom jí proto poděkovali nejen za poskytnutý materiál, ale především za ochotu a trpělivost.

Bezdědovické posvícení

Jako každý rok, tak i letos připadlo bezdědovické posvícení na druhou neděli v říjnu. Ráno čekají „vyvolení“ hasiči ve slavnostních uniformách v místním hostinci na příjezd kapely „Otavanka“. Všichni společně posnádají a vyrazí na celodenní túru po naší obci.

Ač to ráno nevypadalo, počasí se po poledni umoudřilo a po celý zbytek dne svítilo sluníčko. Kapelu mimo hasičů také doprovází místní rodák Václav Kohel, který již tradičně nosí posvícenskou nůši. Celá skupinka se zastaví u každého domu. Muzikanti zahrají domácímu nebo paní domácí písničku na přání a ti je za to obdarují hnětýnkou a nabídnou nějaké občerstvení. Většinou se k nim připojí místní děti nebo občané.

Končí se, až když obejdou celou ves. Vrací se opět do hostince, kde na všechny čeká občerstvení. Někteří občané si přijdou poslechnout nebo zazpívat písničky, které kapela zahraje dříve, než odjede.

Tímto bych chtěla poděkovat všem, kteří tuto dlouholetou tradici podporují. Velké díky patří Obci Bezdědovice za finanční podporu této tradice. Ovšem největší díky patří všem hasičům, kteří celý den doprovázeli kapelu, i když někteří nebyli „ve své kůži“.

Za SDH Bezdědovice Anna Staňková

Hasičské bilancování

V letošním roce ze všech soutěžících družstev SDH Bezdědovice opět zazářili chlapi „Muži B“. Umístili se na krásném čtvrtém místě v „Šumavské hasičské lize“, i když v průběhu sezóny měli našlápnuto i na stupínky ještě lepší – uvidíme příští rok. Družstva „Ženy“ a „Muži A“ se pro svou pracovní vytiženost účastnili soutěží pouze několikrát. Snad je v budoucnu stále se zvětšující shon úplně nepohltí.

Závěrem přeji jménem výboru SDH Bezdědovice všem mnoho pevného zdraví a klidu v roce 2016 a soutěžícím ještě víc úspěchů než dosud.

Josef Motyka ml., starosta SDH Bezdědovice

Obec Bezdědovice

Vás zve na

Tradiční adventní trh

dne 29. 11. 2016

od 13,00 hod.

v Obecním hostinci

Následuje rozsvícení stromečku

Bezdědovická sedma

V sobotu 17. října se hrál v Bezdědovicích v obecním hostinci již devatenáctý turnaj v Křížové sedmě. Na turnaj si našlo cestu osm dvojic. Průběh turnaje byl velice vyrovnaný. Po sehrání všech her byly tři dvojice se stejným počtem výher. O pořadí v turnaji rozhodly vzájemné hry. Vítězem se stala dvojice Standa Brda a Jiří Vydra, která porazila obě dvojice se stejným počtem

výher. A jako první vyhráli tento turnaj již počtvrté. Za své vítězství převzali od pořadatelů krásné poháry. Na druhém místě nakonec skončila dvojice manželé Alena a Ota Buriánovi, třetí skončila dvojice Dominika Vohryzková a Zdeněk Mattes. Dvojice na dalších místech obdržely za umístění věcné ceny. Turnaj se povedl. Všichni se již těší na jubilejní dvacátý turnaj.

Text: Alena Vestfálová

Fotografie: Kateřina Cieslarová

Bezdědovický golf

Tradiční Bezdědovický golf se konal v sobotu 31.10 od 12.30 hod., hráči měli sraz v obecním hostinci, odkud se „Golf expresem“ přesunuli

na start k vodojemu. Tam začínala trasa a po absolvování šesti jamek se končilo opět v hostinci, kde bylo připravené občerstvení a vyhlášení výsledků. Počasí nám přálo, takže účast byla velmi hojná. Na start se postavilo 24 hráčů a 12

dětí. Z dospělých obsadili první tři místa: Karel Staněk se 136 údery, Jiří Thorovský se 143 údery a Ota Burian se 145 údery. Z mladší kategorie obsadili první tři místa: Adam Bulka se 116 údery, Klárka Stanková se 130 údery a Matěj Kupar se 139 údery.

Tímto děkujeme všem zúčastněným, pořadatelům Jardovi Šípů, Jardovi Divišů, za „Golf expres“ Radkovi Šimsovi a za výbornou polévku Anče Staňků.

Lenka Míková

Naši jubilanti

V listopadu a v prosinci oslaví svá významná životní jubilea tito naši občané:

Ludmila Malá	68 let
Zdena Jeníčková	81 let
Marie Ladmanová	74 let
Jaroslav Fous	73 let
Jaroslav Ladman	73 let

Všem výše jmenovaným přejeme pevné zdraví, mnoho elánu, spokojenosti a pohody do dalších let.

Z naší nejstarší historie – 3. část XVII. století a třicetiletá válka

Po skončení války se počali vesnice znovu rozrůstat a zalidňovat. Podle farních knih farnosti v Záboří z let 1654 až 1703 jsou kolem roku 1654 až 1699 zaznamenána další jména obyvatel Doubravice. Mimo jména uvedená v berní rule z roku 1654 jsou to např. jména Tkadlec, Korbel, Sowa, Mára, Kůta, Krziz, Zuklín, Krejčí, Kozák, Tomášková, Konopník a další.

V poválečných letech převzal vůdčí úlohu v katolickém habsburském státě Jezuitský řád, který se na Strakonicku usídlil, na tehdy ještě hradě Střela. Význam maltézského (maltánského) řádu upadl a byl v této době druhořadý. Přestože téměř všechna panství v Čechách převzala po válce cizácká šlechta, panství strakonické náleží stále převorství maltézského řádu a čítá strakonický hrad a několik vesnic v okolí, mimo jiné i Doubravici, Mečichov a Nahošín. Tyto tři vsi tvořily rychtu, kterou spravoval rychtář. V době kolonizace býval rychtářem lokátor a býval to úřad dědičný. Ve století sedmnáctém však již rychtáře určovala vrchnost nebo si ho obec svobodně volila ze svého středu. Rychtářem se stával obvykle nejváženější muž v obci, zámožný, rozvážný a často i osobně statečný, s respektem mezi sousedy. Jeho povinností bylo hájit zájmy obce, vybíral od rolníků poplatky, odpovídal za obecní pokladnici a řádné odvádění peněz vrchnosti, organizoval veškerou hospodářskou činnost obce, rozhodoval v drobných přích mezi sousedy a hájil obec v případných sporech se sousedními obcemi. Opatroval písemná privilegia a býval často mluvčím a rádcem celé vsi. Odměnou mu býval svobodný lán polí a osvobození od roboty a poplatků.

Od 17. století, od kdy lze získat písemné podklady, byl nejprve v roce 1657 rychtářem Jan Vydra z Nahošína a pak se několikrát vystřídal rychtář v Doubravici a v Mečichově.

Z matrik Zábořské farnosti se dozvídáme, že :

- 16.2.1668 *pochována jest Mandalena, dcera Vaczka, starého rychtáře Mečichovského.*
- 21. června 1671 *je družbou na svatbě Řehoře Kuchty z Doubravice Maryjana, dcera rychtáře Doubravického.*
- 17. 2.1675 *potvrzen jest stav manželský Jana Zauklina z Mečichova s pannou Maryjanou, dcerou Tomáše Warause z Doubravice. Svědkové Tomáš Skřivanetz, Václav Mathyas Rychtář Skřivanetz, Kateřina Baštovitz – všichni z Doubravice.*

V ostatních obcích společně rychty, kde nebyl rychtář, zastával tuto funkci konšel. Konšel byl za obec zodpovědný rychtáři. V roce 1667 je svědkem na třech svatbách Mathaus Skřivanecz Konšel Doubravický. 6.ledna 1675 *pochováno jest pacholátko Pavel Thomase Mathause Konšela Doubravského.* Roku 1667 je uváděn Mathausz (Matouš nebo Matěj) Krzivanecz jako konšel Doubravský. Podle dostupných informací

se jedná o potomka dle Berní ruly „rolníka nově osedlého“ Matěje Skřivance, po zavedení číslování domů z čísla popisného 22. Možná je to jen jinak napsané jméno téhož sedláka. 17. února 1669 je jako svědek na svatbě Pavla Křišťana z Doubravice uveden již jako rychtář.

Vesnice i města byly majetkem pánů. Různě se dědily, darovaly, prodávaly a sváděly se o ně bitvy. K tomuto majetku náleželi i obyvatelé měst a vesnic. Ti byli svým pánům – majitelům - poddaní a museli na jejich panstvích robotovat. Bez jejich souhlasu nesměli uzavírat manželství a nesměli se ani stěhovat. Zkrátka byly zbožím, které bylo možno půjčit, darovat nebo prodat. Jedním takovým příkladem je průvodní dopis, kdy pán na Bratronicích daruje poddanou pánům na Strakoncích, aby získal jejich přízeň:

„Službu svou vzkazuji, urozený a statečný rytíři, pane a přáteli můj zvláště milý, od Pána Boha zdraví i jiného všeho dobrého přeji Pánu věrně rád.

Na připsání Páně sub. dato 4. Junii na grunty Jeho Excelence Marianu, zůstalo vdovu po nebožtíkovi Janu Novým ze vsi Čečelovic, za poddanou i se vsí její spravedlností, co by se jí jakkoli vyjímati mohlo, a témuž Janovi Vydrovi ze vsi Nahošina za manželku k stavu manželskému, tímto listem propouštím, na ni sobě žádného práva a poddanosti víceji nepozůstávajíce. Jako pak kdyby se co podobného trefilo, poněvadž to toliko půjčka přátelská a sousedská jest, že na místě Jeho Excelenci toho přátelství od Pána se mi dostane, o tom žádné pochybnosti nemám a s tím se Pánu dobře a šťastně míti vyslovuji. S tím ochrana Pána Boha s námi býti rač.

Datum na Bratronicích 10. Junii léta 1640.

Pánu sloužit volný

Lažanský hrabě z Bukový.“

XVIII. století

V roce 1700 bylo na farnosti v Záboří pokřtěno 5 dětí z Doubravice a to: Jako první dítě z celé Zábořské farnosti to byla 3. ledna dcera Dorota, jejímž otcem je uveden Jirži KONOPNIK, matka Dorota, kmotřa Lydmilla Tomaszkowa a kmotr Jirži Farek oba z Doubravice.

- 16. 2. 1700 to byl Matěj FAREK, otec Martin, matka Katerzina, kmotři Bassta, Klecan
- 2. 3. 1700 Waczlav PETRAN, Otec Jirži, matka Anna, kmotři Bassta, Waraus, Kleczanowa.
- 15. 4. 1700 Waczlav FAREK, otec Matěj, matka Katerzina, kmotři Bassta, Waraus, Kleczanowa.
- 22. 8. 1700 Bartolomej KRZISTAN.
- 8. 12. 1700 Tomasz BALEK, otec Jirži, matka Markyta.

18. století je významné vládou Marie Terezie (1740 – 1780) a jejího syna Františka II. (1780 – 1790), kteří zavádějí pokrokové reformy v oblasti správy státu, v oblasti hospodářské a v oblasti školství, společenské a kulturní.

Roku 1753 bylo mimo jiné zavedeno povinné číslování domů. Způsob byl takový, že od hlavní příjezdové cesty do vsi první dům vlevo má č. 1 a postupně dokola až poslední číslo připadá na první dům zprava, bez ohledu na majitele a jeho postavení. Výjimku tvořily pouze zámky významná šlechtická sídla. Podle tohoto systému shledáváme, že Doubravice v této době čítala 44 domů. Ostatní čísla byla přidávána postupně tak, jak přibývaly domy.

V knize gruntovní je u zápisu ze dne 14.3.1795 při veřejné dražbě chalupy Záveské číslo 26 v Doubravici podepsán rychtář František Kříž. Sedlák Kříž hospodařil v Doubravici na čísle 19.

Připravil František Zuklín, starosta obce
(pokračování příště)

Vítání nových občánků obce

V sobotu 3. října 2015 jsme v prostorách Inářského zámku přivítali naše nové občánky: Jana Štěpána, Mikuláše Novotného a Jasmínu Fialovou.

Všem novým občánkům naší obce i jejich rodičům ještě jednou blahopřejeme a do dalších let přežeme hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

Obci Lnáře děkuji za vstřícnost při uspořádání slavnostního vítání občánků. Poděkování patří i učitelkám a dětem z MŠ Lnáře za kulturní vystoupení.

Dana Vohryzková

Jan Štěpán

Jasmína Fialová

Mikuláš Novotný

Nové vedení Obce Hajany

Dne 1. listopadu 2015 v 15:02 bylo zahájeno IX. zasedání zastupitelstva Obce Hajany, na jehož programu byla mimo jiné zařazena volba starosty obce.

Zasedání zastupitelstva se včetně zastupitelů zúčastnilo 22 občanů. Zastupitelé navrhli celkem dva kandidáty. Jako první byl navržen dosavadní místostarosta pan Miroslav Bláha a jako druhý v pořadí byla navržena paní Zdeňka Jestřábová, která svoji nominaci nepřijala. Pan Miroslav Bláha byl následně zvolen novým starostou obce Hajany. Na funkci místostarosty byla navržena paní Zdeňka Jestřábová, nominaci přijala a byla jednohlasně zvolena místostarostou obce Hajany.

Hornosín ve sčítacích operátech

Základ genealogického bádání tvoří především studium matričních záznamů. Chce-li badatel získat další informace o svých předcích, cenné údaje může bezesporu nalézt v tzv. sčítacích operátech.

Sčítání lidu neboli populační census, jinak také soupis obyvatel, patří k nejstarším statistickým akcím a představuje sběr dat o jednotlivých příslušnících obyvatelstva. Z počátku se soupisy týkaly pouze určité části populace, neboť sloužily pouze k vojenským a daňovým účelům (berní rejstříky, soupisy pozemků, katastry, solní seznamy). Prvním pokusem státní moci spočítat veškeré obyvatelstvo v Čechách byl Soupis poddaných podle víry z roku 1651. *Zahrnoval nejen osoby poddané, ale veškeré obyvatelstvo (tzn. vrchnost, měšťany královských i poddanských měst, svobodníky). Vznikl v souvislosti s rekatolizací a jeho hlavním úkolem bylo získat přesnou evidenci nekatolíků a celistvé informace o náboženské struktuře obyvatel v Čechách.* Významnou úlohu poté sehrál v dějinách sčítání na území Rakouska-Uherska zákon z roku 1869. Na jeho základě bylo provedeno sčítání obyvatel, které zachycovalo stav k 31. prosinci uvedeného roku. Zákon stanovil desetiletou periodicitu s konáním vždy o půlnoci z 31. prosince na 1. ledna roku, který končil nulou. Sčítání lidu řídily okresní úřady, které jmenovaly sčítací komisaře. Často se jednalo o zástupce z řad učitelů. V katastru jednotlivých obcí nesly odpovědnost za správnost vyhotovení sčítacích archů obecní úřady.

Sčítací operáty blatenského okresu (do roku 1921 včetně) jsou dnes veřejně přístupné v digitální podobě. Nejstarší sčítací archy, které se dochovaly z této oblasti, pocházejí z roku 1869. Při zmíněném sčítání se zjišťovalo: jméno a příjmení, pohlaví, rok narození, náboženství, rodinný stav, povolání nebo zaměstnání, postavení v práci nebo ve službě, místo narození, příslušnost, zda byl přítomen sčítání či nikoli, sledovala se hluchota, slepota, vojenský stav, domovské právo, počet a druh chovaných domácích zvířat.

Co se týká obce Hornosín, první zmínka o veřejném sčítání lidu je zaznamenána v obecní kronice. Jednalo se o rok 1900 a obec evidovala 195 obyvatel, z toho 101 mužů a 94 žen. V převážné většině nacházeli obživu v polním hospodářství, ve vsi byl dále přihlášen 1 kovář a 1 hostinský. Do sčítacích archů bylo zaznamenáno 35 čísel popisných. V uvedeném roce v Hornosíně lidé chovali 193 kusů hovězího dobytka, 52 kusů vepřového, 23 ovcí, 36 hus a 581 slepic. Zaevidováno bylo také 14 koní.

O deset let později, v roce 1910, byl zaznamenán nárůst obyvatel na 200, žijících v 35 číslech popisných. Domovské právo mělo uděleno v obci 146 osob, v jiných obcích blatenského okresu 50 osob, v ostatních okresech 4 lidé. Co se týká chovu zvířat, v porovnání s rokem 1900 se jeho stav zvýšil. Celkový počet zaevidovaných zvířat: 18 koní, 193 kusů hovězího dobytka, 80 kusů vepřového, 11 koz, 58 hus a 923 slepic. Nově se objevuje ve formulářích chov včel, který je zastoupen v počtu 48 včelích úlů.

První sčítání lidu v samostatném Československu proběhlo v roce 1921. V Hornosíně zapsali sčítací komisaři do evidenčních seznamů 196 obyvatel. K Římskokatolické církvi se hlásilo 172 lidí, Církev českobratrská byla zastoupena v obci 24 lidmi. Jako nejčastější povolání udávali místní práci v zemědělství, dále je zde evidován 1 truhlářský mistr (č. p. 35), 1 tesařský pomocník (č. p. 33), 1 obuvnický pomocník (č. p. 37), 1 obuvnický učeň (č. p. 40), 1 řezník (č. p. 8), 1 hostinská (č. p. 14) a jako host je vykazována v č. p. 6 dámská krejčovná.

Každá obec, každý dům v obci má svou historii. Díky pramenům, které se dochovaly do dnešních dnů, se můžeme ponořit do dob minulých a pokusit se odhalit osudy svého rodu. Genealogie je běh na dlouhou trať. Je to cesta, která Vás pohltí a nepustí. Stále budete nalézat nové a nové skutečnosti, vztahy, události, které Vás posunou dál ve Vašem poznání. Každému, kdo se na tuto cestu vydá, přeji mnoho dohledaných informací.

Text zpracovala Monika Bílá, dobové fotografie poskytl Václav Machovec

Pozvánka na zpívání koled

Kaple sv. Floriána neděle 13. 12. 2015 od 15,30 hodin. Hřejivé občerstvení zajištěno.

Společenská rubrika:

V prosinci oslaví pan František Vonášek 89 let, paní Marie Drnková 79 let a paní Marie Žáková 75 let.

Oslavencům přejeme do dalších let pevné zdraví a spokojené chvíle v kruhu rodinném.

Výlov rybníku „Chlumský“

Konec října, konec ryb v rybníku. Dospělí i děti se ráno 31. 10. sešli u našeho rybníku. Pro lidi svátek výlovu, pro ryby zlý čas. Téměř vypuštěný rybník chlumští muži v noci z 30. na 31. 10. ostražitě hlídali, aby žádná z ryb neskončila na talíři nenechavých zlodějí. Zázemím

hlídkujících mužů bylo indiánské týpí postavené u břehu rybníku. Teplo v této chladné noci mužům zajišťovalo ohniště, postavené po vzoru indiánů, uprostřed týpí. Rybník a rybky v něm se podařilo uhlídat a tak mohl ráno 31. 10. začít výlov. Vylovené ryby, hlavně kapry, obec nabízí ke koupi obyvatelům obce za symbolickou cenu. Neprodané ryby skončí v hasičské nádrži zvané „Sázka“, kde přežijí zimu a na jaře se vrátí zpět do rodného rybníku.

Čistička odpadních vod

Zastupitelé obce vyhodnotili druhé kolo výběrového řízení na výstavbu čističky odpadních vod a vybrali vhodného kandidáta z 10. došlých nabídek. Smlouva s vybranou společností přesto nemůže být sepsána, protože neúspěšná společnost Novadus, spol. s r.o., požádala Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (= ÚHOS) o přezkoumání úkonů zadavatele z důvodu svého vyřazení z výběrového řízení. Zastupitelé obce zaslali ÚHOSu kompletní dokumentaci, týkající se výběrového řízení včetně vyjádření obce k danému problému. Další kroky směřující k výstavbě čističky proto mohou být obcí podnikány teprve po přezkumném řízení ÚHOSu.

Výměna vodoměrů

V naší obci budou na konci listopadu vyměněny vodoměry v místech odběru obecní vody, to je v jednotlivých domech. Výhodou nových vodoměrů bude jejich schopnost dálkového odečtu vody. Technici, kteří odečty provádějí, již nebudou muset vstupovat na soukromé pozemky. Odečítat stav vodoměrů mohou na dálku z míst mimo domy, například z návsi obce.

Územní plán obce

Schválení územního plánu obce se blíží ke svému konci. K jeho dokončení a schválení chybějí dva kroky. Konečné vyjádření Odboru životního prostředí krajského úřadu a veřejné projednávání.

Texty a foto Miluše Kordulová

Podzim v Chobotě

Loučení s prázdninami bylo pěkné, ale když děti nastoupí do školy, nastává podzim. Pomalu jsme zazimovali dětské hřiště a uklidili cvičební prvky hasičů. 24. října jsme se všichni sešli odpoledne na návsi a spolu s kapelou se chodilo vesnicí po hnětýnkách. U každého stavení se zahrála písnička na přání, snědlo a vypilo něco dobrého. Celé odpoledne nám přálo

počasí, sluníčko svítilo a i to přispělo k dobré náladě. Večer se pokračovalo v chobotské hasičárně. Nyní připravujeme setkání důchodců a rozsvícení vánočního stroměčku.

Z činnosti obecního úřadu:

- Příprava rozpočtu na rok 2016
- Příprava žádosti o dotace s programu obnovy venkova
- Návrh akcí na další období

30. prosince 2015 oslaví krásné 90. narozeniny naše nejstarší občanka paní Miloslava Češková, přejeme jí pevné zdraví, spokojenost a pohodu do dalších let.

A jelikož je to poslední vydání v tomto roce, chtěla bych všem popřát krásný, klidný předvánoční čas a do nového roku 2016 hlavně hodně zdraví, štěstí a spokojenost po celý nastávající rok 2016.

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

Člověk může všechno, jen sám před sebou neunikne. (Franz Kafka)

Očem víme, že se chystá?

- **Neděle 29. 11.** – První adventní neděle na návsi u stroměčku ve Vrbně
- **Sobota 5. 12.** – Mikulášská nadílka od 16,00 v bývalé škole v Kadově
- **Neděle 6. 12.** – Druhá adventní neděle na návsi u stroměčku ve Vrbně
- **Neděle 13. 12.** – Třetí adventní neděle na návsi u stroměčku ve Vrbně
- **Neděle 20. 12.** – Čtvrtá adventní neděle na návsi u stroměčku ve Vrbně
- **Středa 23. 12.** – Zpívání vánočních koled u stroměčku ve Lnářském Málkově
- **Čtvrtek 31. 12.** – Silvestrovský „pinčes“ s večerním posezením v bývalé škole v Kadově, Silvestrovské posezení v kulturáčku ve Lnářském Málkově a v hospodě ve Vrbně
- **Pátek 1. 1. 2016** – Novoroční pochod od Viklanu v Kadově

Všechno, co se u nás děje, můžete sledovat na našich [www stránkách](http://www.kadov.net) www.kadov.net

Podzimní Viklanský pouťový turnaj v malé kopané se konal v sobotu 26. 9. 2015 od 9,00 hodin na stadionu pod školou v Kadově. Počasí bylo báječné, účast 7 týmů byla přímo skvělá a občerstvení přímo famózní. Pohár za první místo si odvezl tým RĚBUS VŠUDEZDEJŠÍ, druhé mety dosáhl KOZEL SKALIČANY, 3. místo patřilo týmu NO A CO?, čtvrtý byl FC KADOV, 5. byl tým NOVÁ RŮŽE, 6. (J)ELITA a 7. byli OKJESNÍ TVJĎÁCI z Běšin. Nejlepším střelcem se stal Josef Končelík a nejlepším brankářem byl Vojta Větrovec.

Děkuji všem za pomoc při pořádání této skvělé akce. Tak na jaře zase na viděnou.

Vladimíra Tomanová, starostka obce

Varhanní koncert

V neděli 4. 10. proběhl malý varhanní koncert s následnou slavnou mší k 250. výročí posvěcení kostela sv. Václava Kadově, kterou sloužil P. Marcin Piesecki. Pro všechny přítomné to byl úžasný umělecký i duchovní zážitek.

Vladimíra Tomanová,
starostka obce

Vítání občánků

V sobotu 3. října 2015 proběhlo vítání občánků ve slavnostním sále Lnářského zámku. Tentokrát jsme přivítali Karolínku Kumherovou z Kadova a Verunku Smetanovou ze Lnářského Málkova. Vítání se nemohli zúčastnit Vendulka Gábová ze Lnářského Málkova a Mikuláš Čipera z Kadova.

Děkujeme Obci Lnáře za umožnění krásného obřadu.

Vladimíra Tomanová, starostka obce

Běh K-H-K

Třetí zářijová sobota už několik let patří běhu Kocelovice – Hornosín – Kocelovice. Ani letos tomu nebylo jinak. Tato sportovní akce, v pořadí už devátá, se uskutečnila 19. září. I tentokrát se do Kocelovic sjeli závodníci z širokého okolí. Dočkali jsme se rekordní účasti, kdy na startovní čáře stanulo 45 běžců. Tato skutečnost určitě hřeje na srdci pořadatele, protože běh K-H-K se těší čím dál tím větší oblibě. Nikdo si ani nemohl přát lepší klimatické podmínky. Byl krásný den babího léta, slunce svítilo ostošest, rtuť teploměru se vyšplhala až ke dvaceti stupňům. Závod odstartoval starosta obce přesně v 10 hodin. Každý běžec se s tratí vyrovnal po svém, některý rychleji, jiný pomaleji, ale důležité je, že všichni účastníci závodu doběhli. A jak praví známé přísloví: „Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se.“ Nejrychleji z mužů doběhl Jiří Jansa z oddílu Atletika Písek v čase 24:43 min. Nejrychlejší ženou byla Iva Tržilová z Maratonstavu Úpice, která doběhla v čase 29:50 min. Mezi domácími soutěžícími byl nejrychlejší kocelovický hasič Daniel Maňhal. Kompletní výsledky běhu najdete na www.behej.com. Po skončení závodu se sportovci mohli občerstvit v místní hospůdce, kde pro ně byla připravena svačina a alkoholické i nealkoholické nápoje. Mezitím byly pro účastníky napsány diplomy a připraveny věcné ceny. Příští rok nás čeká jubilejní 10. ročník tohoto běhu, a proto už teď se Obecní úřad Kocelovice a Ing. Martin Holan, který je hlavním organizátorem této akce, těší na další sportovní setkání a všichni doufáme, že se zúčastní ještě více závodníků než letos.

Jelikož se nám blíží prosinec a s ním i nejkrásnější svátky v roce, chtěl bych Vás všechny pozvat na tradiční zpívání koled u vánočního stromku u naší hospůdky, které se bude konat na Štědrý den od 16 hodin. A protože je vždy třeba nějaké zpestření, mluvil jsem s Mikulášem, který mi slíbil, že pokud to všechno stihne a sežene čerty a anděly, dorazí i k nám do vsi a navštíví všechny občany Kocelovic. Pro ty, kteří byli celý rok hodní, budou připraveny určitě nějaké sladkosti. Ti, co zlobili, se asi budou muset spokojit jen s uhlím a bramborami.

Na závěr mi dovoďte, abych Vám všem prostřednictvím SOBáčku popřál příjemné prožití vánočních svátků, abyste pod stromečkem našli to, co hledáte, a do nového roku 2016 pak hodně štěstí, spokojenosti a hlavně pevně zdraví, bez kterého jsou všechny další věci nepodstatné.

Martin Lukáš

Počasí v září a říjnu 2015

Září 2015 jako první podzimní měsíc nás zbavilo úmorných letních veder, poslední záchvěv tropických teplot byl ještě 1. 9. (32,9 °C) a 17. 9. (32,0 °C). Teplotně bylo září zcela v normálu, průměrná měsíční teplota 12,8 °C byla o celých 9 °C nižší, než v srpnu! Nejnižší teplota v září byla 2,9 °C, v přízemní vrstvě pak 0,8 °C - 10. září. V září již byly jen 3 letní dny (teplota 25 °C a více). Srážkově bylo září slabě podnormální (spadlo 38,1 mm, normál je 46,5 mm). Vzhledem k výparu 67,0 mm se ale dále zvyšoval srážkový deficit - sucho trvá, hladiny rybníků klesají, houby nerostou. Nejvíce srážek v září spadlo 3. - 9,8 mm. V září byly ještě 3 dny s bouřkou. Sluneční svit v září byl mírně podnormální (normál je 157,3 hod, nasvítilo 133,3 hod). Nejdéle sluneční svit byl naměřen 16. a 19. 9. - 9,6 hod. Běžně slunce v září svítí i přes 12 hodin, letos pro zvětšenou oblačnost byl maximální svit pod 10 hodin. Pro zajímavost: 17. 9. byla naměřena rychlost větru 27,4 m/sek = 98,6 km/hod.

Říjen s průměrnou teplotou 7,7 °C byl též zcela normální. Nejvyšší teplota byla naměřena 3. 10. (18,0 °C), nejnižší 12. 10. (-2,0 °C) a v pří-

zemní vrstvě -6,9°C. Již žádné letní dny, naopak byly již tři mrazové. Srážkově byl říjen sice nadnormální, ale vzhledem k dlouhému suchému období se zvýšené srážky nijak neprojevily. (Napršelo 54,5 mm, normál je 40,1 mm, 7. 10. během 24 hodin napršelo 21,5 mm). Sluneční svit v říjnu byl vzhledem k převládající zvětšené oblačnosti podnormální (slunce svítlo 81,5 hodin, normál je 112,0 hodin). 12 dnů bylo zcela bez slunečního svitu.

Souhrnně lze říci, že první podzimní měsíce byly počasově vcelku poklidné, bez mimořádných jevů, bohužel sucho se ale nezmírnilo. Srážkový deficit je již přes 200 mm.

Vladimír Kovář, 1. 11. 2015
meteorologická stanice Kocelovice

Podzimní hrátky v Kocelovicích 2015

Také letos Kocelovické ženy uspořádaly Podzimní hrátky, soubor soutěží pro děti, které navazují na tradiční Loučení s prázdninami. Děti si vyzkoušely různé disciplíny, za které dostaly penízky Chechtáky a ve stánku si za ně mohly koupit sladkosti nebo školní potřeby. Tentokrát jsme si připravili 13 disciplín, nově i střelbu z luku a drobné soutěže na procvičení prstíků a šikovnosti. Na závěr si děti mohly vyrobit malého

draka. Soutěžního odpoledne se zúčastnilo 18 dětí, což je na naší vísku vskutku skvělá účast.

Největší atrakcí se kupodivu stalo podbíhání a skákání přes lano, bylo to jistě i díky našim zdatným mladým pomocnicím, které se této disciplíny ujaly a trpělivě i ty nejmenší učily překonávat strach z kroužícího provazu. Patří jim za to velký dík.

Nakonec bych ráda poděkovala všem ženám a dívkám, které se na zdařilé akci podílely, nejvíce samozřejmě těm nejstarším.

Dana Hanušová předsedkyně ZO ČSŽ
v Kocelovicích

Jedou z vesela

Sehraná pracovní dvojka Jiří Třeštíka a Josef Kovář při úklidu listí. Jedou z vesela.

Marie Kovářová

Jarka Halaburdová osobně připravila věnec, který pak položila k pomníku. Patří jí poděkování.

Foto: Marie Kovářová
Lažánky

I v knihovně se dá bojovat

V pondělí 2. listopadu se ve Lnářské knihovně sešly ženy z ČSŽ Lnáře, aby se utkaly v litém boji na čtvercových polích s různobarevnými figurkami. Ano, jde o hru Člověče, nezlob se! Letos již po deváté se konal turnaj o putovní figurku a nejen o ni. Hraje se o velkou

červenou putovní figurku «Člobrdu», kterou vítězka (kromě figurky menší, každý ročník jinak barevné, s vyznačením ročníku, která vítězce zůstane) obdrží s právem opatrovat figurku velkou, na kterou je každoročně připsáno jméno vítězky. Výbuchů vzteku, které někteří dobře znají z vlastní zkušenosti, byste se zde nedočkali, i když hra probíhá za nelítostného a nekompromisního dodržování pravidel. V letošním roce jsme hrály na čtyřech herních polích, tzn. 16 hráček z celkového počtu 22 členek. Po urputném a litém boji přišla odměna v podobě malého občerstvení.

Vítězka Božena Čápková

Vinobraní

12. 9. jsme jeli na dva dny autobusem na Slavnosti vína do Uherského Hradiště. Účastníky zájezdu z Lažánek posílila nás početná rodina Trhlíků z Vrbna a veselá parta z Blatné. Slavnosti byly super. Ve sklípku byla ochutnávka vína, k tomu nám hrála cimbálová muzika. Bylo veselo, užili si to mladší i starší.

Poděkování patří pořadatelům Jarce Halaburdů a její dceři Jájíně - díky, bylo to super.

Marie Kovářová

Turistický výlet na zámek do Lnářů

Jedním z cílů letošních vycházek píseckých turistů byl také zámek ve Lnářích. Protože bylo už po hlavní návštěvní sezóně, objednali jsme se na prohlídku zámeckého areálu telefonicky.

Cesta autobusem do Blatné proběhla v pohodě a dobré náladě, pak nás čekala jako obvykle část pěší vycházky, která vedla z Blatné přes Hajany do Lnářů. Po horkých prázdninových měsících jsme předpokládali, že v září již budou k vycházce příjemnější denní teploty, ale bohužel, na vycházku toho dne vyšel opět jeden z předchozích horkých letních dnů. Přesto se nás sešlo více než třicet, které zlákala nabídka programu vycházky na Lnářský zámek.

Cesta malebnou blatenskou krajinou vedla zpočátku lesnatou částí krajiny, kolem kamenolomu u Řečice, přes Hajany. V závěru trasy, už v horkém dni, nám dodávaly síly pěkné výhledy na panoráma obce Lnáře s věží bývalého augustiniánského klášterního kostela Nejsvětější Trojice a kaplí sv. Anny, o jejíž přestavbu se v roce 1840 zasadil tehdejší majitel Lnářského panství, Václav Klement Luncker z Lutzenwicklu.

Osobní kontakty nám umožnily zajistit si jako průvodce pana inženýra Jana Kurze, který nás přivítal před vstupem do zámku, kde zahájil svůj výklad. Přiblížil nám také strastiplné chvíle, kdy obec zasáhla v roce 2002 povodňová vlna, která proběhla v plné síle i částí zámecké zahrady.

Během zajímavého výkladu podaného s humorem a velkou znalostí historie Lnářského zámku jsme mohli obdivovat jeden z největších barokních sálů v Čechách, bohatě zdobený malbami a štuky, stejně jako výpravné zámecké pokoje, kapli sv. Josefa i sala terrena s bohatou nástěnnou malbou, kterou jsme procházeli do zámecké zahrady.

Naše prohlídka pokračovala v terasové zahradě utvářené podle francouzského způsobu, kde jsme se zastavili u cenného souboru mytologických soch řeckých bohů z dílny Michala Ignáce Platzera a naše cesta zahradou vedla až k romantické zahradní stavbě v podobě Tureckého minaretu.

Po společné fotografii unavených, ale velmi spokojených návštěvníků jsme poděkovali našemu průvodci, ing. Janu Kurzovi za mimořádný výklad a nevšední zážitek v krásném prostředí Lnářského zámku a odjížděli jsme domů s přesvědčením, že se do Lnářů zase vrátíme, třeba na prohlídku jarní rozkvetlé zahrady.

Za spokojené turisty z Písku Marie Pavlátová

Obec Lnáře Vás zve na
Vánoční koncert
dechové hudby **ŠOHAIKA**

Kulturní dům Lnáře
12. 12. 2015 v 19hod.

Vstupné: 180,- Kč

Předprodej vstupenek od 16. 11. v knihovně ve Lnářích
Informace na tel. 380 42 33 13

Mateřská škola Lnáře Když padá listí

Čas plyne jako voda. V září jsme přivítali 14 nově zapsaných dětí, které se postupně zapojují do našeho kolektivu. V prvním měsíci školního roku jsme se tak trochu rozkoukávali a blíže se poznávali. 22. 9. jsme zhlédli pohádku Ferda mravenec od divadélka Kašpárek. A už tu byl měsíc říjen a s ním podzim ve své plné krásě. Protože nám počasí přálo, mohli jsme uskutečnit i delší procházky do okolní přírody. Pozorovali jsme nejen krásy podzimu, ale i rozmanité přírodniny a plody, ze kterých jsme pak ve školce tvořili.

Do lesa jsme s sebou nesli v batůžcích kaštiny a žaludy pro zvířátka. Pozorovali a určovali jsme stromy a keře, poslouchali les a hlasy ptáků. Po návratu jsme ve školce uspořádali výstavku darů přírody. Různobarevné listy jsme využili k obtiskování, nalepování, lisování i sušení. K podzimu také patří výlovy rybníků. A protože je jich v našem okolí několik, pozorovali jsme 16. 10. výlov Veského rybníka. Děti se seznámily s prací rybářů a poznávaly druhy ryb. Svě zážitky, fantazii a představivost pak využily v pracovních a výtvarných činnostech.

Zpestřením podzimního času bylo pro děti také hudební představení pod názvem Pohádka o hudebních nástrojích. Děti se hravou formou dozvídaly o vývoji hudebních nástrojů. Hodně jich bylo dětem představeno, poznávaly jejich zvuky, za jejich doprovodu si zazpívaly známé písně. Všem se vystoupení moc líbilo, vedle nových poznatků si děti odnášely i spoustu hudebních zážitků.

26. 10. jsme uspořádali v odpoledních hodinách v MŠ tvořivou dílnu pro rodiče s dětmi. Tentokrát jsme vyráběli „podzimní klobouk“. Z vyčázek jsme nanosili nejrůznější druhy plodů, přírodnin, trav, mechu a barevného listí. Rodiče pak společně se svými dětmi vykouzlili klobouk, který si odnesli domů jako krásnou podzimní dekoraci. Určitě se u nás všem líbilo, strávili jsme pěkné odpoledne a děti si kromě výrobku odnášely i krásný pocit z toho, že si ve školce pohrály se svojí maminkou, tatínkem nebo babičkou.

Pokud nám počasí dovolí, půjdeme pozorovat ještě jeden výlov rybníka. 18. 11. se chystá výlov Zámeckého rybníka. Děti už se těší, rády pozorují práci rybářů a ryby, které se v našich rybnících chovají.

Letošní podzim jsme si opravdu užili a děti mají ze všech těchto akcí hodně pěkných zážitků.

Za MŠ Lnáře Alena Mašková

Obec Lnáře
srdečně zve

5. 12. 2015

9.00 -12.00

do Lnářské tvrze na

**IX. Adventní
řemeslný trh**

Trocha historie nikoho nezabije Dnes o „silnicích, mostech a rybníčku“

(citace ze zahorčické kroniky, zápis z roku 1936)

V době Napoleonských válek stavěla se silnice ode Lnář na Mladý Smolivec, silnice ta probíhá též Zahorčickým katastrem. Silnice ta se stavěla od Budějovic na Plzeň. Udělala se od Budějovic jenom do Poříčí Spálené. Byla prý naměřena od Červenouck kapličky rovně na Zamlýnskou kapličku (u silnice). Směr tento byl nevhodný protože vedl přes mokré pozemky. Podobně bylo zamýšleno vésti silnici okolo splavu u Oujezského rybníka, ale je tam mnoho kamene tak jí udělali do největšího vrchu „na viničkách“. Dochovaná zpráva ústní praví že jí stavěli „Francouzové“. Jakým způsobem na ni přispívali místní obyvatelé není známo. Celá silnice měla a má šířku státní silnice.

Později od Lnář na Kasejovice byla postavena státní silnice od Nepomuka do Lnář, ostatní silnice až do Budějovic byla vzata jako státní, ale od Lnář do Plzně na Smolivec Mladý zůstala do dnes okresní.

Tato silnice od Lnář na Mladý Smolivec byla a je dosud důležitá vojenská a obchodní.

Silnici od Lnář na Kasejovice stavěli prý vojáci Rakouského státu.

Asi v roce 1847 byla postavena silnice Lnáře Zahorčice Březí Hvozďany. Jednotliví hospodáři byli povinni zdarma udělati mu vykázaný kus silnice a sice škarpy, dlažbu a poštěrkovat. Stará cesta vedla přes Kalvárii okolo lihovaru, okolo „frantouck kapličky“ k „Benešouck lesíku“ do „kamence“ k Řišťům na „Borek“ a do Březí přes „chalupnejch dvůr a přes Zíbouc dvůr k Hvozďanům.

Další cesta vedla od Lnářský kapličky na „zátočinu“ a „dolejšíma koncema k mešnici kde se rozdvajila, jedna k Minářkouck mlýnu do Předmíře a cestě této se říkalo a říká „mrtvá“ protože po této cestě se jezdilo z Předmíře za starých časů s pohřbem do Lnář. Od mešnice vedla stará cesta okolo stodoly č 3 a mezi stáj č 3 a stáj č 2 a vyústovala na náves tam kde dnes stojí obytné stavení Josefa Červenky č 3. Náhradu za tuto zastavěnou cestu dal rolník František Červenka jinou cestu po svém poli na Skuhrovským a na poli za „stodolou“. To se stalo asi v roce 1880. Silnice od „zátočiny“ až ku křížku na Skuhrovským se dělala přes pole a od hranice Zahorčického katastru k Říské hoře přes pole a louky.

V roce 1922 se dělal kousek nové silnice na „Skuhrovským“, z té příčiny aby se silnice uhnula velkému vrchu. Pozemky pod silnici vykoupila obec, stavbu provedl stavitel Novák z Písku, týž bydlel v č 26. Potřebný materiál dala obec kopati v „mešnici“, jak viděti je pozemek ten rozkopaný.

Asi v roce 1910 dělal se most za Barochouc. Stavbu provedl zednický dílovedoucí Karlík z Pozdýně. Po ukončení stavby udělali řádnou svačinu tj. maso a pivo pro členy obecního výboru a dělníci co dělali. Kdo svačinu platil není známo.

Asi v roce 1894 dělala se cesta v chalupch. Před tím se jezdilo jenom tak po drahách asi 10 kroků po severní straně.

Obec Lnáře a Místní knihovna
zvou na

ZAHÁJENÍ ADVENTU

ZVONKOVÝM PRŮVODEM A
ROZSVÍCENÍM VÁNOČNÍHO STROMU
SE SVAŘÁKEM A KOLEDAMI

29. 11. 2015

v 17 hod.

Sraz účastníků průvodu
s vlastními zvonky, zvonkohrami
popř. lampiony

v 17 hod.

před tvrzí

Asi v roce 1910 dělal se rybníček v chalupách a sice pan starosta Jan Kub rolník č. 10 tahal s jedním koněm kámen na taras a Forman domkář č. 15 taras ten udělal. Ostatní z každého čísla jeden jim pomáhaly. Dělal se vše úplně zdarma.

Dřív nežli se tento rybníček udělal při pasení husí měli-li žízeň husy, zaháněli se napít do „černého jezera“.

Připravila Marie Vrátná

Zásobování pitnou vodou už je stoprocentní

Dlouhá léta, ba celá desetiletí se obec Lom s přilehlými osadami Neradov a Míreč potýkala se zásadním problémem zvaným voda. „Měli jsme sice studny a vrty, ale chemické rozbory vody byly nevyhovující. V roce 2009 nám dokonce Krajská hygienická stanice zakázala čerpat vodu pro přímou lidskou spotřebu kvůli nadlimitnímu obsahu dusičnaných látek a manganu. Aby mohl být zdroj používán alespoň jako užitkový, museli jsme dvakrát v roce odebírat vzorky a žádat hygieniky o prodloužení výjimky alespoň pro tento účel. Lidé tak byli odkázáni na nákup balené vody.“ Vše se změnilo až s napojením na vodovodní řad Římov, který začal být budován ve směru od Sedlice na Mirovice roku 2013. Lomští získali potřebnou dotaci a konečně se tak dočkali vlastní pitné vody.

Vladimír Šavrdra

Gratulace

Karel Vejšický z Lomu patřil mnoho let mezi přední osobnosti místního veřejného života a ve prospěch rodné obce vykonal kus poctivé a záslužné práce. I jako porevoluční místostarosta obce Lom, také jako člen zdejšího Sboru dobrovolných hasičů, ke kterým se hlásí doposud.

9. září dovršil 80 let. Jeho milovaní dobrovolní hasiči mu při této výjimečné příležitosti předali pamětní medaili, taktéž zástupci obecního úřadu mu přišli poblahopřát a odměnit ho za jeho činnost dobrým slovem, uznáním i věcným darem.

Touto cestou mu znovu obecní úřad v čele se starostou Václavem Kafkou přeje ještě mnoho šťastných a spokojených let mezi jeho blízkými, pevné zdraví, životní optimismus, pohodu, dny prozářené teplem lásky a úcty k jeho osobě.

Vladimír Šavrdra

Memoriál Miloslava Vaňáče a Jiřího Himla

Fotbalisty na Memoriálu Miloslava Vaňáče a Jiřího Himla možilo vedro. Domácí se nenechali zlomit a „vyprovodili“ Doubravici i Podolí.

Miloslav Vaňáč a Jiří Himl byli zapálení fotbaloví funkcionáři TJ Lom, bez nichž by nikdy nemohl být a nebyl by lomský fotbal tak proslulý a úspěšný, jako bezpochyby je. Možná by nebylo ani letošní slavné 50. výročí existence této sportovní organizace s naprosto skvostným zázeminím a bohatou historií. A právě těmito dvěma osobnostem, které by nejen za fotbal, ale za tělovýchovu jako takovou bez nadsázky položily život, byl věnován již 36. ročník fotbalového memoriálu na neradovském zeleném trávníku. Memoriál se stal nedílnou součástí mohutných oslav lomských fotbalových, v jejichž rámci byla vydána také kniha a uspořádáno exhibiční utkání se spartánskou „šlechtou“.

Úmorné vedro to sobotní odpoledne svazovalo a týralo všechna tři zúčastněná fotbalová mužstva: domácí, hosty z Doubravice i z Podolí. Protože vzduch byl vskutku nedýchatelný a hráčům docela vážně hrozila zdravotní újma v podobě úpalu či úžehu, pořadatelé připravili na plochu obří kádě s vodou. Také výrazně zkrátily hrací čas jednotlivých zápasů a navíc vyhlásily tzv. „chlazení pauzu“, kdy si fotbalisté v polovině utkání mohli strčit hlavu do vody a atakovali místní stánek s občerstvením. Hrál se poměrně volně, s opatrností a pudem sebezáchovy.

Na druhé straně se obešel memoriál bez faulů, úrazů, hysterie a nadávek na adresu soupeřů a rozhodčího. Všechno proběhlo v přátelské atmosféře, klidu a pohodě. Tak takhle má memoriál vypadat a Miloslav Vaňáč s Jiřím Himlem, pokud shlíželi v těch chvílích dolů z nebeského hřiště, to jistě kvitovali s povděkem. Tím spíš, že domácí kádr nakonec vyhrál a stal se na příští rok držitelem putovního poháru, který jim vloni ukořistili Inářští borci. „Rychlá rota“ z Podolí převzala cenu za stříbrnou pozici. Doubravičtí hoši skončili třetí.

Světlá památka dvou nejvýraznějších postav lomského fotbalu Miloslava Vaňáče a Jiřího Himla bude provždycky „hnacím motorem“ jejich nástupců a následovníků. Zároveň také zárukou, že pevně stmelená organizace pod taktovkou současného předsedy Jiřího Čabrádka nezanikne.

Vladimír Šavrdra

Zámky a hrady na Zámku Lnáře

UNIKÁTNÍ VÝSTAVA 130 PAPIROVÝCH MODELŮ HRADŮ A ZÁMKŮ

Výstava je k zhlédnutí na Zámku Lnáře od 26. 9. 2015 do března 2016

Otevírací doba dle domluvy a pro předem objednané skupiny.

(Vhodné pro školy nebo školky. Návštěvu je možné spojit s mimořádnou prohlídkou zámku nebo Muzea Kočky)

Informace a objednávky prohlídek: tel. 604 401 432, www.lnare.cz/zamek

Vstupné: 20,-

Svatební obřady na Zámku Lnáře v roce 2016

Volné svatební termíny:

19.3. – 26.3. – 16.4. – 28.5. – 11.6. – 24.6.

25.6. – 9.7. – 30.7. – 6.8. – 27.8. – 10.9.

Více informací na:

www.lnare.cz/zamek nebo www.zameklnare.eu

tel. 604 401 432 (Miroslav Uriánek)

Správa Zámku Lnáře

Rekonstrukce veřejného osvětlení

Lom

Snížení nákladů na energii a zároveň úsporu výdajů na opravy veřejného osvětlení v katastru obce Lom. Tak tohle očekává obecní úřad od kompletní rekonstrukce pouličního řadu zářivkových těles, která spočívala ve výměně koncových osvětlení. „Však už bylo na čase,“ nechává se slyšet lomský starosta Václav Kafka, „To vždycky praskla dvě nebo tři tělesa a kvůli tomu jsme museli extra volat energetiky. Takové akce se nám pěkně prodražovaly a v posledních letech byly čím dál tím častější. Ted' už snad bude pokoj!“ Návratnost investice do zmíněného projektu předpokládá Václav Kafka po pěti letech.

Rekonstrukce veřejného osvětlení v Lomu přinese úlevu obecnímu rozpočtu, byla částečně financována z prostředků Programu obnovy venkova. Celkově přišla na 320.000 korun. Podíl obce Lom činil 170.000 korun.

Vladimír Šavrdra

19. října tomu byly dva roky,
co nás náhle opustil
pan Jiří Suchý z Neradova
Kdo jste ho měli rádi, vzpomeňte se mnou.
Jarka Brožová

Vítání nového občánka a sraz důchodců v Mačkově

31. října se v Mačkově konalo historicky první vítání občánků. Měli jsme tu čest přivítat mezi sebe nového občánka Teda Franderu. Do života přejeme malému spoluobčánkovi jen to nejlepší, hodně zdraví, lásky a aby se cítil nejen ve své obci, ale v celém svém životě vždy velmi dobře, obklopený láskou a dobrými lidmi.

Vítání nového občánka zahájil místostarosta Mačkova pan Milan Šmíd, poté pronesla slavnostní proslov starostka obce paní Hana Míková a rodičům byly předány dárky od obce Mačkov.

Příjemným zpestřením bylo vystoupení dětí z Mačkova s pásmem básniček. Tímto jim velice děkujeme za nasazení, s kterým se na vystoupení připravovaly, kázeň a disciplínu.

Děkujeme vystupujícím: Zuzance a Filípkovi Doležalů, Míše Balogové, Nele Sklenářové, Pavlince Mlíčkové, Denisce Bělové, Karolínce Zoubkové, Sáře Barátové a Kačce a Karolínce Povrové.

Vítání nového občánka bylo jistě příjemným osvěžením nejen pro přítomnou rodinu a příbuzné, ale i pro přítomné důchodkyně a důchodce, neboť tato událost byla spojena se srazem mačkovských důchodkyň a důchodců. Na programu bylo přátelské posezení nejen u kávy a něčeho sladkého, ale také zavzpomínání na minulost skrze prohlížení archivních fotografií, ale i shlednutí záběrů z nedávno proběhlé akce 700. výročí obce Mačkov.

Pro zpestření občerstvení byl připraven pravý jihočeský guláš, za jehož přípravu děkujeme panu Josefu Melánovi. Guláš byl uvařen ze srnčí

ho masa. Jednalo se o dar od místních myslivců. Děkujeme městu Blatná za zapůjčení kolébky.

Rádi bychom zmínili, že v tento den – 31. 10. 2015 oslavila své 92. narozeniny nejstarší občanka obce, paní Růžena Zoubková. Dodatečně jí přejeme hodně zdraví, lásky, spokojenosti a všeho dobrého do dalších let.

Z událostí, které nás čekají v měsíci listopadu, připomeňme 90. narozeniny pana Václava Kříže, kterému tímto srdečně blahopřejeme, přejeme hodně zdraví, lásky a spokojenosti. Toto životní jubileum oslaví pan Václav Kříž 16. listopadu 2015.

V obci Mačkov budou také v měsíci listopadu uvedeny v platnost nové vyhlášky, týkající se nakládání s odpady v obci. Jedná se o vyhlášku č. 1/2015, kterou se stanoví systém komunitního kompostování a způsob využití zeleného kompostu k údržbě a obnově veřejné zeleně na území obce. Tato vyhláška se zabývá sběrem a shromažďováním rostlinných zbytků, které lze předávat v komunitní kompostárně v Mačkově „na Pahorku“ v období od 1. 4. do 31. 10. toho kterého roku. Zelený kompost bude využit k údržbě a obnově veřejné zeleně v obci.

Dále vstoupí v platnost vyhláška č. 2/2015 o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a nakládání se stavebním odpadem na území obce Mačkov. Novinkou je zřízení nového kontejneru na kov a obaly od mléka.

Zároveň bychom rádi zmínili vyvěšení záměru na pronájem Mačkovského velkého rybníka - viz úřední deska obce Mačkov.

Srdečně zveme občany na následující akce:

- 28. 11. 2015 – 14.00 příprava adventních věnců u svařáku
- 29. 11. 2015 – 17.00 rozsvícení vánočního stromu se zpíváním koled
- 4. 12. 2015 – Mikulášská besídka
- 31. 12. 2015 – Silvestr na sále obecního hostince

Stručně z Mečichova

První říjnovou sobotu jsme se za přispění obecního úřadu, za což tímto děkujeme, vypravili s dětmi na podzimní výlet. Pohádková trasa s princeznou Aničkou a pohádkové sklepení na zámku v Mníšku pod Brdy byla jedinečná a pro děti velice zábavná. Počasí nám zrovna přálo a tak i procházku po pražské ZOO zvládli všichni na jedničku. Výlet jsme si náležitě užili a všichni jsme v pořádku dorazili ve večerních hodinách domů.

Doufám, že se všem líbilo a teď už zveme na další akce.

- 27. 11. 2015 lampionový průvod zakončený rozsvícením vánočního stromu v 18.30 hod.
- 05. 12. 2015 obchůzka Mikuláše s čerty
- 12. 12. 2015 Mikulášská besídka od 14.00 hod
- 20. 12. 2015 zpívání koled v kapli od 17.00 hod.
- 31. 12. 2015 silvestrovský ohňostroj v 19.00 hod na návsi

A dále všechny srdečně zveme na Hasičský ples, který se bude konat v sobotu 16. 1. 2015 od 20.00 hod. Proběhne zde křest a prodej kalendáře našich hasiček na rok 2016, jehož výtěžek je určen na podporu dětského centra ve Strakonících.

Sobota 5. 12. Mikulášská besídka, Kulturní dům Myštice od 16:00

Sobota 26. 12. vánoční turnaj ve stolním tenise

Sobota 6. 2. 2016
Myslivecko – hasičský ples

Posvícenská zábava v Předmítí

V sobotu 17. října se na sále v Předmítí konala opět po několika letech posvícenská zábava. Setkala se zájmem místních občanů i občanů okolních vesnic. Skupina „Tři cvrčci“ dokázala navodit pohodovou náladu, a tak se někteří zúčastnění rozcházeli až v brzkých ranních hodinách. A staronová tradice je na světě!

Zase ty odpady...

V průběhu měsíce října proběhl ve všech našich obcích svoz velkoobjemového a nebezpečného odpadu a elektroodpadu. Kontejnery, které byly pro tento účel přistaveny, byly využity do posledního místa. Děkujeme! V této souvislosti chceme požádat všechny občany, aby stejně využívali také kapacitu svých popelnic. Poplatky, které občané za popelnice platí, totiž ani zdaleka nepokryjí náklady za svoz a doplácejí se tak z obecního rozpočtu. Ovšem nejzodpovědnější přístup k likvidaci odpadu je jeho třídění.

V současné době se obec připojila k projektu, který inicioval Svazek obcí Blatenska. Cílem je dovybavení, případně výměna, stávajících sběrných nádob na tříděný odpad. V případě, že se vše povede a bude na tento projekt přiznaná dotace (až 85% celkové částky), budou v roce 2016 zakoupeny nové kontejnery na plasty a nově budou instalovány i nádoby na nápojové kartony.

Na závěr mi dovoluete pozvat vás do Předmítí:

- o na odpolední pletení adventních věnců a večerní rozsvěcování stroměčku - první adventní sobota 28. 11.
- o mikulášskou nadílku - druhá adventní sobota 5. 12. a
- o na již tradiční novoroční výstup na Metelskou horu - samozřejmě 1. 1.2016.

V těchto dnech oslavili nebo oslaví výročí tito naši spoluobčané:

Hodková Marie (85, Skuhřavá Marie (75), Malá Marie (71). Všem uvedeným jménem obce blahopřejeme a do dalších let přejeme stále zdraví a mnoho životních úspěchů.

Pavel Karlík, starosta obce a členové zastupitelstva obce Předmítí

Česko zpívá koledy 9.12.

Městys Radomyšl ve spolupráci se základní školou zvou na předvánoční akci „Česko zpívá koledy“. Vše ve spolupráci se Strakonickým deníkem a dalšími mediálními partnery. Zahájení bude v 17.45 hod. před úřadem Městyse Radomyšl. Úderem „šesté“ si společně zazpíváme koledy: Narodil se Kristus Pán, Půjdem spolu do Betléma, Nesem vám noviny, Vánoce,

Vánoce přicházejí a další. Občerstvení zajištěno.

Na společném setkání se všichni těšíme. Podrobnosti na www.radomysl.net

Luboš Peterka, starosta městyse
Jiří Peší, ředitel školy

Probíhající investice

Demontáž přístaveb komenty

Oprava fasády kostela sv. Martina

Podzim byl ve znamení investic. Od srpna probíhá rekonstrukce nejstarší památky v Radomyšli – středověké komenty v areálu fary za 1.5 mil. Kč a také další etapa rekonstrukce kostela sv. Martina za 667 tis. Kč. Dotace od Ministerstva kultury na tyto akce je 1.9 mil. Kč. O zbývající náklady se podělí církev a městys. V komentě se plánuje vybudování muzea městyse. V příštím roce by měla být dokončena rekonstrukce budovy a v dalších letech by měla být vybudována muzejní expozice.

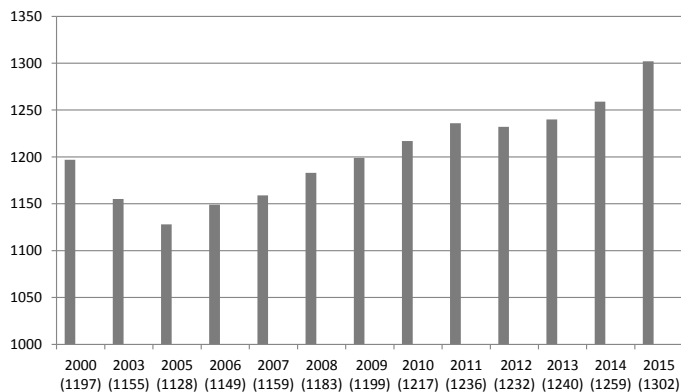
V září zahájila firma E.ON přeložku vzdušného vedení do země v ulicích Blatenská, Do Růťáku, Na Sídlíšti a Písecká. Akce bude hotova do konce roku a náklady činí 6.1 mil. Kč. Městys v těchto ulicích souběžně provádí rekonstrukci a rozšíření VO a rozhlasu za 1.1 mil. Kč. V říjnu firma E.ON dokončila přeložku VTL plynovodu za nový za 7,1 mil. Kč.

Strategickou akcí je za 18 mil. Kč napojení Radomyšle na Vodárenskou soustavu jižní Čechy. Akci, která byla zahájena v srpnu a bude dokončena v roce 2016 financuje JVS díky dotaci od Ministerstva zemědělství a Jihočeského kraje.

Z menších akcí byly realizovány, nebo ještě probíhají rekonstrukce budovy vodojemu, železničních přejezdů, vjezdy v Lázu, oplotení hřiště v Podolí, přístavba klubovny, nebo rozšíření VO v Leskovicích.

Městys překročil hranici 1300 obyvatel

Na konci září evidoval městys 1302 obyvatel a překonal tak další magickou hranici. Od roku 2005 se jedná o nárůst 174 obyvatel, což není na českém venkově běžný jev. Historicky prvním 1300. občanem se stal 16. září 2015 Miroslav Čapek z Domanic, kterému byl na zastupitelstvu 29. října slavnostně předán pamětní list a dárkový poukaz na odběr zboží za symbolických 1.300 Kč.

Graf vývoje počtu obyvatel 2000 – 2015:**Sportovní aktivity a nové zkušenosti žáků naší školy**

V pátek 25. října jsme byli pozváni na tradiční atletické závody do Blatné. Konal se již devátý ročník. Naši žáci si odvezli mnoho medailových umístění. Konkrétně Štěpánka Hřebíčková ve skoku do dálky skončila na druhém místě a ve skoku do výšky dokonce na místě prvním. Karolína Laňková ve sprintu obsadila třetí místo a zvítězila ve skoku dalekém, kde Diana Koubková obsadila druhé místo. Dominik Brož na 1 500m získal třetí místo. Filip Šebesta byl třetí ve sprintu. Také Adam Vachulka a Alena Tomášková předvedli kvalitní výkony.

Žáci na naší škole mohou poznávat kouzlo nové hry Kin Ball. V novém školním roce byl na naši školu zakoupen míč pro tuto hru. Pravidla hry byla vyvinuta v Kanadě pro sportovní potřeby dnešní doby. Jsou velmi jednoduchá a prakticky po 15 minutách lze začít hrát. Hra je poměrně fyzicky náročná, o čemž se přesvědčili i žáci na naší škole, ale všem se hned zalíbila a užili si při ní spoustu legrace. Svědčí o tom i věty žáků 8. třídy po skončení první hodiny s míčem o průměru 1,22 m: „Super hra. Nejbombastičtější zábava ze všech (doslova bombastická). Jako na první pocit dobrá hra. Sakra ten míč je veliký. Luxusní hra, kterou určitě budeme hrát celou hodinu a celý rok. Tahle hra je opravdu super na pocení!! Je to fakt OMNNIKY. Hra se mi velmi líbila, opravdu skvělé, těším se na další hru. Myslím, že ta hra je velmi dobrá. Je to super hra. Nejlepší hra na světě. Je to jedna z nejlepších míčových her. Ta hra se mi moc líbí.“ Hlavním důvodem proč jsem chtěla získat míč na školu, jsou výhody tohoto sportu. Do hry jsou zapojeni všichni hráči, nikoho nelze ze hry strategicky vyloučit a žák nemusí být sportovní talent, ale hru si užije stejně jako ostatní. Jde především o spolupráci všech hráčů, zvolení dobré strategie. Věřím, že u našich žáků nová hra vzbudí ještě větší zájem o sport.

S novým školním rokem přichází v kroužku sportovních aktivit nové

zážitky. S třinácti přihlášenými žáky každý měsíc podnikáme výlety zaměřené na určitý sport i v tomto školním roce. Za příjemného počasí jsme vyrazili v září na kolech do Sedlice. Trasu 30 km jsme si zpříjemnili zmrzlinou. V Lažanech na hřišti jsme si dali svačinu, zahráli oživlé pexeso, odpočinuli a vyrazili zpět

do Radomyšle. V říjnu jsme měli naplánované in-line brusle, ale počasí nám moc nepřálo, tak jsme se rozhodli na in-linech zdolat školu. Cvičení jako „buřtíky“, jízda po jedné a další jsme zvládli na chodbě školy, a pak jsme se rozjeli do tělocvičny. Tam jsme si zahráli i jiné hry a zkusili i florbal na bruslích. V příštím vydání SOBáčku se s vámi podělíme o zážitky z turistiky a výletu do aquaparku v Horažďovicích.

Ve středu jsme si vyjeli s žáky osmé třídy na exkurzi na Temelín. Když jsme přijížděli k jaderné elektrárně, nebyly přes mlhu vidět ani chladicí věže, proto si někteří z žáků, při výkladu paní průvodkyně v informačním centru, neuměli představit, jak jsou věže veliké. Paní průvodkyně nám sympatickou formou vyprávěla od procesu štěpení uranu, výroby paliva do reaktorů, až po celkový chod jaderné elektrárny. V závěru nás nechala nahlédnout do mlžné komory, kde jsme mohli vidět radiační záření, které je běžně kolem nás. Pak už jsme se sami vydali do prostor stále expozice, kde jsme si prohlédli zmenšeniny části Temelína, reaktoru. Nejvíce nás zaujalo 3D video a 3D exponáty. Po svačtinové pauze jsme se vypravili k hlavní bráně elektrárny. Mlha již ustoupila a my byli ohromeni velikostí chladicích věží. U hlavního vchodu si nás vyzvedl náš „táborový kamarád“ Franta Borovka a vzal nás do zasedací místnosti, kde nás občerstvil bonbóny a řekl nám pár slov o záření a jeho důsledcích. Obohacené o spoustu informací a zážitků nás autobus odvezl zpět ke škole.

Monika Babková

Žáci pravidelně navštěvují divadlo

Jednou až dvakrát během školního roku si žáci ZŠ Radomyšl dopřávají zážitek navštívit Divadlo Fráni Šrámka v Písku. V tomto školním roce byla z bohaté nabídky školních představení vybrána dvě. Zatímco na divadelní představení Ikaros v podání hostujícího Divadla Drak z Hradce Králového se těšíme v listopadu, zpívání S Jaroslavem Uhlířem nám přineslo radost již v úvodním školním měsíci.

Písničky skladatele, klavíristy a zpěváka Jaroslava Uhlíře zněly píseckým divadlem 23. září během hudebním pořadu Hodina zpěvu ve zvěřinci. Naši žáci z 2. - 8. třídy si společně panem umělcem a jeho klavírem zazpívali známé písničky z českých filmů a pohádek Princové jsou na draka, Ať žijí duchové, O chytrém

Honzovi, Severní vítr, Tři veteráni, Hodina zpěvu. Divadlo plné zpívajících dětí je jistě úžasným výsledkem celoživotní skladatelovy tvorby.

Pan Uhlíř neodmítl se po představení s celou naší velkou školní skupinou vyfotografovat na pódiu. Vznikla fotografie opravdu historická, avšak technicky ne úplně zdařilá. Jako náhradu přikládáme k článku kresbu Jana Hroudy ze 4. třídy, která zachycuje umělce při hře.

Marie Krejčová

Mele, mele, mlýnek pusu

Mele, mele, mlýnek pusu, kdo chce, ať to s námi zkusí je název preventivního logopedického programu, kterým v naší mateřské škole obohacujeme jazykové, řečové a komunikativní dovednosti dětí. Silně vnímáme, jak dnešní prostředí vede děti spíše k pasivní komunikaci, jak se zvyšuje počet dětí s vadami řeči a špatnou výslovností. V mateřské škole zařazujeme každý den do programu jednotlivých tříd krátké logopedické chvílky, vedeme děti ke správné výslovnosti všech hlásek, učíme je poslouchat a umět vyprávět příběh, pohádku. Učíme se básničky a písničky. Snažíme se rozvíjet slovní zásobu a gramatickou správnost, vedeme děti k odpovědím celou větou.

V měsíci říjnu navštěvuje pravidelně školku klinická logopedka, která nabízí rodičům dětí, které mají více nebo závažnější logopedické vady, individuální péči. Kromě těchto činností probíhá v mateřské škole i individuální logopedická prevence. V letošním roce pracují individuálně s dětmi tři logopedické preventivní. Děti s vadami výslovnosti je stále více např. ve věkové skupině 4-5 letých dětí z celkového počtu 24 dětí ve třídě navštěvuje individuální logopedickou prevencí 22 dětí.

Vnímáme jako velmi důležité podnětnost prostředí ke komunikaci, správný jazykový vzor nejen ve školce, ale i doma. Využívání počítačů, tabletů a elektronických her u dětí od 3 do 6 let je dnes pravidelnou záležitostí. Děti mačkají na klávesy či ovladače a z malých „kouzelných krabiček“ se na ně valí fascinující svět. V květnu tohoto roku jsem absolvovala přednášku kapacity ve svém oboru neurologa MUDr. Františka Koukolíka, DrSc., FCMA pojednávající o vývoji dětského mozku a chování dětí. Mnoho informací jsem si o tomto tématu přečetla i v jeho knize „Za úsvitu po ránu ...“. Přála bych si, aby tyto informace měli možnost slyšet všichni rodiče, protože by si bezpochybně uvědomili rizika, která svým dětem nabídkou těchto činností otevírají. Dětský mozek se v předškolním období velmi rychle a intenzivně vyvíjí, ale počítače mu berou činnost – dítě zmáčkne a má hotovo. Přemýšlení, zkoumání, pozorování, uvažování, porovnávání, hledání řešení, oprava nesprávného, fantazie není potřeba. Nevytvářejí se tisíce mozkových spojů, na kterých by se v budoucnu měly vědomosti, dovednost a schopnosti našich dětí rozvíjet.

Blíží se vánoční svátky a vím, že přichází období zamyšlení se nad věcmi a děním kolem nás.

Je toho mnoho, nad čím bychom měli nebo mohli přemýšlet. Přála bych všem dětem, aby jejich nejbližší měli každý den čas si s nimi povídat, zpívat, číst pohádky a příběhy nebo prohlížet obrázkové knihy.

Krásné prožití času vánočního a vše dobré v novém roce 2016 vám přeje

Renata Škodová, ředitelka MŠ Radomyšl

Mladí nohejbalisté reprezentují Radomyšl

Díky oddílu žáků se Radomyšl začíná nesmazatelně zapisovat do nohejbalové mapy. Pravidelným tréninkem, perfektním přístupem a pod

vedením trenérského týmu v čele s Liborem Šípem se našim nejmladším daří dosahovat výborných výsledků. V letošním roce startovali v KP pro západočeský kraj a v konečném pořadí obsadili krásné 3. místo. Závěr roku je období konání mistrovství ČR, kterého se naši benjamínci také zúčastní a v konkurenci tradičních nohejbalových bašt, jako jsou třeba Modřice, K. Vary a další, se rozhodně neztratí. Mladší žáci již mají za sebou MČR dvojic v Nymburce, kde obsadili 9. místo a MČR jednotlivců v Žďáru n. Sázavou. Šanci na největší úspěch mají na MČR trojic, které proběhne 14. 11. v K. Varech. O co nejlepší umístění bude bojovat tým ve složení M. Hendrych, L. Votava a T. Ježek. Ve starších žácích, kde je konkurence ještě větší, budou mít šanci se ukázat naši zástupci na MČR dvojic a trojic o víkendy 7. a 8. 11. v Č. Budějovicích.

Dosahované výsledky a stále lepší se hra našich nejmladších členů nás nesmírně těší, ale nechceme usnout na vavřínech a chceme pokračovat a získávat do našich řad další. Právě proto jsme se rozhodli provést nábor nových členů. Ve spolupráci se ZŠ Radomyšl a pod patronací ČNS jsme uspořádali 14. 9. na našem stadionu nábor. Atraktivitu podpořil osobní účastí patron akce, reprezentant ČR Jan Vanke. Výsledkem je vznik nového oddílu nohejbalové přípravy, kterou vedou J. Babka a M. Levý a která má v současnosti 16 členů. Pro případné nové zájemce jsou v našem oddíle dveře vždy otevřené.

Milan Koubovský, předseda

Poděkování od baráčníků

Letošní rok pomalu končí, v době výtisku tohoto časopisu už bude zbývat jen pár dní do konce roku 2015. Chtěla bych jménem Obce baráčníků v Radomyšl poděkovat všem, kdo nám v letošním roce pomáhali v naší činnosti. Nebudu tady nikoho jmenovat, všichni vědí, koho se to týká. Velkou radost máme i z dětí základní školy, které s námi spolupracují a jsou k neutahání, aniž si to uvědomují, jsou naší velkou inspirací a věřte, že nám je ostatní baráčníci závidí. Díky patří samozřejmě panu starostovi a celému zastupitelstvu za velkou podporu. Myslím, že i spolupráce s ostatními spolky se daří a mým velkým přáním je uskutečnit jednu akci společně. Poděkování patří i vám tetičky a sousedé naší Obce baráčníků zato, že přes všechny překážky vždy táhneme za jeden provaz.

Za OB Radomyšl Jůzková Zdeňka

Baráčníci,

víte, jaká byla původní idea baráčnická? Vůdčí myšlenka byla určitě humánní. Později se přidružila idea druhá- národopisná, folkloristická a obě tvořily zásady spolkové činnosti. V roce 1906 se obrátil zřetel na menšinovou obec Věžovatou Pláň u Kaplice, kdy byl vybrán mezi členy obrovský obnos /na tu dobu/ 30.000 Kč a z těchto peněz byla postavena budova české menšinové školy ve Věžovaté Pláni. Podporování této školy dotacemi baráčníků bylo samozřejmostí. Škola se stala tak populární, že byl její obrázek dáván na obecní pečeti, na baráčnické prapory, zkrátka tato škola se stala chloubou všeho baráčnictva a vznikla třetí idea- podporování menšin. Posléze přišla chvíle, kdy 31. července 1920 naše česká Vitoraz, Kraj, který kdysi byl odebrán Čechům a připojen k říši Rudolfa Habsburka trvale byl navrácen re-

publice Československé. České baráčnictvo vzalo si tento kraj vitorazský v ochranu, patronaci a vepsalo do svého štítu heslo V i t o r a z. Toto heslo bylo hlavním programem několika příštích let. Byly podporovány chudé děti v českých školách vitorazských, každoročně konány zájezdy dětí do Prahy, kde se seznamovaly s českou historií. Finanční pomoc, bohaté nadílky, oblečení, jídlo, dárky, podpora divadel, škol byly samozřejmostí.

Když České Velenice odkupovali, „Český dům“ poskytli jim baráčníci dar 30.000,- Kč. Přes 250.000 Kč bylo vydáno za necelých 5 let na Vitorazko. Dále baráčníci rozšířili svoji pomoc na Novohradsko, Krumlovsko, Kaplicko až do Vyššího brodu, dále do Budějovicka, Plzeňska a Mostecka.

Často se setkávám s dotazem, kdo vlastně baráčníci jsou, jak vznikli a co byla a je jejich práce. Tímto článkem jsem chtěla poskytnout částečný obraz činnosti baráčníků počátkem první republiky, kdy vlastenecké uvědomění vrcholilo.

Dle informačního letáku čl. Baráčnictva napsala Jůzková Zdeňka

Už jste někdy jedli vdolky na drátě?

Nééé? Tak to je škoda, paní Sojková nás pozvala. Sedělo se v průjezdu, pojídala bramboračka a vdolky s cikorkou a marmeládou. Při tom se povídalo a bylo to fajn. Někdo přinesl škvarkovou pomazánku a kdosi teplý domácí chléb. Jak vidíte, opravdu málo stačí k úplné pohodě. Hned se tam dohodlo, že se vyrazí na Březový vrch u Klínovic. Tam i zpět se jelo autobusem a nahoru to byl docela slušný výstup. Myslím, že mnozí z radomyšláků ani neví, že zde takový kopec je i s kamenem, který prý vyzařuje pozitivní energii. Aby se užilo i kultura, dohodla se návštěva natáčení v televizi Šlágr do pořadu Šlágr mého života, zájezd na Lipno a jelo se na Výstavu ručních prací do Domova pro seniory ve Strakonících. Nezapomnělo se ani na pravidelná pondělní posezení v hospůdce, kde nás pomalu a jistě přibývá.

Bábinky ve Šlágru

Naše bábinky, ty si nezdají, nejen, že pořád něco podnikají a někoho si zvou, ale dokonce se i jedou podívat na oblíbený šlágr. Stačilo pár telefonátů, auto a už se jelo do Křenovic v Českých Budějovic. Tam je hezky přivítali, usadili a už to začalo. Natáčely se dva pořady komentované M. Zmožkem. Z několika hostů je nejvíc zaujal herec Jan Skopeček. Bezvadné bylo i povídání s nevidomým zpěvákem Radkem, zpěvačkami Márou a Anuškou. Další téma bylo o Benčpressu a jeho náročnosti s trenérem Švejnhou a závodníkem Danem Dvořákem. Atmosféra bezvadná, kamery vrčely, hudba hrála. Tento pěkný den byl ukončen dobrou večeří ve vlastní režii v Sedleci. Prostě PRIMA DEN.

Bábinky na Lipně

Bábinky měly chuť na větší výlet a tak uspořádaly zájezd na Lipno. Jelo se v sobotu 26. 9. na stezku v korunách stromů a na Vítkův hrádek. Jely převážně starší ročníky, ale věk jim nezabránil vyjet sedačkovou lanovkou na stezku a vystoupat na nejvýše položený hrad v Čechách Vítkův hrádek. Počasí bylo dopoledne zamlžené a tak Alpy tentokrát vidět nebyly, přesto byla cesta po dřevěné konstrukci stezky velice za-

jímavá, a díky množství informačních tabulí i poučná. Dozvěděli jsme se mnohé o životě v okolním lese a o technických parametrech stavby. Odpoledne výlet pokračoval návštěvou Vítkova hrádku, kde nás uvítal dobově oděný, vlídný kastelán, který nabídl občerstvení a také kulturní program v podání písničkáře Aloise. Při výstupu na vyhlídkový ochoz hradu nás doprovázela píseň „Dobrý den majore Gagarine“, dobře vypovídající o svéráznosti umělce. Odměnou za výstup nám byl překrásný výhled, neboť meteorologické podmínky se značně zlepšily. Nálada po celou dobu zájezdu byla výborná a myslím, že výlet se všem líbil.

za bábinky BM ve spolupráci s paní Klasovou

Zveme všechny na

XIII. VÁNOČNÍ TRHY

které se budou konat

29. 11. 2015 od 14⁰⁰ na ÚM Radomyšl

**Těšit se můžete jako každý rok
na mnoho prodejců !!!**

 ANDELSKÁ POŠTA bude o trzích vybírat dopisy Ježíškovi.
Honem malujte a pište svá přání, ať na Vás nezapomene!

DIVADLO PRO DĚTI

DĚTSKÝ DIVADELNÍ SPOLEK PIKI VOLYNĚ

ZAHRAJE POHÁDKU

ČERTOVSÁ BABČA

Dobré slovo blízkého člověka je nad všechny drahé věci

Šťastná léta svého dětství jsem prožívala v malé šumavské vesničce Tažovická Lhota na Strakonicku. Ráda vzpomínám na Vánoce, které tady měly zvláštní kouzlo. Naše chaloupka stála asi sto metrů od lesa a pohled na ojíňené a zasněžené stromy byl překrásný.

Vyrůstala jsem v době druhé světové války v početné rodině se čtyřmi sourozenci, rodiči a prarodiči. Proto byly i naše Vánoce skromné. Stromeček jsme měli ozdobený pečeným cukrovím, perníčky, vlašskými ořechy, panenskými jablíčky a vlastnoručně zhotovenými řetězy z barevných papírů. Ani dárky nebyly nákladné. Tatínek rád četl, a proto i naše dárky obsahovaly hlavně knihy a nějaké školní potřeby. Tehdy jsme se dovedli radovat i z obyčejné knížky a gumy. Nikdy nezapomenu na mamčině vytečený bramborový salát, vánočku, jablkový závin a černou omáčku.

Po večeři jsme rozbalili dárky a věnovali se starým vánočním zvykům. Potom jsme se shromáždili kolem tatínka, přednášeli básničky a zpívali vánoční písně. Dodnes si jednu pamatuji: „Když nad Betlémem andělé jsouc boží chválu pěli, tu z jejich písně veselé se rozplesal svět celý...! Byly to nádherné chvíle.

Pozorovali jsme babičku, jak besedovala s dědečkem, který kouřil ze sváteční porcelánové dýmky s nápisem Přijmi, otče, tuto dýmku na památku ode mne, můžeš si z ní zakouřiti vždy po dobrém obědě. Této dýmky si dědeček velice vážil. Dostal ji od jedné ze sedmi dcer (naší tety),

Září 2015 - návštěva ze Štětí. Foto před vchodem DPS v Radomyšli. Zleva Marta Uhlová, vpravo její dcera Olinka a uprostřed moje maličkost

kteřá pro nedostatek práce u nás byla zaměstnána v cihelně ve Vídni a dýmku mu koupila za první výplatu.

Vyvrcholením večera bylo troubení pastýře. Na zádech nosil nůši, říkalo se jí pražská, a do ní mu hospodyně dávaly výslužky. Také naše maminka ho vždy obdarovala. Maminka byla velmi štedrá. I v naší obci byla pastouška, kde bydlelo několik rodin v jedné místnosti. A právě v prosinci jsme mívali domácí zabijačku a maminka vždy tyto lidi podělila.

Přestože rodiče již nežijí, s láskou a vděčností na ně vzpomínám. Nemohli nám darovat drahé věci, ale měli pro nás vždy vlídné slovo, dobrou radu, pochopení a žili jsme spokojeně. Ono někdy slov od našich blízkých nahradí i nejdražší vymoženosti dnešní elektroniky. Právě citový kontakt s rodiči mnohým dětem dnes chybí.

Po ukončení štedrého večera jsme se pěšky vypravili do kostela ve Volenicích na půlnoční mši svatou. Od té doby uplynulo sedmdesát let; spolu s manželem Bohumírem (bohužel před 22 roky zemřel), jsme vychovali tři hodné děti; jsem šestinásobnou babičkou a šestinásobnou prababičkou. Mám velmi ráda prózu, ale miluji i poezii, tady uvádím své verše:

*Za okny třpytí se sněhová nadílka,
záclony provoní anýz a vanilka,
vánoční koledy zpívají andělé,
zas přijdou Vánoce šťastné a veselé!
Nesem Vám novinu z Betlémských plání,
plesejte nebesa, zajásej zem!
K chudičkým jesličkám nebe se sklání.
Svůj pokoj Ježíšek přináší všem!*

Přeji všem čtenářům spokojené Vánoce a šťastný nový rok 2016. Pokud lidem dobré vůle a hlavně všem dopisovatelům oblíbeného SOBÁČKA.

Jiřina Machníková DPS

Jana Drobníková, 10 let, ZUŠ Blatná

Na kole k pomníku CH. Battaglii

V sobotu 3. října 2015 město Sedlice pořádalo regionální akci „Na kole k pomníku CH. Battaglii“ aneb „Rozloučení s cyklistickým létem 2015“. Zahájení se uskutečnilo ve 14.00 hodin u fotbalového stadionu v Sedlici.

V letošním roce nám počasí velice přálo a dá se říci, že téměř za letního počasí se zúčastnilo 52 cyklistů různých věkových kategorií. Nechyběli tradiční účastníci na našich cyklo-akcích z řad dříve

František Hejtmánek, jeden z nejstarších účastníků

narozených, pan František Hejtmánek, Jan Veselý, František Barcal, František Hajdekr, Zdeněk Baloušek, František Ředina a celá řada dalších. Byly připraveny dvě trasy: modrá – Sedlice – Čekanice – Chvalov – Bratronice a zpět (délka 18 km); červená – Sedlice – Čekanice – Chvalov – Bratronice – Nahošín – Doubravice – Lažany – Čekanice – Sedlice (délka 21 km). V cíli na účastníky čekalo malé občerstvení a tradiční účastnická medaile.

Závěrem zbývá pozvat cyklistickou veřejnost na příští rok na „Zahájení cyklistické sezóny“, které se uskuteční v sobotu 26. března 2016 s tradičním startem ve 14.00 hodin na silnici u Základní školy T. G. Masaryka v Sedlici.

Jiří Rod, starosta města

Podzimní bazar oděvů

Český svaz žen Sedlice pořádal „Podzimní bazar“ obnošených oděvů se zaměřením na podzim a zimu. Bazar se konal od 12. do 17. října v Zasedací místnosti Městského úřadu v Sedlici. Tyto bazary se těší veliké oblibě u široké veřejnosti, protože si zde mohou nejen maminky pro děti, ale i veškerá veřejnost nakoupit pro celou rodinu za výhodné ceny mnohdy téměř nové oblečení. O oblibě u veřejnosti svědčí bohatá návštěvnost.

Svazu že v Sedlici patří poděkování za přípravu této akce.

Jiří Rod, starosta města

Sedlická krajka v proměnách času

Krajka Sedlice o.p.s., město Sedlice a Pivovarské muzeum Plzeň Vás zvou na výstavu ručně paličkované krajky, která se koná od 29. října 2015 do 10. ledna 2016 v Pivovarském muzeu v Plzni, Veleslavínova ulice 6. Muzeum je otevřeno Po – Ne od 10 – 17 hodin.

Výstava byla zahájena ve čtvrtek 29. října v 17 hodin „Vernisáží“. Na úvod přivítala všechny přítomné Mgr. Vendula Hnojská za pivovarské muzeum a předala slovo Ing. Jiřímu Rodovi starostovi města, který v krátkosti představil Sedlici. Dále přednesla zdravotní paní Martina Srbová – ředitelka Sedlické krajky o.p.s., seznámila přítomné s historie

krajčářství v Sedlici a představila vystavené exponáty. Kulturní vystoupení na vernisáži zabezpečili členové Tanečního souboru města Sedlice. Na úvod předvedli tanec „Doudlebskou polku“ v podání tak, jak bývalo zvykem ji tancovat na plesech v Sedlici. V druhé části vystoupení byla předvedena „Česká beseda“.

Návštěvníci se mohou seznámit s ručně paličkovanou Sedlickou krajkou a s historií krajčářství na Sedlicku od první poloviny 18. století až po současnou tvorbu. Oko potěší jak krajky historické staré více než 100 let, tak rozmanitá škála oděvních a bytových doplňků, v nichž se snoubí tradiční techniky paličkování s moderními prvky.

14. listopadu proběhne v Pivovarském muzeu v Plzni jednodenní výuka paličkování v rámci oblíbených workshopů s názvem Podzimní inspirace.

Jiří Rod, starosta města

Adventní setkání a Vánoční vyrábění v Sedlici

Město Sedlice Vás zve na „Adventní setkání“ (kulturně – tržní akci) **28. listopadu 2015** na náměstí T. G. Masaryka v Sedlici.

Český svaz žen Sedlice si i letos připravil na první adventní víkend spousty krásného vánočního tvoření. Přijďte s námi zahájit adventní období výrobou vánoční dekorace či malého dárečku pro své blízké, určitě potěší. Budeme se na malé i velké těšit v sobotu **28. listopadu 2015 od 15 hod.** v zasedací místnosti Městského úřadu v Sedlici. Vstupné dobrovolné.

Kulturní program bude zahájen vystoupením „Pootavských trubačů“. V programu nebude chybět tradiční vystoupení žáků Základní školy a Mateřské školy T.G. Masaryka v Sedlici. Pro malé návštěvníky, ale nejen pro ně, je připraveno představeními loutkového divadla „Táta a máma“. V chodbě radnice nebude chybět anděl přijímající „Ježíškovu poštu“ – přáníčka od dětí Ježíškovi – s prosbou o vyplnění tajných přání (přáníčka bude možno vyrobit přímo na místě v „dílně svazu žen“).

Návštěvníci adventního setkání si budou moci nakoupit vánoční dárky a obdivovat celou řadu výrobků regionálních výrobců jako např.: výrobky sedlické paličkové krajky a dokonalé repliky historického skla z bělčické sklárny, nebude chybět tradiční „dílna“ svazu žen, kde si budou moci všichni vyrobit přáníčka a různé dárky s vánoční tematikou, umělecké perníčky paní Čelkové z Dobšic – včetně ukázek zdobení, křehké kouzlo skleněných figurek paní Hálkové z Lažánek, paní Lenka Adamcová nabídne dekorativní předměty zhotovené technikou „patchwork“ a oděvní prvky ruční výroby, bude možné nakoupit až 140 druhů koření z různých koutů světa u pana Stibůrka, u paní Bílkové můžete zavzpomínat na doby našich babiček – jejich křížaly a nakoupit různé druhy sušeného ovoce, paní Ludmila Mikasová ze Sousedovic nabídne do podzimní a zimní nepohody teplé bavlněné ponožky, paní Božena Mikasová přijede se šperky a drobnou keramikou, paní MUDr. Fišerová bude nabízet dřevěné malované šperky a různé dekorativní předměty a další.

Odpoledne bude zakončeno slavnostním rozsvícením vánočního výtvarného města.

Česko zpívá koledy

Český svaz žen Sedlice a Město Sedlice zve všechny občany na letošní zpívání koled, které se uskuteční ve středu **9. prosince od 18 hodin**

u „Vánočního smrku“ na tržnici u DPS v Sedlici. Přijďte podpořit tuto předvánoční akci. Těšíme se na Vás.

Novoroční sešlost

Město Sedlice Vás srdečně zve na sedmnáctou „Novoroční sešlost“ 1. 1. 2016 od 16 hodin.

K poslechu a dobré pohodě bude hrát „Kapela – Václava Kováře z Oseka“. Nebudou chybět prostředky na zahřátí a proti nachlazení (např.: čaj ovoněný produktem z Božkova a pro dámy teplý punč z griotky). Setkání bude zakončeno tradičním ohňostrojem. Přijďte přivítat společně nový rok.

Jiří Rod, starosta města

Vánoční výstava 10. – 12. prosince

Všichni jsou srdečně zvaní na tradiční vánoční výstavu Veselé Vánoce, kterou pro Vás pravidelně připravuje Český svaz žen Sedlice v zasedací místnosti Městského úřadu v Sedlici. I letos představí svou práci a své výrobky děti z MŠ a Základní školy TGM v Sedlici. Výstava je doplněna drobným prodejem krásných vánočních dárků ruční výroby. Přijďte podpořit tuto akci a zpříjemnit si tak předvánoční čas.

Zpívání u jesliček

V loňském roce Farnost Sedlice a Svaz žen Sedlice obnovili tradici Zpívání u jesliček. Po všem tom vánočním shonu a přejídání měli lidé tu možnost si přijít prohlédnout vánočně vyzdobený kostel sv. Jakuba v Sedlici a poslechnout si, ale i zaspívat, krásné české koledy. I tento rok jsme se rozhodli tuto akci, která se těšila veliké oblibě, zopakovat. Všechny, kteří si chtějí poslechnout české koledy v podání našich nejmladších občanů a pak si sami zazpívat, srdečně zveme do našeho kostela sv. Jakuba v Sedlici v neděli **27. prosince 2015, začínáme v 15.30 hod.**

Tříkrálová sbírka

Již třetím rokem se v neděli **10. 1. 2016** uskuteční v Sedlici Tříkrálová sbírka. Doufáme, že i tentokrát podpoříte tuto akci, která je pořádána Charitou České republiky. Výtěžek sbírky je určen především na pomoc nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším jinak sociálně potřebným skupinám lidí a to zejména v regionech, kde sbírka probíhá.

V Sedlici už máme slušnou základnu koledníku, ale budeme rádi, když se přidají i jiné děti. Kontakt: K. Prexlova, 773 991406. Předem děkujeme.

Poděkování

Český svaz žen Sedlice by rád touto cestou poděkoval Městu Sedlice za finanční podporu a všem sponzorům, kteří naše akce v roce 2015 podpořili. Těšíme se na další spolupráci v roce 2016.

Halloween v Sedlici

Český svaz žen Sedlice uspořádal v poslední říjnový den již 3. ročník dětské akce Halloweenský podvečer a stezka odvahy za světél lampiónů.

Letos nás překvapil obrovský počet malých i velkých návštěvníků. Počasí vyšlo na jedničku, spousta dětí přišlo v různých strašidelných kostýmech a přinesly krásné vydlabané dýně. Stezka odvahy se šla pochopitelně za tmy, na třech bodech na děti čekali drobné úkoly a odměny. Těšíme se na viděnou na další akci.

NAKAMA SHOTOKAN Sedlice – závody, umístění, reprezentace

Podzimní závody se především týkají závodícího trenéra a člena reprezentace České Republiky Marka Pohanky. Na Budapest Open v Maďarsku skončil na 3. místě /v konkurenci závodníků z 23 zemí/, na Euro Grand Prix v Plzni na 2.místě /v konkurenci závodníků z 19 států/ a na obou závodech byl i nejlepším z ČR. To samé se dá říci i o závodech světové série K1 Premiere League v Německu a Rakousku, kde při účasti 55 a 59 zemí byl opět nejlepším z ČR. Svými výkony si tak říká o nominaci na ME v příštím roce, ale je ještě nutné potvrdit vše svým umístěním na MČR v prosinci v Ostravě.

Za dosažené výsledky vděčí Marek Pohanka především podpoře svých rodičů a městu Sedlice.

Tři tituly přeborníka pro SK NAKAMA SHOTOKAN Sedlice

Sedlický oddíl se poprvé zúčastnil Krajského přeboru v karate v Českých Budějovicích. Pro vybrané závodníky to byla naprostá premiéra a hlavně sbírání zkušeností. Ale i tak přivezli sedličtí karatisté pěkná umístění. Soutěžili převážně v kata /sestava technik v imaginárním boji s nepřítelem/.

V kategorii mladší žáci 10-11 let obsadil Jakub Bláha 7. místo, Lucie Zadra – starší žákyně 12-13 let 5. místo, Karel Šavrdra - dorostenci 5. místo a nakonec Adéla Zadra v kata juniorky, trenér Marek Pohanka v kata muži a kumite - 60kg, přivezli tituly Krajských přeborníků. Za zmínku také stojí výkon mladšího žáka /8-9 let/ Adama Formánka, který i když si nedovezl cenné umístění, svým výkonem potěšil trenéra a zaujal rozhodčí.

Je rozhodně na čem stavět a pracovat na zlepšení výkonů. V porovnání s krajskou konkurencí si všichni závodníci uvědomili své rezervy a ví, co musí zlepšovat.

MĚSTO SEDLICE zve všechny na ADVENTNÍ SETKÁNÍ kulturně-tržní odpoledne dne 28.11.2015 na náměstí T.G.Masaryka od 14.30 hod.

Kultura:

14.30 hod. - zahájení „Adventního trhu“ - Pootavští trubači
15.00 hod. - pásmo dětí Mateřské školy Sedlice 15.30 hod. - ZŠ T.G.Masaryka v Sedlici
16.00 hod. - pohádka divadla TÁTA a MÁMA 16.45 hod. - ZŠ T.G.Masaryka v Sedlici
17.00 hod. - Pootavští trubači 17.15 hod. - rozsvícení vánoční výzdoby

Ježíškova pošta- příjem přání pro Ježíška – možno zhotovit přímo na místě, možnost vyzkoušení zdobení vánočních perníčků s paní Čelkovou-děti i rodiče, skleněné figurky paní Hálové, Pootavští trubači.

Trh: Femeslný jarmark-prodejci regionálních produktů, (sedlická krajka, repliky historického užitného skla, vánoční dekorace, dekorativní výrobky ze skla, ručně vyráběné malované dřevěné šperky a oděvy, košíky z vrbového proutí, 140 druhů koření z různých koutů světa, sušené ovoce, atd. občerstvení – horké víno, čaj, grog, klobásy atd.

Setkání bude zakončeno rozsvícením vánoční výzdoby

ČESKÝ SVAZ ŽEN SEDLICE POŘÁDÁ VÝSTAVU PRACÍ SEDLICKÝCH DĚTÍ A ŽEN „VESELÉ VÁNOCE“

Jihočeský kraj

10.-12.12.2015 8.00-16.00 hod.

Zasedací místnost MĚÚ v Sedlici

MĚSTO SEDLICE zve všechny spoluobčany na NOVOROČNÍ SEŠLOST

1.1.2016 náměstí T.G.M. v 16.00 hod.
Od 16.00 hod. hraje „Muzika – Václava Kováře“
Setkání bude zakončeno ohňostrojem

Posvícenské posezení v Sedlici

V pátek 25.9. uspořádal spolek občanů veřejně aktivních S.O.V.A. pro milovníky harmonik posvícenské posezení s Renátou a Josefem Pospíšilovými, čili s „Harmonika duo“. Bezmála zaplněný sál místní sokolovny dokázali účinkující přivést doslova do varu. Po počátečním ostychu obecenstvo pělo většinu skladeb spolu s umělci. Představení se natolik líbilo, že si návštěvníci sdělovali dojmy u vínka či pívka, ještě několik hodin po ukončení produkce.

Podzim v sedlické školce

Letošní školní rok 2015/ 2016 jsme začali v plné síle, my, učitelé, i dětičky. Do první třídy - Berušek nastoupilo 28 dětí ve věku 3-5 let a do druhé třídy - Zajíčků postoupilo 28 dětí ve věku 5-6 let. Dětičky si brzy zvykly na stálý režim, který s nastoupením do školky začal, a my jsme jim ho zpestřili hned na začátku představením divadélka LUK

s pohádkou Medvídáta.

17. 9. se jako tradičně konal Běh sedlických nadějí, kterého se zúčastnily děti ze školky i žáci základní školy. Všichni zúčastnění byli rozděleni do skupin podle věku a vítězové získali medaile a potlesk všech ostatních.

Využili jsme podzimních darů přírody a setkali jsme se ve školce s rodiči a jejich ratolestmi a vyráběli jsme např. ježky či strašidla z kukuřice.

14. 10. se děti z 2. třídy a starší děti z 1. třídy vydaly vlakem na výlov rybníka Velkorojický. Tam se nás ujal pan Šípek, který nám ukázal všechny ryby, které rybáři loví. Děti poznávaly okouna, štika, sumce,

či kapra červeného. Ještě nám bylo vysvětleno, které rybářské náčiní je potřeba k chytání a výlovu ryb. Děti přijely nadšené a plné nových poznatků o světě rybářů.

Protože je podzim v plném proudu, museli jsme i naši školní zahradu nachystat na zimní spánek, proto si děti přinesly hrabičky a hrabaly listí, kterým jsme měli pokrytou už skoro celou zahradu.

Abychom se trochu zahřáli a pobavili i uvnitř školky, přijelo za námi naše známé a oblíbené divadélko KOS a zahrálo nám pohádku O milostném psaníčku. Jako obvykle se pohádka líbila.

Z těchto akcí vám přikládáme fotografie.

Kolektiv MŠ Sedlice

Ve zdravém těle zdravý duch

Osada Pacelice, spadající pod správu Obecního úřadu ve Škvořeticích, kdysi (ještě za socialistické éry) překypovala sportovními akcemi. Zavidět jí mohly i velké obce.

Potom, po odstěhování většiny mladých protagonistů této uznávané pacelické kapitoly pryč, Pacelice upadly do letargie a ponuré šedi. Jakoby nějaký zlý čaroděj tuto visku spoutal kletbou.

Teprve před několika lety se zase začalo blyskat na časy. Několik nadšenců v čele se zastupitelem Josefem Horou podniklo různé kroky pro oživení veřejného dění - v první řadě mládežnického sportu. Vdechli život třem sportovním akcím: jarní střelecké soutěži pro děti i dospělé „Zlatá muška“, letním „Cyklohrátkám“ a podzimním závodům v terénním běhu „Pacelická tretra“. Akce se ujaly. Počet soutěžících rok od roku stoupá a do Pacelice se sjíždí závodníci i z Blatné a okolních obcí. Obecní úřad v čele se starostou Lubomírem Novým od začátku těmto aktivitám fandí a štedře je podporuje.

Pacelickým aktivistům je příznivě nakloněna i „nebeská vrchnost“. Zatím s jedinou výjimkou proběhly veškeré sportovní podniky za ideálních klimatických podmínek. Nejinak tomu bylo letos.

Tradičně sportovní sezónu v Pacelicích odstartovala koncem dubna střelecká soutěž „Zlatá muška“. Vzduchovka se chopil rekordní počet účastníků, bylo jich 44! Rozdělení do tří kategorií si to rozdali přítomní borci ve dvou disciplínách, jednak vleže ve střelbě na klasické papírové terče, podruhé pak v „rychlopalbě“. Tenhle duo přebor systémem klasického pavouka spočíval v tom, že soutěžící museli doběhnout na pozici a odtud střilet do kovových postaviček. Kdo první srazil diabolou sklapovací figurku, postoupil dál.

Srdečné díky patří hlavně členům blatenského sportovně střeleckého klubu v čele s pacelickým rodákem Markem Novotným, kteří mají nad tímto podnikem od prvního ročníku patronát a sponzorsky dodávají na závody vzduchovky, diabolky i terče.

Výsledková listina je dlouhá, najdete ji pořadatelů. Zde uvádím jen vítěze, ale gratulaci si zaslouží všichni: kategorie dětí od 6 do 10 let 1.

místo Kristýna Vojíková z Protivína, od 11 do 14 let: 1. místo Karolina Šišková z Blatné, junioři a dospělí: 1. místo Miroslav Vylita ze Škvořetic. Střelba na sklapovací terče: kategorie dětí od 6 do 11 let: 1. místo Kristýna Vojíková z Protivína, od 11 do 14 let: 1. místo Lukáš Ludvík z Pacelice, junioři a dospělí: 1. místo Ladislav Kovařík ze Sedlice. Za „krále střelců roku 2015“ byl

s přihlédnutím ke všem okolnostem vyhlášen Ladislav Kovařík ze Sedlice.

Kola se dostala ke slovu tentokrát výjimečně až v září. To však školákům a předškolákům vůbec nevadilo a užili si je stejně jako vždycky předtím. Struktura této akce zůstala zachována a opět se skládala ze dvou částí: Jízdy zručnosti a závodů

okolo vesnice mimo silniční provoz. Zejména při sestavování trasy na jízdu zručnosti se organizátoři rozhodli nedat dětem nic zadarmo. Malí i větší cyklisté se museli na úvod „poprat“ s dlouhým slalomem. Následovalo přenášení plného kelímku ze stolu na stůl, zúžený přejezd, házení tenisákem do košíku a konečně zdolání tzv. „houpačky“ tj. prkna na kulatém špalku. Traťoví rozhodčí byli přísní a neoblomní. A protože se na tuto akci vypravilo 35 předškoláků a školáků, jízda zručnosti se protáhla až do pozdních odpoledních hodin. Pořadatelé se tedy rozhodli druhou etapu „Cyklohrátek“ - závody okolo vesnice - trochu

zkrátit a tedy urychlit. Novinkou letošních „Cyklohrátek“ bylo vytvoření čtvrté kategorie pro tu opravdu nejmenší drobtinu, která symbolicky odstartovala na „odrážedlech“. Zájem o tuto novou kategorii pořadatele příjemně překvapil.

V kategorii A /12- 14 let / zazářil dvanáctiletý Jakub Navrátil ze Škvořetic, v kategorii B /9- 11 let / vyhrál jedenáctiletý borec Tomáš Hutník z Mačkova. Do Pacelic přijel vzorně připravený a natrénovaný na kvalitním stroji starém teprve dva roky. Během sezóny 2015 „zlomil vaz“ celkem 1600 kilometrům a tak patřil od začátku mezi favority. „Samotného mě cyklistické toulky tolik nebaví. To s bráchou, tátou a kamarády jsem na kole ve svém živlu,“ zpovídal se po převzetí trofejí a věcných cen jako žehlička rozpálený cyklistický odvážlivec. „Tahle vaše akce se mi moc líbila, příští rok se sem určitě vrátím,“ sliboval úspěšný jezdec.

Při vyhlásování výsledků se nezapomnělo ani na ocenění dvou nejmladších účastníků - teprve tříleté Karoliny Hugrové z Chlumu a stejně starého Adama Voříška z Blatné. Pak už následovaly jednotlivé kategorie z první disciplíny - jízdy zručnosti:

Kategorie odrážedla 1. místo Lili Slezáková z Blatné, v kategorii C /6- 8 let / 1. místo Jakub Slezák ze Skaličan, v kategorii B /9- 11 let / 1. místo David Slezák ze Skaličan, a elitní kategorii A /12- 14 let / vyhrál Lukáš Ludvík z Pacelic.

V kategorii odrážedel si při symbolickém mini závodů nejlépe vedl čtyřletý Petr Týma z Blatné, následovaný stejně starou Anetou Pechovou rovněž z Blatné a dalším hostujícím Blateňákem, pětiletým Lukášem Maříkem. 1. místo v kategorii 6-8 let Jakub Slezák ze Skaličan, 9-11 let 1. místo Tomáš Hutník z Mačkova, a 12-14 let vyhrál Jakub Navrátil ze Škvořetic.

Někdo by si mohl pomyslet, že běh představuje pro mládež ve srovnání s cyklistikou a sportovní střelbou neatraktivní disciplínu. V Pacelicích to ale takhle nefunguje. Letošní závody v přespolním běhu „Pacelická tretra“ uvítaly na startovní čáře mezi obecním domem a pomníkem padlých z 1. světové války osmnáct lehkonohých odvážlivců. Největší uznání a obdiv si vysloužil jedenáctiletý Ondřej Drnek, který se stejně jako vloni rozhodl běžet vedle své vlastní kategorie ještě v kategorii pro starší závodníky. A zatímco v mateřské věkové skupině vybojoval stříbrnou medaili, mezi těžšími a staršími soupeři slavně zvítězil!

Mezi nejstaršími běžci se vešel na bednu i domácí nadšenec Lukáš Ludvík /13 let/. „Pacelická tretra“ měla velmi rychlý, možno říci až rekordně rychlý průběh. Během hodiny a čtvrt se odehrála celá akce, včetně uvítání závodníků a závěrečného ceremoniálu. Nejlépe posloužily nohy a zdravé plíce tentokrát těmto běžcům: V 6- 8 let urazil určenou dráhu jako první Lukáš Šourek z Chlumu, v 9- 11 let se stal šampionem Martin Beneš z Blatné, v kategorii 12- 14 let si pohár pro vítěze odnesl Ondřej Drnek z Blatné.

Pořadatelé sportovních akcí v Pacelicích včetně zástupců Obecního úřadu ve Škvořeticích doufají, že jim mládež i s rodiči zachová přízeň také v sezóně 2016 a že mladých průkopníků tělovýchovy všeho druhu bude přibývat jako hub po dešti.

Vladimír Šavrdra

Blahopřání dříve narozeným do Škvořetic a Pacelic

Měsíc říjen byl významný pro tyto škvořetické občany, kteří urazili další krok na cestě dlouhověkosti. Václav Choura /80 let/, Libuše Pešková /88 let/, Marie Židová /83 let/, Emilie Týmová /84 let/ a František Rod /91 let/.

V měsíci listopadu oslavili krásná životní jubilea Marie Kadlecová /82 let/ ze Škvořetic, Ludmila Šornová /82 let/ ze Škvořetic a Jiřina Chramostová /85 let/ rovněž ze Škvořetic.

2. prosince se dožívá 84 let pan František Meloun ze Škvořetic.

Všem uvedeným pamětníkům Obecní úřad Škvořetice v čele se starostou Lubomírem Novým přeje ještě mnoho sluncem zalitým let, pevně zdraví, plnou náruč štěstí a pohody, neustálý životní optimismus a neutuchající pramen lásky a péče ze strany jejich nejbližších.

Vladimír Šavrdra

Vítání nových občánků obce

V sobotu 3. října 2015 jsme v obci Tchořovice přivítali do života dva nové občánky - Sáru Zemanovou a Barboru Zítkovou. Setkání se uskutečnilo v zasedací místnosti obecního úřadu.

Nové občánky přivítaly také tchořovické děti svým vystoupením pod vedením paní Mileny Bolinové. Slavnostní atmosféru navodily tóny houslí v podání Ivetky Balkové a Hanky Honzové.

Novým občánkům přejeme hodně zdraví a šťastné dětství, jejich rodinám hodně trpělivosti a radosti z výchovy dětí.

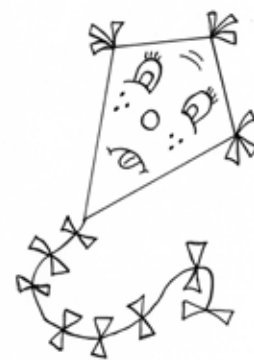
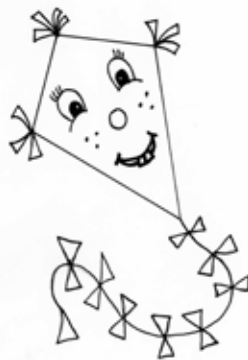

Drakiáda

Poslední říjnový den připadl letos na sobotu a ta patřila letos tchořovické drakiádě. Přestože se tato akce uskutečnila na bývalém letišti poprvé, sešlo se poměrně hodně účastníků. Určitě k tomu přispělo také nádherné počasí. Nebe bylo modré, sluníčko svítlo a foukal příznivý vítr. Do vzduchu vzlétli pestrobarevní draci. Ne vždy se draci poslušně vznášeli, a tak museli dětem na pomoc přispěchat tatínkové, maminky či prarodiče a neposlušného draka opět zvednout do oblak či pro něj doběhnout, pokud odlétl pryč. Malým i velkým určitě vyhládko, a proto přišly vhod špekáčky, které jsme si opekli nad ohněm. Nechyběl ani teplý čaj či bábovka. Kromě létajících draků děti malovaly křídla draky na plochu letiště.

Pouštění draků pochází pravděpodobně z Číny. Podle legend byli draci spojením mezi lidmi a bohy, jindy měli zastrašit nepřitele či odehnat ptáky z rýžového pole. V Čechách je tradice pouštění draků stará asi 500 let. I dnes je to oblíbená podzimní zábava a věřím, že všichni účastníci této drakiády, ať malí či velcí, si to pěkně užili a strávili příjemně podzimní odpoledne. Poděkování za to patří paní Ivaně Machovcové, která byla organizátorkou této zdařilé akce.

Najdeš mezi draky 8 rozdílů? Draky si můžeš také vymalovat.

Pozvání na zahájení adventu

Obec Tchořovice srdečně zve na zahájení adventu ve Tchořovicích v **sobotu 28. listopadu 2015** od 14 hodin v hospodě Na Kopečku. Přijďte se podívat na vánoční výstavu spojenou s prodejem vánoční dekorace a na výstavu betlémů. Pro děti je připravena tradiční tvořivá dílna.

Eva Křivancová, starostka obce

Mladí hasiči

Branný závod

Během uplynulého času jsme se pilně připravovali na závod požárnícké všestrannosti ve Střelských Hošticích. Ti nejmladší se učili nové uzle, značky, používat buzolu, pracovat s mapou. Zopakovali jsme si, jak ošetřit různé zranění a samozřejmě střelba ze vzduchovky, ta jako obvykle bavila děti ze všeho nejvíce. Méně populární byl nácvik štafety požárních dvojic. Konečně v sobotu 10. října nastal den „D“ a my jsme ukázali, co jsme se naučili. Naši nejmladší, kteří tuto soutěž běželi poprvé, byli na 14 místě, starší skončili na krásném 9 místě a naším největším úspěchem bylo 2. místo Lucky Polákové, 3. místo Martina Fořta a 5.

místo Nikoli Slavičkové, kteří soutěžili za dorost.

Úklid hasičárny

Ve středu 28. 10. jsme se sešli, abychom pořádně uklidili naši hasičárnu. Sešli jsme se v hojném počtu, rozebrali si hadry, košťata, kýble a vrhli jsme se s vervou a nadšením do práce. Umyli jsme okna, vyčistili okapy, vyměnili jsme tašky na střeše, ometli pavučiny zevnitř i zvenčí, uklidil se tranzit a mnohé další. Všem pracantům patří velké díky.

Martina Čadková

Vzpomínky na vánoční radosti i strasti

Zimy před více jak 65 lety bývaly zcela jiné. Sněhu a mrazu byla daleko více, nebo nebylo, ale z pohledu mého dětského vnímání to tak vypadalo.

Blížící se období Vánoc, bylo námi dětmi, velmi očekávanou změnou v rytmu denního života. Škola skončila, nastala doba dětských her, radosti, očekávání a někdy i velkých nadějí. Sněhu v této době bylo skutečně hodně. Zasněžené stráně, pole, louky, ale i cesty a pěšiny uprostřed vesnické zástavby. To bylo to, na co jsme se nejvíce těšili. Saně v různém podání a kvalitě byla v každém domě. Nikomu nevadilo, že byly některé saně více než sešlé a někdy jen silou dětské zrůdnosti držely pohromadě, protože nejdůležitější bylo, že se na nich nechalo jezdit. Sáňkovalo se všude, kde byl dostatečný svah – neboli kopeček, a saně nebylo nutno tahat nebo tlačit. Výjimkou nebyly ani cesty a pěšiny sloužící k pohybu obyvatel, ale i hospodářských potahů. Jednou, z velmi navštěvovaných míst byla hráz rybníka Hořejšího, kde se jezdilo z hráze „od čapu“, kolem několika starodávných dubů a končilo se na zahradě zemědělské usedlosti, dnes již zbouraného domu čp. 56. Nikomu z obyvatelů domu přítomnost nemalého počtu dovádějících dětí nevadila. Sem tam naražená některá část těla, promrzlá a někdy i promáčené nohy či ruce nikoho nepřekvapovaly a nikdo z toho nedělal vědu. Daleko horší to bylo, když došlo k újmě na šatech či botách, tady obava z represálií rodičů byla zcela namístě. Nejčastěji se ztrácely rukavice /pokud byly/ a velmi často došlo i k úhoně na zadní části těla, kdy část kalhot vzala za své v důsledku intenzivního klouzání po této části těla. Vzpomínám, jak mě vždy rodiče při odchodu napomínali: „... vrať se brzo, nezabij se, a pokud možno nerozbij saně, nebo dostaneš nařezáno ...“ Tak to bylo ale v každé rodině. Naši rodiče měli zdaleka jiné starosti než doprovázet nás, děti, na obyčejné klouzačce.

Sáňkovalo se z hráze rybníka Dolejšího nedaleko mlýna, z hráze rybníka Starého. Také v Třeštně v těsné blízkosti Bažantnice, ale toto místo bylo spíše doménou /pro větší vzdálenost/ starších dětí. Sáňkovalo se samostatně na menších svazích, jako byla ulice od čp. 35 po obecní váhu, od železniční zastávky až Na Draha. Velmi častá byla jízda ve vlecích. Tady byly saně vzájemně spřaženy, což bylo daleko zábavnější, ale i riskantnější. Vůbec největším zážitkem pro nás děti byla jízda v záprahu za koňským potahem s ohromnými selskými sáněmi. To byla neskutečná krásna, na kterou se nedá zapomenout. „Cesty a pole zaváté hlubokým sněhem a po nich jedou koně se saněmi. Koním v klusu vlaje hřívá, ocas, kopyta tlumeně duní a při tom rytmicky pocinkávají mosazné zvonečky umístěné na chomoutu koní. A jinak ticho. V závěsu za saněmi drobný, ale neskutečně dlouhý vlak spřažených saní, které sami jedou. Nemusí se tahat, ale jen sedět a vnímat to kouzlo zimy, vánoční nálady a radovat se....“ Tak vzpomínám na pana Františka Pavlíka z čp. 34, který nám nesčíslněkrát tuto radostnou událost zprostředkoval. V pozdějších letech, když jsem o tom mluvil s jeho manželkou, s úsměvem na tváři prohlásila: „Von táta byl vždycky jako malej kluk. Já si myslím, že z těch jízd měl on ještě větší radost, než vy děti ..“.

Ke kouzlu Vánoc patřilo i pravidelné koulování. Koulovalo se všude a všichni. Pro kluky to byla zábava, pro děvčata někdy i malá řehole. „Vzpomínám, jak jsme se sněhovými koulemi proháněli skupinku děvčat. Zasyпали jsme je sněhem a ony, pochopitelně, začaly /taky pochopitelně/ strašně ječet. To pro nás byla pobídka a museli jsme v intenzitě přidat. Bohužel, stalo se, že nám to děvčata někdy vrátila, a potom se sněhem za krkem jsme zbaběle prchali, ostudou se šířili, ale pravdu nikdy nepřiznali ...“

Sněhové závěje a návěje byly pro zdejší děti místem velkého dobrodružství. Byly využívány ke stavbě důmyslných „bunkrů“ chodeb i spletitých dalších labyrintů. Mistry ve stavbě, s použitím vhodně upravených nástrojů a pomůcek dětskou rukou, byli především místní kluci, kteří na těchto místech někdy trávili veškerý volný čas. Docházelo tu i ke vzájemným sporům a to především o nejvhodnější místa. Smutek nastal, když se oteplilo a veškerá pracně vybudovaná díla byla

zničena. Naopak silné sněhové vánice se stávaly novou nadějí pro tuto činnost. Vhodných míst nebylo mnoho. K nejvýznamnější náležela zavátá úvozová cesta směrem „Na Obůra“, západní okraj úžlabiny pod rybníkem Starý, ale i další.

Když místní rybníky zamrzly, byl čas k bruslení. Běžnými bruslemi byly tzv. „šlajfky“, to byly brusle, které se na obyčejnou koženou botu připevňovali pomocí kličky. Byly nízké, a proto jakékoliv pády na led byly téměř bez následků. Jen ta klička byla malá a její ztracení bylo zcela běžné. Jako správní kluci jsme na ledě „kouřili doutníky“ z orobince. Čím byl doutník slabší, tím byl větší ozdobou naší mužnosti - najít ho nebylo totiž vůbec jednoduché.

Velmi často se na rybníce hrával hokej. Koupená hokejka v dnešní podobě byla zcela pro místní kluky neznámým artiklem. Zato hokejka uříznutá v lese a umně upravená námi kluky nebo za pomoci rodičů byla zcela běžnou záležitostí. Byla nejen vizitkou, ale vydržela i neskutečně dlouho v uceleném stavu. Pukem se stal dřevěný kotouč uříznutý ze slabšího polínka. Hrál se s vervou, obvykle až do setmění. Nikdo nechtěl prohrát a tak se brankové skóre někdy řešilo přímo na ledové ploše ručním způsobem. Následující den se ale v plné svornosti, pokračovalo dál. „Jednou po takovém 'prohraném zápase' jsem přišel s natlučeným nosem. Na otázku co se stalo? Zněla jasná odpověď - Hrálí jsme, ale zakopnul jsem a trochu jsem se klepnul do nosu, no a co! Přiznat barvu, že jsem nějakou schytl by se nevyplatilo, byla by to ostuda, a ještě by byl k tomu slovní doprovod“ S odhrnováním sněhu na ledě nám nikdy nikdo z dospělých nepomáhal. Rada našich rodičů zněla – chceš hrát, tak si led uklid', nechceš – seš línej, nehraj.

Vánoční stromek, to byla ta nejnnutnější věc, z našeho pohledu dětských očí, která nesměla v žádné domácnosti /i v té nejhudší/ chybět a také nechyběla. Nepamatuji se, že by jej někdo kupoval. Celá řada zemědělských usedlostí vlastnila menší či větší kus lesa a tak tu bylo o starost méně. Ti další buď stromek obdrželi darem nebo si pro něj prostě došli do lesa a pod dohledem hajného jistě nějaký našli. Používal se výhradně smrček, teprve o hodně později se objevila borovice. Dnes platí zásada, že stromek musí být zcela pravidelný a pokud možno ještě z nějaké cizokrajné dřeviny. Za mého mládí každý stromeček byl krásný a použitelný. Z lesa se nebral ten nejkrásnější ale ten, který bránil v růstu stromku jinému. Dospělí, ale i děti, prostě měli v sobě cit a chápali, že vánoční stromek je krátkodobá záležitost. Je pravdou, že každý z nás chtěl mít stromeček co nejkrásnější, rodiče dokázali ale zjednat nápravu. A tak byly stromky křivé, mezernaté a nepravidelné. Chybějící větve se po navrtání vsazovali nové, nerovnost se řešila jednoduchým postavením do kouta. Důležité bylo stromeček vlastnit, aby byl čerstvě uříznutý, neopadával a krásně voněl. Když se na stromeček připevnila čerstvá smrková nebo borová šiška /která později po podlaze rozsévala drobná semínka/, vánoční pohoda a hlavně radost a štěstí nás nejmenších bylo dokonalé.

Stromeček v domácnostech vydržel obvykle až do Tří králů. Z odstojeného stromečku se téměř všude vyráběly do kuchyně kvedlačky – malé i větší. „Maminka mou kvedlačku vždycky pochválila a dodala: To jsem ráda, že mám zase novou kvedlačku. Kdyby ty Vánoce nebyly, ani bych neměla čím tu polévku v tomto roce míchat.“

V pozdějších letech, když jsem se lesnickému povolání začal věnovat, jsem si velmi často vzpomněl na mudrost našich rodičů. Velmi mnoho se za ta léta změnilo a to nechci hodnotit současnou dobu. Vánoční stromky se v mnoha domácnostech staly módním doplňkem i ješitností bez jakéhokoliv citu a pochopení. Každý požadoval stromek ten nejkrásnější – vysoký, rovný, přiměřeně hustý, zcela pravidelný a čerstvý. Krádež stromků v lese byla zcela běžná záležitost. Vyřezávalo se vše bez ohledu na život lesa. Vyřiznul se stromek jeden, našel se stromek lepší a tak ten první se ještě v lese zahodil. Tak to šlo dál a dál. Po Vánocích zůstali někdy hajnému jen slzy v očích při pohledu na zničenou paseku „vánočními“ vandaly. Láska k lesu, lesnímu prostředí, ale i k životu zcela vyprchala. Nechápal jsem a nikdy nepochopím, jak asi „krásné“ byly Vánoce u těchto lidí.

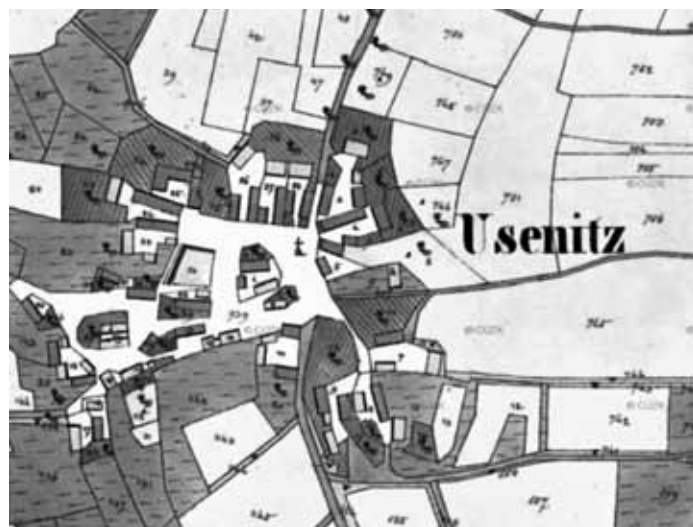
V určité době byly i skupiny osob, kterým lesní personál stromky na Vánoce připravoval. Převážná většina odběratelů byla velmi slušná, která za stromek poděkovala bez jakéhokoliv komentáře. Našli se i tací, kdy žádný stromeček nebyl pro jejich domácnost vhodný.

„Vzpomínám, jak při jedné takových stromkových problémech jsem navrhl dotyčnému /abych měl klid/, že mu uříznu stromek jakýkoliv, který si přímo v lese vybere. Souhlasil a tak jsme s T603 vyrazili po lesní cestě, která našťástí byla prohrnutá. Sněhu bylo po kolena, foukal silný vítr a začalo i pěkně mrznout. U jedné z borových kultur jsem nechal zastavit se slovy: Tak jsme tady soudruhu , stromeček který si vyberete, vám uříznu, bude naprosto čerstvý a jistě s ním budete spokojeni vy i vaše rodina ... Jak jsme procházeli mezi stromky, sníh se nám sypal na hlavu ale i za krk. Prsty byly zkroutené zimou. Dotyčný sodruh vybíral, zkoumal výšku, hustotu, pravidelnost i rovnost. Žádný nebyl dobrý. Asi po 30 minutách, promrzlý se sněhem v botách i za krkem našel ten nevhodnější /upřímně řečeno stromeček, který bych si nedovolil mu nabídnout/. S radostí jsem jej uřízl, svázal a umístil do auta. Když nastupoval, všiml jsem se, že je v polobotkách. Odjel. Následující rok nechtěl již o osobní výběru vánočního stromku ani slyšet, spokojil se se stromkem připraveným lesním personálem. Zlí jazykové tvrdí, že tento osobní výběr vánočního stromku, prezentoval na nějakém shromáždění, nevynechal prý ani moji spoluúčast.“

Sněhové problémy v obci v zimním období se řešily protahováním dřevěným pluhem, který byl v majetku obce. Byl zhotoven místními řemeslníky s největším podílem koláře Antonína Čáky čp. 49, nařízením německých zákonů v roce 1939. Velmi brzy se ukázalo, že je to věc velmi užitečná a usnadní se sněhem mnoho práce. Pluh byl šípovitého tvaru a jeho šíře byla libovolně nastavitelná. Tažen byl optimálně dvěma páry koní. Protahovaly se nejen silnice, ale i cesty a uličky v obci. Pluh byl uložen u hasičské „kolny“- zbrojnice na volném prostranství. Protahování bylo neodmyslitelně spojeno s hlasem zvonků, které byly připevněny na postroje koní a při pohybu koní neustále „pocinkávaly“. Provoz tohoto pluhu byl ukončen kolem roku 1951, kdy se pluh stářím rozpadá.

Přeji všem přátelům, rodákům, čtenářům tohoto časopisu a všem ostatním velmi krásné vánoční svátky, všechno nejlepší v novém roce 2016. Radost ze života, zdraví, štěstí a dobrou náladu. Slibme si vzájemné odpuštění, lásku a toleranci – abychom, až se spolu setkáme, nemuseli hanbou odvracet hlavu. Naopak děkovat za shledání a těšit se na další. Život není nekonečný a bylo by smutné, aby naše případná poslední cesta byla doprovázena výčitkami, zlobou a nepochopením.

Karel Krejčí

Uzenice 1837

Jak ji shrnout? V průběhu rozhovorů, jak přednášku pojednat, pan Červenka neustále opakoval, že je schopen pojednat o historii Blatenska jako takového, ale že naši obec a okolí nebude schopen prezentovat s náležitými znalostmi, poukazyval na to, že není rodákem, nezná širší souvislosti s děním v obci a to zejména ve dvacátém století, kdy jsou ještě pamětníci, kteří události pamatují a jsou schopni je nejlépe prezentovat sami. Jaká byla přednáška ve skutečnosti? Pan Červenka byl skvěle připraven.

Jeho přednáška zabývající se děním do počátku dvacátého století a jeho přelomu byla vyčerpávající, více informací se snad do hodinové přednášky nedalo vtěsnat. Navíc měl pan Červenka pro nás jako velké překvapení připravenou prezentaci určenou přímo pro Uzenice, ale víceméně i pro Uzeničky a Černívsko, protože historie těchto vesnic je často spjatá. Přednáška zahrnovala výklad o historii našeho území a historickém významu vesnic, ale i promítání historických pramenů – listin, kde jsou Uzenice zmíněny (listin, určujících kým byly vesnice jako statky v minulosti vlastněny), historických map se zákresem cest a stavení (jejich skladbou, zda se jednalo o stavby zděné, či z jiného materiálu), dále podal a přehled o počtu stavení a počtu obyvatel v Uzenicích a Uzeničkách v různých dobách, ale i celkové porovnání Uzenic a Uzeniček z historického i morfologického hlediska. Do toho všeho promítl Uzenice a jeho okolí v celostátním politickém a sociálním měřítku, veškeré informace o dění v Uzenicích byly spojeny s konkrétním panovníkem a vlastníkem Uzenic, vysvětlil i malou politiku v rámci vesnic – pojem osedlý, grunt, rychtář, apod., jaká byla skladba obyvatel – panský, zahradník, židi. atd.. Zároveň neopomněl ani důležitou církevní historii našeho okolí, zejména kostela Nejsvětější Trojice v Černívsku (a možná osvětlil i původ místa pro zřízení současné kaple sv. Václava v Uzenicích). Po téhle přednášce mně došla slova, nečekala jsem, že je schopen se někdo připravit na takové úrovni pro jednu jedinou vesničku tak výborně. Nemůžu opomenout ani příjemnou spolupráci pana Červenky s posluchači, ani to, že nám veškerý zpracovaný i obrazový materiál „samozřejmě“ přenechal. Za obec Uzenice Vám, pane Červenko, velice děkujeme!

Plánované kulturní akce

- Dne **28. 11. 2015** od 14:00 v klubovně SDH Uzenice tradičně výroba adventních věnců, zdobení perníčků a výroba perníkového betlému.
- Dne **5. 12. 2015** od 16.00 v klubovně SDH Uzenice Mikulášská nadílka.
- Dne **12. 12. 2015** od 20:00 Výroční schůze Sboru dobrovolných hasičů Uzenic s hudbou.

Vánoční a Novoroční přání

Obec Uzenice přeje všem příjemné prožití vánočních svátků a v novém roce hodně radostných dnů, mnoho chuti do práce a pevně zdraví.

Text: Gabriela Kučerová

Den seniorů v Uzenicích

Den seniorů se konal dne 3. října od 14:00 hod. v klubovně SDH Uzenice v č.p. 11 v Uzenicích. Na programu byla od 14.00 hod. beseda s promítáním fotografií s panem magistrem Vladimírem Červenkou (autorem knih Šlechtické rody

Blatenska a spoluautorem nově vzniklé publikace

Děkanský kostel Nanebevzetí Panny Marie v Blatné), věnující se historii, heraldice a genealogii Blatenska). Pro seniory bylo připraveno pohoštění s hudbou pana Jančara, při které se všichni jistě dobře bavili. Bližší pozornost si určitě zaslouží přednáška pana magistra Červenky.

28. září uplynul rok od tragické události, požáru, který ve Velké Turné zničil bývalou hospodu ve Velké Turné a ukončil i život jejího posledního majitele. Zastupitelstvo Velké Turné letos rozhodlo zničený objekt odkoupit a opravit. Už teď probíhají zajišťovací a udržovací práce. Velkoturenskému zastupitelstvu budiž za tento počín čest a chvála. Obec

nejen získává objekt k využití pro technicko-hospodářskou činnost a pro zázemí dětského a sportovního hřiště, ale současně zachraňuje budovu, která byla po staletí společenským centrem obce a v níž se událo mnoho významných akcí. Po většinu své existence sloužila Velkotureňákům jako hospoda. Hospoda, krčma, je ve Velké Turné doložena už v roce 1544. Kde tehdy stála, jak vypadala, se zjistit nedá. Hospoda, která později dostala číslo 6, byla postavena v druhé polovině 17. století. Jejím stavebníkem byl nějaký chalupník Peřina a objekt byl zapisován jako Chalupa Peřinovská. Už v roce 1714 se na chalupu zakoupil Jiřík, syn z Lebedovského statku (při číslování domů dostal Lebedovský grunt číslo 10). Peřinovská-Lebedovská chalupa zůstala v rukou rodu po devět generací. Pět generací přebíralo nemovitost po mužské linii, poslední čtyři po ženské.

I když byl šenkýř Lebeda jako šenkýř výslovně uveden až v poslední čtvrtině 18. století, je pravděpodobné, že hospodu začal provozovat už Jiřík. Je dochováno jen málo přímých pramenů, můžeme usuzovat jen z nepřímých dokladů. Chalupníci Lebedové nekonali potažní robotu, ale chovali pár koní. Nepochybně pro dovážení piva. Dalším nepřímým důkazem jsou velice přátelské vztahy selské rodiny Lebedů s oseckými vrchnostenskými úředníky. Ti často stáli Lebedovským dětem za kmotry. Šenkýři Lebedové zase vozili pivo z oseckého pivovaru, než byl okolo roku 1790 zrušen.

Jako v každé hospodě, tak i v té velkoturenské řešili místní sedláci důležité věci. Důležitou událostí byla revoluce 1848. Pravděpodobně v této hospodě vznikla 24. května 1848 petice k Národnímu výboru do Prahy. Petice podporovala požadavek na zrušení roboty. Za všechny Velkotureňáky ji podepsali Václav Mlíčko, konšel (č.p. 8) a sedláci Matěj Hrouda (č.22), Pavel Poklop (č.10).

Možná, že petici sepsali signatáři jinde, než v hospodě, ale určitě se v hospodě o revolučním dění rokovalo. Zato druhá událost vztahující se k revoluci se udála přímo v hospodě. 19. června 1848 byl v Sedlici jarmark. Na jarmark přišla řada Velkotureňáků. V té době se v Praze bojovalo, střelba byla slyšet i od Štěkně, kde si snad chtěli sympatizanti revoluce vyřídít účty s Windishgratzem. Všechno to se na jarmarku řešilo, probíralo. Návštěvníci jarmarku se vrátili domů, ale šli rovnou do hospody a pokračovali v načatých hovorech. Jenže krátce předtím bylo krupobití a drhovelší vrchnostenští úředníci objížděli poddanské vsi, aby zjistili škodu na úrodě. Zašli také ho hospody a vstoupili doprostřed živé diskuse.

Vyhodnotilijjakorevolučníavlastizrádnou,oznámilikrajskémuúřadu a začalo vyšetřování. Přítomní sedláci i šenkýř Lebeda byli vyslýcháni, hledali se podněcovatelé revoluce a straníci ozbrojeného povstání. Nebezpečně vypadající situace nakonec dobře dopadla. Pravděpodobně vedla do vytracena. Na základě vydané konstituce se musely připravit volby. Volby proběhly v červenci. Musely je připravit a zajistit krajský a vrchnostenské úřady. Nejspíš pro zajišťování průběhu voleb, možná i z nejistoty z dalšího vývoje bylo vyšetřování zastaveno.

Ještě mnoho dalších významných událostí zažila zmiňovaná hospoda. V roce 1929 přikoupil tehdejší majitel Ludvík Machovec (manžel Barbory rozené Lebedové, vnučky posledního Lebedy-šenkýře) od obce pozemek a na něm zahájil přístavbu sálu vybaveného i jevištěm. Po dokončení sálu se hospoda stala dějištěm mnoha ochotnických divadelních představení a mnoha bálů.

V držení rodu Lebedů byla hospoda rovných 300 let. Ať je aspoň stejně dlouho anebo i déle v držení obce. A ať je dál společenským centrem obce.

Jana Vačkářová

Oprava střechy na čp. 6., stará hospoda

Na jaře letošního roku obec koupila budovu čp. 6 stará hospoda. Protože budova byla v obytné části zasažena požárem a to hlavně střešní konstrukce, prvořadým cílem před nadcházejícím zimním obdobím byla oprava této části střechy. Poškozené místo bylo v říjnu tohoto roku provizorně opraveno firmou Tesařství Hrouda. Bylo provedeno zpevnění prohořelého krovu a zakrytí střechy taškami. Tato oprava je provedena jako dočasná pro zabezpečení stavebních konstrukcí před generální přestavbou, která bude provedena po celkovém podrobném zpracování projektu na využití celého objektu.

Oprava vodovodu Velká Turná

V roce 1999 byla dokončena stavba „Vodovod pro obec Velká Turná,“. Jednalo se o přivaděč z obce Malá Turná a rozvody v obci Velká Turná. Základní potrubí je položeno z PE plastu a je uloženo v pískovém loži. Pokud nedojde k mechanickému poškození, zaručuje toto provedení dlouhodobou životnost. Hůře jsou na tom jednotlivé domovní přípojky, které jsou napojeny na hlavní řad navrtávacím pasem a kulovým uzávěrem s ovládací jehlou. Toto napojení je problémovou částí vodovodu, kde dochází k poruše hlavního ventilu, mechanickému poškození ovládací jehly (utržení) a průsakům jak v navrtávacím pasu, tak i v uzavíracím ventilu. Obec Velká Turná jako vlastník a provozovatel tohoto zařízení provedla v minulých letech opravu v těchto problémových místech ve čtyřech případech. S přípravou opravy komunikace v obci, byla v září 2015 provedena kontrola uzavíracích ventilů v místech hlavní komunikace, kde bude provedena oprava asfaltového povrchu a po zjištění stavu byla naplánována oprava ve čtyřech napojeních na hlavní vodovodní řad. V průběhu oprav byla provedena ještě výměna přípojovací soupravy na dalších dvou místech. Náklady na tuto opravu jsou prozatím cca 49.000,- a jedna oprava přípojky nás ještě čeká. Po 16 letech provozu nás mimo výměny vodoměrů čeká průběžná investice do oprav v těchto problémových místech.

Oprava komunikace v obci

Správa a údržba silnic Jihočeského kraje začala od 15. října provádět generální opravu komunikace III/1398 Osek – Velká Turná. Stavbu provedla vybraná firma ROBSTAV stavby. Na úsecích mimo obce byl položen nový asfaltový povrch a v obcích byla provedena technologie recyklace za studena s položením nové vrchní asfaltové vrstvy. Tato technologie umožňuje opravu komunikace bez jejího dalšího navýšení. S opravou byly spojeny i organizační a technické potíže, ale doufáme, že nový úsek komunikace přispěje k lepší dopravní obslužnosti obce.

Posvícenská zábava

Jako každoročně uspořádal SDH Velká Turná v sobotu 17. října „Posvícenskou zábavu“. Protože v celé obci probíhala oprava hlavní komunikace, byla i návštěvnost pro dopravní uzavírky komunikací na této společenské akci nižší. Přesto se sešlo přes šedesát hostů, kteří se dobře pobavili. K tanci a poslechu jako již tradičně zahrála skupina K-BAND.

Zazimování kempu ATC-Milavy

Po skončení letní rekreační sezóny 2015 byl kemp ATC-Milavy zazimován. Jedná se především o vypuštění celého vodovodního rozvodu v kempu a v budovách. Zabezpečení toalet proti zamrznutí a demontáž sprchových automatů, které jsou uloženy v teple ve skladu obce. Dále pracovníci obce provedli odvoz kontejnerů na komunální a tříděný odpad spojený s úklidem stanových ploch. Jednotlivé budovy byly zabezpečeny proti vniknutí zlodějů či hlodavců.

Chladné podzimní počasí nám říká, že letošní letní sezóna opravdu skončila.

Čeká nás

- **5. prosince** – Mikulášská nadílka.
- **12. prosince** – Rozsvícení vánočního stromu.
- **18. prosince** – Poslední leč v sále Hospody Na Rozhrání – pořádá MS BÁROVKA Osek.
- **27. prosince** – Vánoční turnaj ve stolním tenise.
- **31. prosince** – Silvestrovská veselice v sále Hospody Na Rozhrání.

Text a foto Pavel Šípek
Místostarosta obce Velká Turná

Znak a vlajka pro Záboreň

Ve čtvrtek 10. září 2015 byl oficiálně udělen Obci Záboreň znak a vlajka. Pan starosta Ing. Václav Kurz s paní místostarostkou Marií Antonyiovou převzali z rukou předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky Jana Hamáčka rozhodnutí o udělení znaku a vlajek společně s dalšími 35 obcemi, městy a městy. Bohužel, právě z tohoto důvodu do prostor Poslanecké sněmovny za každou obec mohli být pozváni pouze dva zástupci. Od tohoto dne bude užíván obcí znak –

„polcený štít, v pravém zeleném poli kosmo postavený stříbrný gotický klíč, šikmo podložený vztyčeným stříbrným mečem se zlatým jílcem, levé pole červeno-stříbrně čtvrcené“ a vlajka – „list tvoří dva svislé pruhy, zelený a červeno – bílé čtvrcený. V zeleném pruhu kosmo gotický klíč zuby dolů a k dolnímu okraji listu, šikmo podložený stříbrným mečem se zlatým jílcem hrotem k hornímu okraji listu, přičemž poměr k délce listu je 2:3“.

Návrh obecních symbolů připravil Mgr. Vladimír Červenka, vycházel z atributů sv. Petra a Pavla (klíč a meč), z krajiny okolo Záboreň (symbolika zeleného pole jako zalesněné zelené přírody) a z barevnosti erbu

Oldřicha ze Záboreň (1426), současně byly rovněž stříbrná a červená barva ve znaku kláštera benediktů u sv. Jiří na Pražském hradě, jež byl ve 13. století prvním známým vlastníkem Záboreň. Právě panu Mgr. Červenkovi patří poděkování za přípravu podkladů

a administraci žádosti, díky jeho pečlivému přístupu a nadšení pro heraldiku Obec Záboreň disponuje nyní odpovídajícími vlastními obecními symboly.

Jitka Říhová

Zateplení budovy základní školy, jídelny a sportovní haly

Jsou toho plné noviny, televizní zprávy ... dotace z Evropské unie si mohou najít cestu i do té nejmenší vísky – jsou výhodné, štedré, ale na druhou stranu přísně kontrolované a administrativa (papírování) kolem nich je skoro neuvěřitelně rozsáhlá nejen po dobu realizace, ale většinou po dalších několik let stanovených dobou tzv. udržitelnosti projektu (většinou dalších 5 let). Pustit se do něčeho takového chce

opravdu dobrý projekt, kvalitní zhotovitele a dodavatele a především zodpovědný pečlivý pracovní tým na straně žadatele. I z hlediska komplikovaného financování (uvolňování prostředků z dotace) se není lehké rozhodnout, zda žádat či nikoliv. Naše obec si již prošla jednou zkušeností s dotací z Operačního programu životního prostředí a to v roce 2013 při zateplování budovy mateřské školy. Právě úspory na spotřebě zemního plynu se ukázaly jako zásadní. Vynaložené prostředky na zateplení se díky podílu z rozpočtu obce ve výši 10% z celkových nákladů jeví již po dvou letech jako návratné a tedy zhodnocené. Právě tyto závěry vedly obecní zastupitelstvo i v letošním roce k rozhodnutí podat další žádost, a to do stejného operačního programu, a to na kompletní zateplení budovy základní školy, sportovní haly a školní jídelny. Žádost byla v dubnu 2015 Státním fondem životního prostředí akceptována s celkovými náklady 16.242.452 Kč (podíl dotace je stanovena opět 90%). Podmínkou programu je samozřejmě zpracování projektové dokumentace, položkových rozpočtů a provedení výběru zhotovitele dle platných zákonných předpisů. V září proběhlo výběrové řízení na dodavatele celé akce, vítězem se stala firma MIRAS Plzeň. Vzhledem k tomu, že podmínky dotace rovněž stanoví termín dokončení prací, budou stavební práce prováděny v podzimních a zimních měsících, čemuž samozřejmě musí být přizpůsobeno vyučování i provoz jednotlivých budov. Věříme, že pracovníci školy, žáci i rodiče tyto skutečnosti s ohledem na předchozí komplikace s vytápěním tyto změny uvítají, a omezení budou respektována a přijata s maximálním pochopením. Od celé akce zateplení budov očekáváme nejen přínos estetický a funkční (zlepšení vzhledu díky nové fasádě a izolačních vlastností nových oken), ale především přínos ve snížení nákladů na vytápění.

Václav Kurz, starosta obce

„Duševní souznění“ pobavilo

Že „Každý den je šťastný den“ skoro stohlavě publikum v Záboří převěřovali koncem září skvěle nastudovaným komediálním představením ochotníci z Blatné. Divadelní hra pro čtyřčlenné obsazení z pera estonského herce, dramatika a slavného písničkáře Jaana Tätta, nabízí totiž jakousi svéráznou „léčbu“ manželské nudy a jednotvárnosti, kterou ne každý „zkousne“ bez rozjítření vlastních vztahových emocí. Tedy přestože většina přítomných na bigamii ani ve snu nepomyslí, nejedna z přítomných vdaných paní si možná s potěšením představila zděšený výraz ve tváři svého manžela, kdyby mu domů přivedla ještě jednoho nového muže, byť jen pro duševní souznění. A třeba i pánové s mírným stresem zapochoybovali, zda by jejich vlastní ženy něco tak odvážného vůbec mohlo napadnout! Každý se v tom najde ... shoduje se jednomyslně partička, která s nadšením hru nastudovala. Jak by ne, jde o příběh ze života, i když!? ... Aneta v podání Káči Malečkové je roztomile přímá, manžel Jarďa alias Jakub „Hlava“ Čadek s klidem Angličana představuje českého praktického Jarďu, Pepa „Lozy“ Kohout pro změnu ochlupatěného Jaroslava – objekt zájmu vědy i Anety, nakonec však s ním nepohrdne naivně rozpolcená Anna, kterou vystříhla na jedničku Mirka Nová.

Ale pojďme si pro změnu nepovídat o tom, co jsme viděli my z hlediště, ale o tom, jak vidí herci nás – diváky. Snad Vás bude zajímat, jak vnímají výbuchy smíchu, jak se vypořádávají s nepochopením či naopak s reakcí, která rozesměje je samotné ...

Tedy ptám se Anety neboli Káči Malečkové, představitelky hlavní role:

Jaké publikum vás nabíjí a jaké tedy v porovnání s přáním bylo reálné publikum v Záboří?

Publikum v Záboří bylo skvělé. Je vždy příjemné, když diváci reagují od začátku, nebojí se zasmát

nahlas. To mě osobně vždy pomůže zbavit se počáteční tírmy.

Hrajete raději doma, v Blatné, kde se všichni jdou podívat na známé tváře, nebo se pořádně vyřádíte právě „venku“?

Lépe se hraje v Blatné, ale není to vždy pouze o divácích. Je to také o pódiu. V Blatné má prostor zažitý. Víme, jak moc se můžeme rozmáchnout např. při našich tanečkách.

Je pro vás důležitý oční kontakt s divákem? Určitě srdečné nadšení či naopak viditelná letargie diváka dokáže namotivovat herce k improvizaci – nemýlím se?

Zažili jsme představení, kde se téměř do půlky nikdo nezasmál, nezatleskal. To mě osobně velmi znejistí a nehraje se mi dobře.

Úžasná byla taneční čísla, vždy jsou diváci tak konsternováni z toho, co dokážete předvést? Je tedy v této hře nějaké místo, kdy máte jistotu reakce publika?

Na tomto představení je úžasné, že téměř na každém představení reagují diváci odlišně, a to na repliky i na tance. Je milé, když zatleskají během hry. To nás vždy potěší a trochu více se pak uvolníme a improvizujeme. Tanečky zabírají, ale také ne vždy.

V jedné z verzí tohoto představení exceluje Bára Hrzánová, bylo vám vzorem, ale přesto jste úplně jiní, žádné přesné kopírování, je na místě zeptat se – kde se vzal vlastně Jarďa a Jaroslav – blatenská verze?

Představení jsme si vybrali po zhlédnutí právě příbramského divadla v hlavní roli s Bárou Hrzánovou. S příbramským originálem se v žádném případě nemůžeme srovnávat. Francouzština hlavní hrdinky vtípně zapadá do jejich hry. Jelikož já umím pouze rusky, tak jsme museli přizpůsobit hru naším možnostem. A nějak nám připadlo vtípnější přejmenovat Manfreda a Freda na Jarďu a Jaroslava.

Chcete ještě něco vzkázat závěrem?

Před představením si vždy nadáváme, proč jsme se na tento koníček dali. Nervozita je na nás při prvních větách znát, ale jakmile se povedou, je to alespoň pro mě stav, který nedokážu jasně popsat. Jako kdybych chvíli byla někým jiným. A potlesk radost a euforii umocní. Při zkoušení současného představení jsem byla prvním, kdo avizoval, že se jedná o moje poslední divadlo. Teď už mám roupy. Je nám spolu dobře, sedli jsme si, určitě by se mi po kamarádech stýskalo.

Za upřímný rozhovor velký dík. U nás v Záboří jste byli prostě skvělí, všichni od osvětlovače, přes nápovědu a hlavní role až po doprovod (i ten psí J). Ego masáže není nikdy dost, zasloužíte si chválu a uznání, a my - nadšení diváci - se máme od vás do budoucna určitě na co těšit!!!

Jitka Říhová

Kamenná svatba

To je 65 let společného života. Není mnoho šťastlivců, kteří mohou takovou událost v životě oslavit. Manželé Linhartovi ze Záboří mezi ty šťastné patří. Dvacátého třetího září tomu bylo právě 65 let, kdy měli svatbu.

Poznali se, jak jinak než u muziky v hospodě u Říhů v Zábouří, kde se tehdy pan Bohumil z Kladrub zakoukal do své budoucí manželky Růženy. Chodili spolu dva roky, v roce 1950 se vzali, měli dvě děti, syna a dceru. Syn žije v Kladrubech a dceru mají ve Střelských Hořticích. Těší se ze čtyř vnoučat a sedmi pravnoučat.

Paní Růžena pracovala v JZD Zábouří jako ošetřovatelka dojnic až do odchodu do důchodu v r. 1985. Je vyhlášenou kuchařkou a pekařkou a její chloubou je zahrádka plná kytiček. Jejím velkým koníčkem je čtení, četla by pořád, ale oči už trochu zlobí.

Pan Bohumil pracoval ve strakonické teplárně celých 35 let až do důchodu, do kterého odešel v roce 1988. Donedávna včelařil, ale včelstvo mu uhnulo a další už si nepoživoval. Koníčkem mu prý byla vždy práce a poslední dobou i „holky“, jak říká kozám. Teď už chová jen jednu, ale stará se ještě o králíky, slepice a pejska.

Společná životní cesta manželů Linhartových jistě nebyla vždy jen procházkou růžovým sadem, i oni museli jistě překonat mnoho překážek a těžkostí, které život přináší. Nešlo by to však bez úcty jednoho k druhému, vzájemné tolerance a porozumění.

Do dalších společných let jim přejeme hlavně hodně zdraví, spokojenosti a radosti z pravnoučat.

Jaroslava Vodičková, Zábouří

Vánoční koncert

Jak se již stalo tradicí, nesmí u nás v Zábouří chybět Vánoční koncert. V úterý 22. prosince 2015 se nejdříve sejdeme u stromečku, kde se se svým pásmem písniček a básniček představí žáci MŠ a ZŠ Zábouří, od 17:30 hod. nás čeká vystoupení Bělčického duchovního rytmického spolku (BEDRS) v kostele sv. Petra a Pavla.

Snad si najdete (mezi úklidem, pečením a shonem) chvíli a prožijte letošní předvánoční čas s pohazením na duši. Srdečně Vás zveme!

Obec Zábouří

Výlet do Čokomuzea v Táboře

V pondělí 26. října jsme se všichni žáci 1. stupně naší ZŠ Zábouří vypravili do města Táboř, kde jsme navštívili Čokomuzeum. Už na ulici přede dveřmi tohoto neobvyklého muzea nás přivítala vůně čokolády a marcipánu.

Mysleli jsme si, že výlet bude nuda, ale hned po vstupu dovnitř jsme změnilí názor. Přivítal nás čokoládový Jaromír Jágr v životní velikosti, ve skleněných vitrínách stály pohádkové postavičky jako např. Ferda Mravenec, Krakonoš, Káťa a Škubánek, zajíc a vlk a mnoho dalších.

V první části prohlídky jsme se dověděli, jak vlastně čokoláda vznikla a jak se dělá dnes moderním způsobem. Prohlédli jsme si také nově instalovanou výstavu aut. Nás kluky nejvíce zajímal Mr. Bean a jeho auto. Dělalí prý ho 485 hodin a to dá docela zabrat. Protože by ho nemohli převážet, museli vše udělat na místě v muzeu. Musíme vám prozradit jedno veliké tajemství. Všechny postavy a postavičky jsou dělané tak, že marcipánem či čokoládou potahují polystyrenové modely. Kdyby vše bylo z čokolády celé, časem by to popraskalo. Ale i Jaromír Jágr, kterého měli nejprve jen 1 m vysokého, došel pohromy. Někdo mu ukousl ruku. Tak proto mají nyní velkého a dobře si ho hlídají.

Abychom nezapomněli na holky, ty se zhlídly v marcipánových a čokoládových panenkách. Také okukovaly klobouky a šaty. Tam jsme se my

kluci nudili a nakukovali do dalších dveří.

Druhou částí našeho pobytu v muzeu byla dílnička, kde si každý mohl udělat z marcipánové hmoty několik výrobků. A tak se narodili medvídci, srdíčka, lidičky, kytary, růže atd. Byli jsme šikovní všichni.

Pak jsme navštívili podzemí s perníkovou chaloupkou, čerty, bílou paní apod. Tam to ale moc nevonělo. Polotma a podivné kvílivé zvuky nás vyhnaly z podzemí zase do čokoládové restaurace. Za prosklenými okny jsme koukali, jak se vyrábějí pralinky, bonbonky a dorty.

No a na závěr jsme si koupili sladké dárky na památku ve zdejší prodejně.

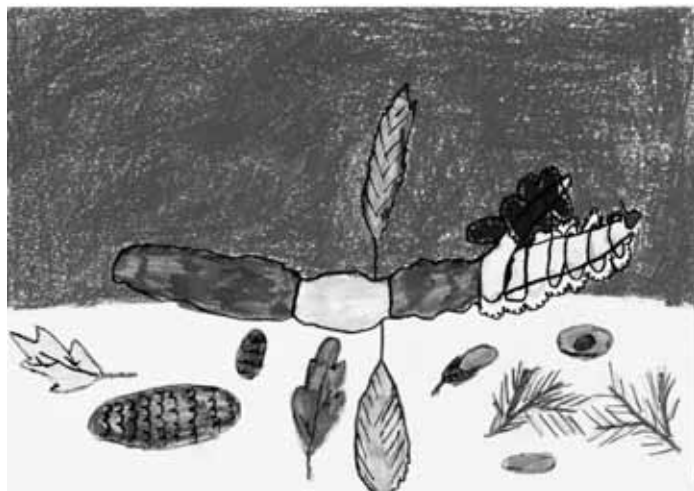
Náš výlet se vydařil a spokojeni jsme vyrazili autobusem domů. K chuti nám přišlo rychlé občerstvení na odpočívadle. Všichni, kterým došla svačina a kterým zbyly poslední peníze, si dali hranolky nebo párek v rohlíku. Není divu.

Martin Řanda, Vít Bašta a Matěj Bezpalec
žáci 4. ročníku ZŠ Zábouří

Dřevo ožívá tomu, kdo to umí

Jihočeský kraj

V úterý 13. října se u nás ve škole konala již podruhé řemeslná dílna s paní Hodinkovou. Zatímco vloni děti vyráběly loutky lodí a ptáčků, letos byli tématem lesní skřítky. Děti si mohly donést vlastní materiál, který našly při procházkách v lese, a vtisknout tak skřítkovi osobitěho ducha lesa. Ale i ti, kteří neměli vlastní přírodniny, nemuseli zoufat. Paní Hodinková přivezla vlastní – ptačí peříčko, lýko, dřevěné korálky apod. Pod rukama dětí prvního stupně vznikaly v průběhu celého dopoledne opravdu zajímavé výtvořky, které si jejich hrdí majitelé odnášeli domů. Po celý vyhrazený čas děti pilně a se zaujetím pracovaly a tvoření je bavilo. Nám dospělým sice občas nestačily dvě ruce – to když bylo potřeba s něčím pomoci - přivrtat, přivázat nebo opravit. Ale i to jsme zvládli a spokojenost dětí = aranžérů nám byla odměnou.

ANDREA MATOUŠKOVÁ 5. TŘÍDA

LINDA MAJEROVÁ 3. TŘÍDA

Ekologická výchova na Řežabinci

Bylo pondělí ráno a my se se školou vydali na výlet. Byla to vlastně takové exkurze na rybník Řežabinec.

Jely s námi paní učitelky Dubská, Stejskalová a pan ředitel. Vyšli jsme ze školní budovy a pod kopcem na nás čekal Veselý Vohrybus, autobus nás dovezl na místo určení. Tedy na rybník Řežabinec. Než jsme tam došli, šli jsme po krátké cestě. Na místě nás přivítal hodný, vousatý, starší pán. Celou exkurzi nás prováděl. Ukazoval nám ptáky a říkal nám o nich různé zajímavosti, dokonce nám i ukázal, jak se kroužkují. Byla tam například sýkora modřinka a rákosník obecný. Pak nám vyprávěl o založení rybníka a o své práci. Dále nám ukázal rozhlednu, ze které téměř veškeré ptáky pozoruje. Byly tam dva velké dalekohledy, do kterých se každý z nás mohl podívat. Celý výlet byl moc pěkný a poučný, jen mohlo být tepleji. A proto je nyní naprostá většina výletníků nachlazená. A i závěr se vydařil, když nás Veselý Vohrybus dovezl až před školu, a tak jsme mu všichni zatleskali.

Text: Nikola Metličková, 8. tř.
Foto: Václav Špatný

Chanovice

Kulturní akce v Chanovicích

19. prosince – sobota, „Vánoční koncert Volného sdružení horažďovických zpěváků a muzikantů“, od 18.00 hodin, předvánoční koncert, zámecký areál (Panoráma, Obec Chanovice, ZŠaMŠ Chanovice)

25. a 26. prosince – pátek a sobota, „Chanovický betlém“, od 13.00 do 17.00 hodin, sváteční vánoční setkávání ve skanzenu (Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše v Klatovech, Obec Chanovice)

26. prosince – sobota, „Hej Mistře“, od 17.00 hodin, vánoční mše J.J. Ryby v podání absolventů plzeňské konzervatoře a Železnorudského smíšeného sboru, chanovický kostel (Farnost Chanovice, Obec Chanovice)

31. prosince – čtvrtek, „Myslivecký Silvestr“, od 20.00 hodin, silvestrovská veselice s bohatou zvěřinovou tombolou, hraje skupina Melodion, KD Chanovice (Myslivecké sdružení Chanovice)

1. ledna 2016 – pátek, „Novoroční vyhlídka z chanovické rozhledny“, od 13.00 do 16.00 hodin, sváteční podívání na Šumavu a Prácheňsko, rozhledna na vrchu Chlumu (Obec Chanovice)

1. ledna – pátek, „Chanovický betlém“, od 13.00 do 17.00 hodin, sváteční setkání v chanovickém skanzenu (Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše v Klatovech)

9. ledna – sobota, „Pěší pochod k uctění a zachování přírody a života v Pošumaví“, v 8.30 hodin start v zámeckém areálu, ukončení s hudbou v KD v Chanovicích (Obec Chanovice)

28. ledna – čtvrtek, „Rybníky, rybníkářství a kamenné útvary na Lnářsku a Blatensku“, od 18.00 hodin, beseda s autory regionálních publikací Ing. Kurzem a prof. Sekerou, KD Chanovice (Obec Chanovice)

30. ledna – sobota, „Masopustní průvod“, od 12.00 hodin, tradiční masopustní průvod (Obec Chanovice)

6. února – sobota, „Tesařský ples“, od 20.00 hodin, tradiční ples k oslavě místního historického řemesla, KD Chanovice (Haas Fertigbau, spol. s r.o. Chanovice)

Po stopách Ladislava Stehlíka Zemí zamyšlenou

Dne 3. října jsme se vydali na další a to už pátou etapu putování Po stopách Ladislava Stehlíka Zemí zamyšlenou. Všichni byli dlouho nerozhodní, jakou trasu zvolit. Vždyť Ladislav Stehlík prokřičoval blatensko velmi důkladně. Bylo rozhodnuto, že další etapy určitě zvládneme také a tak jsme vyrazili na trasu, jejíž součástí byla i návštěva rodného domku spisovatelovy maminky. A tak tedy z nádraží ČD, kam přijela většina turistů z Českých Budějovic, Písku, Strakonice a Myštic /sdružení Veselé labutě/, Lnář, Milevska a samozřejmě TK Blamiš a členové KPB Blatná, jsme po společném focení vyrazili přes železniční přejezd po silnici směrem na Hajany. Po asi 500 metrech jsme odbočili doprava po neznámé polní cestě kolem Škalí do obce Chlum. Na návsi obce byla malá přestávka na malou svačinku, kde jsme měli možnost pohovořit i s nejstarším účastníkem z Písku /86 let/. Pak společný odchod opět po polní cestě do obce Hajany. Tady jsme se zastavili před chalupou, kde tvoří malíř, grafik a sochař Ladislav Maria Wagner. Nikdo ale doma nebyl a myslím si, že i kdyby byl, tak při pohledu na ten houf zvědavců jako kdyby nebyl. Nebo možná, že ne. Polní cesta nás dále vedla k Podtchořovickému mlýnu, kde byla zase malá svačinka u Dolejšího rybníka. A právě tady Ladislav Stehlík napsal: *Plivnu-li do vody a rozplyne se slina v ní, klidně se svěřím hloubce kteréhokoliv rybníka. Drží-li slina pohromadě, za nic na světě mne nikdo v ten den do vody nedostane.* A právě v momentě, kdy jsme chtěli vyrazit po hrázi Dolejšího rybníka, začala střelba jako o závod. Myslivci, kteří stáli rozestavení na hrázi, stříleli kachny. Vše dopadlo dobře a všichni jsme hráz bez újmy přešli. Kolem rybníku Radov pak směrem k lesu, kde bylo třeba odbočit lesní cestou vpravo, abychom se dostali na začátek hráze rybníku Velký Pálenec. Po zelené turistické značce jsme měli vyrazit na Blatnou, ale právě tady bylo nutné se zastavit asi po padesáti metrech vlevo před rodným domkem maminky Ladislava Stehlíka. Mnoho let i dnes pracoviště hydrobiologů, tedy hydrobiologická stanice. Paní profesorka nám ukázala kroniku z roku 1925. Seznámila nás s historií domku až do současnosti a popovídala o mnoha historických domku. Poděkovali jsme a vyrazili po zelené turistické značce směrem k rybníku Hadí a pak k hájovně U Hudečků. Odtud dále po zelené až do Blatné přes Nohavický most a pak už jen naše cílová stanice hospoda Sokolovna, kde jsme se výborně najedli. Délka trasy byla nenáročná v celkové délce 15 km je přijatelná pro všechny, kdo mají rádi krásnou krajinu kolem Blatné.

Za TK Blamiš Vladimír Vildt

Ohlédnutí za 17. ročníkem setkání heligónkářů

V sobotu 24. října 2015 se konal již 17. ročník setkání heligónkářů s názvem Třemšínská heligónka 2015 ve Hvoždanech. Začátek tohoto tradičního festivalu byl v 16.00 hodin, kdy v kulturním domě zazněly první tóny Toulavé kapely Josefa Janouška, která tento program zahájila. Po úvodním proslovu moderátorů akce a přivítání všech přítomných paní starostkou Markétou Balkovou začala oficiální přehlídka účastníků setkání. Letos dorazilo do Hvoždán 19 úžasných heligónkářů, dvojic a kapel, kteří se postupně vystřídali na pódiu. Program byl tradičně bohatý, zajímavý a pestrý. Od začátku akce byl připravený taneční parket, během celého pořadu bylo možné tančit a samozřejmě zpívat.

Ocenění za první místo v divácké soutěži „cena sympatie“ o nejpozoruhodnějšího heligónkáře získal skvělý Ondřej Římek ze Staňkova (podle našeho názoru v současné době asi nejlepší heligónkář v Čechách), druhé místo letos obsadil všem dobře známý Karel Císař, člen známé a oblíbené jihočeské kapely Voraři a třetí místo obsadil jako v loňském roce úžasný Josef Lhotecký z Nemějic u Milevska.

Celý průběh hudebního pořadu provázely slovy milé moderátorky Jitka Štěpánová a Jaroslava Převrátilová, které letošní program Třemšínské heligónky opět zpestřily vtipnými kulturními vložkami na téma dobrý voják Švejk. V průběhu večera proběhl křest nové desky Toulavé kapely s názvem „Veselé švejkování & To chce klid“. Svoji expozici krásných nových heligónek zde na festivalu představil výrobce Karel Elicar ze Strašic.

Během večera byly vylosovány tři vstupenky, šťastní výherci získali pěkné hudební ceny od heligónkářské ligy, slevovou poukázku na zájezd dle vlastního výběru a roční předplatné časopisu o cestování Travel Focus od cestovní agentury Oliver Tour Březnice a dárky od obecního úřadu Hvoždany a pivovaru Velké Popovice.

Děkujeme všem účinkujícím muzikantům, kteří opět potvrdili, že heligónka může nabídnout krásný kulturní zážitek v této uspěchané době a hlavně umí pohladit člověka na duši.

Velké poděkování patří také všem partnerům tohoto tradičního festivalu, kterými byli: Obec Hvoždany, Hvoždanská hospoda, Cestovní agentura OLIVER TOUR Březnice, firma Truhlářství PETR KAISER z Rožmitálu pod Třemšínem, firma RS palety Roman Studnička z Rožmitálu pod Třemšínem, rodinná stavební firma Pilík HSV+PSV s.r.o. z Prahy, firma INVESSALES, spol. s r.o. provozovatel stylové staročeské restaurace ŠVEJK v Příbrami a pivovar Velkopopovický Kozel. Dále poděkování za

spolupráci patří též mediálními partnerům této kulturní akce: Českému rozhlasu České Budějovice, Českému rozhlasu Plzeň, rádiu Dechovka, Příbramskému deníku, Strakonickému deníku, týdeníku Periskop, měsíčníkům Třemšínské listy a Březnické noviny, zpravodaji Blatensko SOBĚ, internetovému portálu Harmoniky.info.

Všechny milovníky tohoto žánru srdečně zveme na 18. ročník setkání heligónkářů Třemšínská heligónka 2016, který se bude konat opět za rok v Kulturním domě ve Hvoždanech. Na setkání se těší všichni pořadatelé a účinkující.

Vzpomínka na letní dvorek

Když začalo jaro, těšili jsme se na léto. Na všechnu činnost, která s pobytem na chalupě souvisí. Chodit na houby, koupat se, užívat výlety i zvelebovat okolí. Práce na zahrádce je jaksi samozřejmostí, protože se těšíme, co to vyroste za krásu i pochutiny. Začalo to nákupem květin u blatenských zahradníků. Umyl jsem truhlíky, vyčistil a umyl zahradní dekorace, přeházal kompost a žena se s lopatičkou pustila do sázení. Dílo se povedlo, a tak jsme se těšili z pohledů lahodících oku.

Ale oko amatérského zahradníka, když spočinulo na hroudě, zvané zem, se jaksi zakabonilo při vzpomínce na minulou podzimní práci. Plevel překonal naše představy. Jahodí bylo kdesi, připravený pozemek na brambory jakoby nebyl. Nu co, příroda je mocná a s touto vizí jsme si zopakovali podzimní práce, ale s vědomím, že se jedná o práci jarní. Na trávu jsme byli připraveni, stroje byly vycištěny a servismany připraveny, pohonné hmoty v zásobě a tak se mohla potvůrka tráva i pozvednout.

Letos se mi řádky na brambory obzvláště rovně povedly vyorat. Agrotechnická lhůta byla splněna a další už bylo na počasí. Jaro přešlo v teplé léto, což nás potěšilo. Koupání bylo na denním pořadu.

Jenže. Nějak se ale vše zadrhlo. Slunce a teplo bylo prima, ale jaksi rostliny chtěli pít. A to hodně. Z počátku i v lese se našla houba. Jen z počátku. Slunce bylo nemilosrdné a tak jsme poctivě nosili vodu a zalévali. Jenže to bylo málo. Voda ve studni rychle mizela a zásoby dešťovky se tenčily před očima. Bylo nutné přijmout rozhodnutí, co zalévat a čeho se vzdát. Sekačka na trávu neměla co dělat. Což byla příjemná změna denního režimu ve prospěch koupání v blatenském bazénu. Zem ztvrdla, tráva sežehlá palčivým sluncem a najednou jsme se podivili, že ani ptáci k nám nelétají. Brambory chřadly, ostatní zelenina taky nic moc. Ovoce, co se dralo na stromech ke slunci, to jaksi vzdalo, protože slunečních paprsků bylo moc.

Ale, nebyla by to příroda, která nás překvapila. Horké odpoledne jsem trávil ve stínu pergoly na lehátku a najednou jsem zaregistroval nezvyklý pohyb naší feny Áji, která odpočívala se mnou ve stínu. Zvedla hlavu a pozorně se zadívala do otevřené stodoly. Podívám se, ale nic nevidím. Ája se zvedla a rovnou do stodoly mezi dřevo. Zvědavost mi nedala a jdu se podívat, co ji tak zaujalo. Ejhle, malý ježek, doráží na něj a tak ji odeženu a volám na ženu, co jsme našli. Ježeček byl malý, sotva do hrsti. Jenže Ája znovu pod dřevo. A další ježčí sourozenec se batolí ven. Volám, máme dva. Moje žena je praktik, někdy až moc, a hned ji napadne, co bude jako dál. Jenže mezi našimi úvahami, se vyhrnulo celkem šest sourozenců. Zvědavě se rozhlíží po okolí, kde se ocitli. Sbíráme je a moje praktická žena praví: „Musí se zvážít, ty jsou z druhého vrhu, a kde je jejich máma. Nevím, ale podívám se pod dřevo“. Samozřejmě jsem to vzdal, neboť kde hledat a určit hnízdo se nedalo. Mezi tím žena přinesla váhu a začalo vážení. Bída, sotva sto gramů. „Ale jak poznáme, který je který? Až je vrátíme do stodoly?“ To se zase ve mně probudil statistik. Napadlo mě udělat značky na bodlinky. A tak doslali i jména - Jednotečka, Dvoutečka, Čárka, Kolečko, Trojtečka a Křížek. Áju jsme poučili, že je nesmí lovit. Na cestu do stodoly jsme je vybavili talířkem potravy. Tu určila žena, která mezi tím nažhavlila internet, by zjistila podrobnosti. Žádné jablíčko nebo mléko, milánkové, ale porci masa. Neboť ježek je především masožravec, až 75 procent jeho jídelníčku je masitá potrava.

Takto vybaveni byli odevzdáni do lůna stodoly a my, celí zvědaví, se nemohli dočkat rána. Vše snědno. Hurá. Je to na dobré cestě. Budeme krmit mámu a ona je naučí shánět potravu. Ale zase to JENŽE. Zem je tak ztvrdlá a suchá, že nevidíme broučka natož žízalu. Ani krtek se neprojevoval svojí činností. „To budou mít těžké,“ povídám, „v téhle savané nic nenajdou. Budeme muset krmit a to hodně, aby do zimy měli

váhu na přežití". Tak se stalo. Uběhl týden, my pozorovali v podvečer pohyb u talířku. Áju to taky zajímalo, protože masíčko jí velmi vonělo a vždy byla připravená jim trochu pomoci s večeří. Ale mámu jsme neviděli. Najednou nám došlo, že není a starost o dorost je na nás.

Přijali jsme krmení za své, a tak vznikla potřeba kontrolovat, jak se ježečci staví k jídlu. Proto jsme zapojili fotopast, každé ráno sledovali, kdo a kdy, se dostavil ke krmení. Bylo to velmi zajímavé a napínavé. Courali se k jídlu nepravidelně během noci, ale začátek krmení okolo dvacáté hodiny si nenechali ujít. Kolem talířku byla i tlačnice. Později přibýli i šarvátky.

Jak čas ubíhal, všiml jsem si v jejich chování změny. Musíme je zvážít, říkám. Ale jak je chytím, když jsou teď tak ostražití. Jen jsem se objevil na několik metrů, už prchali i od jídla. Padnul nápad je chytit do pasti. Připravil jsem si papírovou lísku od ovoce, kolíček s provázkem a číhal jsem u krmení. Trpělivost se dostavila a tak došlo na vážení. Přírůstek byl za měsíc jen 200 gramů. To bylo málo vzhledem k blížící se zimě. „Tak co s nimi?“ povídám ženě. „Jedli docela často a krmení dávám čtyřikrát denně,“ říká mi žena. „Vím, ale na fotopasti jsem viděl, že jim chodí ujídat myš“. Koukám, že nijak malá sousta, ale co unese. Krk má natažený, hlavu nahoru a ocáskem vyvažuje tu tíhu, co vleče. A náhle se taky objevují kočky. Ale ty chodily pozdě a myš je nezajímala. Moc na ně již jídla nezbylo. Mezi tím jsem vyjednal v Záchraně stanici živočichů, že přivezu ježčí mládež, aby pod jejich dohledem zimu přežili.

Zase to JENŽE.

Ke krmení jich chodí míň. Jen čtyři. Kam zmizeli? A proč? Jídla bylo dostatek. Co je přinutilo odejít? Lámali jsme si hlavu, ale rozumnou

odpověď jsme nenašli. Značky na bodlinkách se mi nepodařilo již obnovit a tak jsem je nepoznával. Další měsíc uběhl, konec našeho pobytu se blížil a v říjnu se objevil i první mrazík. Váha ukázala další přírůstek 200 gramů a to bylo nadějně. Připravil jsem opět past, ale Ája nějakým citem vycítila, že se něco bude dít a najednou mi chodila pomáhat číhat. Ležela se mnou přitisknutá, ale její trpělivost nebyla dostatečná. Tma jak v ranci, jak se říká, infra bylo zapnuté a očekávání velké. Jenže jako by si řekli a chodili ke krmení jednotlivě. Říkám si v duchu, mám nebo nemám je chytat po jednom? A jak dlouho to bude trvat? V tu chvíli čekání přestane Áju bavit a hrne se pryč. Tím je konec. Povídám jí: „Příště budeš doma, aby si nerušila.“

Další noc se opakuje totéž. Zase nic. Další večer byl konečně úspěšný, ale jen částečně. Chytil jsem jen dva, moc se jim to nelíbilo, snažili se dostat ven z přepravky, dupali, funěli, ale brzo se unavili a usnuli. Ráno jsem je odvezl do Záchraně stanice, kde jsem se domluvil na dalším příjezdu.

Tam se hned hrnuli do skryše, aby mně neviděli. Tak jsem si říkal, nevděčníci jedni. Mezi tím se počasí trochu ochladilo a náhle zbylí sourozenci přestali chodit na krmení. Ještě několik dní jsem kontroloval krmítko, ale nic.

Říkáme si se ženou, že asi vycítili nebezpečí nebo jim příroda dala povel najít si zimoviště a opustit hnízdo. S koncem léta jsme se loučili těžko a vzpomínali na vše, co hezkého nám náš dvorek připravil. Snad tu váhu na svobodě doženou již vlastním přičiněním, a proto jsme jim na zahradě nechali suchý koutek s listím a na jaře je budeme očekávat.

Petr Vích

Cukrárna Kavárna *Segafredo*

V Blatné – firma Anna Fišerová

PŘIJME

PRODAVAČKY

Měsíční příjem od 14 000 ÷ 16 000,- Kč

- Nevyučené v oboru zaučíme.
- Možnost ubytování na dvoulůžkovém pokoji s vlastním sociál. zázemím. Po delší vzájemné spolupráci možnost užívání služebního bytu 1+0.
- Při špatné dostupnosti do zaměstnání možnost svozu.
- Přijímáme brigádnice i na víkendy, tj. na SO a NE.
- Možnost přivýdělků na vedlejší pracovní poměr.

Kontakt: Anna Fišerová osobně, nebo na tel.: 602 659 545

Mgr. Ondřej Malý

IT - Školení
Tvorba webových stránek
Tvorba e-shopů
Grafické návrhy
Příprava tisku - propagace
Reklama

ondrejmalýblatna@email.cz
www.ondrejmalý.cz
728726515

Květinka Blanč *Blanka Jíchová*

Nabízíme:

- *Adventní výzdobu, vazby*
- *Dárkové balení zboží*
- *Svatební floristiku*
- *Smuteční, slavnostní a netradiční vazby*
- *Dárkové předměty, bižuterii*

T. G. Masaryka 254
388 01 Blatná
Tel. č.: 728 011 718

Dr.Max⁺**Lékárna****BLATNÁ****tř. J. P. Koubka 110****Otevírací doba:**

Po–Pá	7.30–17.30
Sobota	8.00–12.00

Platnost akce
od 1. 12. do 31.12. 2015
nebo do vyprodání zásob.

Akční cena

749 Kč

Běžná cena 869 Kč

**Pharmaton
Geriavit 100 ks**

- posiluje odolnost organismu
- působí proti únavě, stresu a vyčerpání
- zlepšuje fyzickou a psychickou kondici

Lék k vnitřnímu užití. Pečlivě čtěte příbalovou informaci.

Akce je platná pouze pro držitele Karty výhod Dr. Max

JSERVIS

...nad zemí, na zemi i pod zemí

- specializované služby

- pronájem plošin AVIA MP13 \updownarrow 13m \leftrightarrow 7m
TATRA MPT27 \updownarrow 27m \leftrightarrow 15m
- výškové práce, rizikové kácení, prořezy stromů
- zemní práce - KOMATSU, TATRA sklápěč
- hutnění vibračním válcem STAVOSTROJ 1,1t
- řezání asfaltu
- elektroinstalační práce - RD i prům. objekty
- vedení
- veřejné osvětlení
- stavební práce - základové desky
- pokládka dlažby
- inženýrské sítě
- zajištění kompletní stavby
- demolicí na klíč - objekty
- vystěhovávání
- skládkování

www.jservis.com info@jservis.com

tel. 774 244 142

Výlet do ciziny

Když se dnes Větrík, protáhl se ve svém hájku, pozdravil se sýkorkami a pomyslí si – vida, ony počítat neumějí, ale já ano. A tu ho napadlo, že si spočítá, kolik že těch stromků má ve svém hájku. Začal: jedna, dvě, a pokračoval až po deset. Ale ještě tu byly další stromky a Větrík nevěděl, jak dál. Tu si vzpomněl, jak chlapec při bouři počítal dvacet jedna, dvacet dva, takže tak to bude i po desítce! A začal deset jedna, deset dva, deset tři, když tu náhle něco zašustilo ve větvích, to přiletěl jeho známý Vítr.

„Ahoj Větrče, to jsem rád, že jsi tady,“ jásal Větrík. „Tys mě naučil pracovat s vrtulí, ale já už umím ještě i jiné věci, umím počítat, zesilovat, zeslabovat, zatáčet, také umím dělat vlnky a houpat kačenky, poleť se mnou k rybníku, já ti ukážu, jak se to dělá.“

Vítr se jen usmál: „Já dnes Větríku nemám čas, mám před sebou dalekou cestu, musím letět až do Francie.“

„Kde to je a proč tam poletíš?“ vyhrkl Větrík.

„To máš tak,“ vysvětloval Vítr, „už je dlouho sucho, obilí by za sucha nevyrostlo a lidé by měli hlad. Proto v naší krajině teď potřebujeme dešťové mraky a vzkázal mi přítel Vent z Francie, že jich tam teď mají spoustu, ať si pro nějaké přiletím.“

„Vezmi mě sebou,“ prosil Větrík.

„Dobře, ale je to daleko!“ varoval Větríka Vítr.

„Když mi trochu pomůžeš, tak to zvládnou,“ dodal odhodlaně Větrík.

A tak se spolu vydali na dalekou cestu, stále k západu a západu, údolími i přes hory.. V Německu potkal Vítr jednoho známého. „To je Her Wind,“ představil ho Větríkovi. Ale Her Wind měl také naspěch, říkal, že ho čekají na závodech plachetnic. Neměli tak čas si popovídat, ale Vítr Větríkovi slíbil, že mu to pak vysvětlí. Pokračovali v cestě celou noc a ráno už byli ve Francii. Tam jim, ještě na hranicích, mesjé Vent oznámil, že dešťové mraky jsou až na břehu moře, to je takové véelké jezero, vysvětloval Větríkovi.

„Já umím dělat vlnky,“ chlubil se Větrík, „já vám to tam ukážu.“

Vítr se znovu jen usmál, však Větrík uvidí. A uviděl. Na moři totiž zrovna řádil rozložený Mistr Wind z Anglie a dělal tak vysoké vlny, až

se Větrík polekal. Vítr však mistr Windovi trochu domluvil: „Tak Mistr Winde, to už stačilo, už se nechej vystřídat, vždyť jsi celý zpocený.“ Mistr Wind se skutečně trochu upokojil, slíbil za sebe náhradu a odletěl do Anglie. Brzy z Anglie přichváta Mistr Bríz, který pak začal mořské vlny trochu uklidňovat.

„Chtěl jsem ti ukázat, že umím dělat vlnky,“ připomněl Větrovi zklamaný Větrík, „ale tady to nejde, tady se bojím, ukážu ti to až u nás na jezeře.“ A pak si pomyslel: „Ne, tak velké vlny bych dělat nechtěl, ty by se ani kačenkám určitě nelíbily.“

Vítr si mezitím vybral stádo dešťových mraků, ve kterých bylo hodně vody, změnili se i s Větríkem na západní a vydali se na zpáteční cestu. Vanuli hlavně údolími, která se někdy klikatila, až se Větrík zeptal: „A proč nefoukáme přímo přes hory, tak jak jsme letěli do Francie, byla by to kratší cesta a dorazili bychom dřív!“

Avšak Vítr to Větríkovi vysvětlil: „Ano, byla by to kratší cesta, ale hory jsou žíznavé. Kdybychom vedli dešťové mraky přes hory, tak by tam voda z mraků vypršela, ale já jsem slíbil přivést k nám mraky plné vody.“ Tak se horám vyhýbali, ale stejně z jejich mraků po cestě občas trochu zapršelo.

Když dorazili k jezeru, které Větrík už znal, ukázal Vítr Větríkovi loďky s plachtami: „Vidíš? To jsou plachetnice a čekají na nějaký vítr, aby mohly plout po jezeře. Běž jim do těch plachet fouknout.“

Větrík se nedal dvakrát pobízet a začal foukat do plachet. A tu spatřil, jak do loďek naskákali lidé, loďky odvázali a s radostným pokřikem „Už to fouká!“ se vydali na jezero.

„Tak pojď, už musíme dál,“ vyzval Vítr Větríka.

„Ale přece je nemůžu nechat uprostřed jezera!“ bránil se Větrík. „Víš co? Já tu chvíli zůstanu, budu dělat vlnky, houpat kačenky a foukat do plachet, odsud už domů trefím.“

„Jak chceš, jen pozor, že brzy začne pršet, protože tyto dešťové mraky jsou už v naší krajině a budou zde vypouštět svou vodu,“ dodal Vítr a vydal se na další cestu sám.

„Větrče, já ti za všechno děkuji!“ zavolal za ním ještě Větrík a začal na hladině jezera dělat vlnky, houpat kačenky a foukal loďkám do plachet.

Vzpomínal, že právě na tomto jezeře ho učil dělat vlnky jeho kamarád Věteček. Kdepak asi je? A tu se najednou Věteček objevil a že si budou spolu hrát.

„Víš co? Budeme závodit. Já budu foukat do plachet této lodičky a ty zase tamté. Která bude rychlejší?“ Avšak jejich hra se jim příliš nevydařila, protože začalo pršet a vodáci se rychle vraceli ke břehu, ze svých loďek vyskákali a běželi se schovat.

„Kde jsi vlastně byl celou tu dobu?“ zeptal se Věteček.

„A Větrík vyprávěl, jak byl s Větrcem u moře ve Francii pro dešťové mraky a jaké obrovské vlny tam dělal rozzlobený mistr Wind.“

Příště už se s Větríkem rozloučíme. Co ho ještě čeká? A dozví se konečně, co je to sto?

Stanislav Trávníček

Ilustrace: Jaroslava Palzerová

Vážení čtenáři,

Řešení sudoku ze zářijového vydání SOBáčka s č. 46 bylo opět různé úrovní: lehká verze – v září zase (č. v 1. ř. 936582147), středně těžká verze – začal nový (č. v 1. ř. 275941863), těžká verze – školní rok (č. v 1. ř. 468397125). Výherci: Hana Brabcová, Kraselov; Jan Čuda, Blatná; Marie Frouzová, Blatná. Uvedení úspěšní luštitelé si mohou vyzvednout výhru (drobné ceny) v kanceláři SOB nejpozději do úterý 5. ledna 2016, popř. v jiný termín po telefonické dohodě na tel. č. 728 881 358. Gratulujeme.

Po vyřešení SUDOKU z posledního čísla roku 2015 zašlete tajenku a první řádek čísel z vylučovacího SUDOKU s označením obtížnosti na E-mailovou adresu blatensko@blatensko.cz nebo na poštovní adresu Svazek obcí Blatenska, Na tržišti 727, 388 01 Blatná a to nejpozději do úterý 5. ledna 2016.

SUDOKU pro čtenáře SOBáčka opět připravil Stanislav Trávníček z Olomouce.

Radka Vokrojová

Lehká verze:

	9	1		7	6	2		4
4				3	2			5 7
3				2	8	9		1
	2	9			1			5
6			7			8	4	
		8	5	1		4	2	
	4	2	8					9
	6	5		9		7	3	

1 = J, 2 = Z, 3 = Y, 4 = S, 5 = T,
6 = A, 7 = A, 8 = E, 9 = D

Středně těžká:

3		7	6	9				1	5
	8			6					
	1				4				
		8				9	6		
	4		8			6	3	7	
8				4		3	7		
9			7			2			
7	3					5		8	

1 = E, 2 = A, 3 = I, 4 = S, 5 = O,
6 = P, 7 = N, 8 = C, 9 = R

Těžká verze:

	5		9						8
			7						4
	8		5	3				6	9
6						3	5		
		4		7					1
	1								6
		1				6			
				4		8			

1 = O, 2 = C, 3 = E, 4 = O, 5 = N,
6 = R, 7 = U, 8 = K, 9 = K

Blatensko SOBě. 47. číslo vyšlo v pátek 20.11.2015 v Blatné. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník IX. Poslední číslo vyšlo v září 2015. Uzávěrka příštího čísla je v pondělí 4.1.2016. Grafický návrh: Petr Liebscher. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 6950 ks. Redakce e-mail: listy@blatensko.cz tel.: 728 881 358, Ing. Radka Vokrojová. **Názory dopisovatelů se nemusejí shodovat s názory redakce, příspěvky mohou být redakčně kráceny.**